

[Menu](#)

Het zionistische Israël als de moordnatie

23/06/2025

[artikelen](#)[5](#)

Tien dagen geleden bracht **een plotselinge verrassingsaanval van Israël** een verschrikkelijke, vernietigende slag toe aan de leiders van de Islamitische Republiek Iran. De aanval vond plaats met succes waarbij de hoogste militaire commandanten van het land, de belangrijkste onderhandelaar over kernwapens

en bijna al haar meest vooraanstaande kernwetenschappers werden vermoord. Veel van deze slachtoffers werden in hun eigen huis, samen met hun familieleden, gedood door explosieve drones of raketaanvallen die soms hele appartementencomplexen verwoestten, met vele burgerslachtoffers tot gevolg, schrijft Ron Unz.

Nooit eerder had zich zo'n plotselinge golf van openbare moordpartijen op de hoogste leiders van een groot land voorgedaan. De daaruit voortvloeiende oorlog met de bijbehorende salvo's van Iraanse raketten als tegenaanval op Israël heeft nu ook Amerika bij het conflict betrokken.

Deze gebeurtenissen toonden onder andere onomstotelijk aan dat Israël en zijn politieke aanhangers de volledige westerse media wereldwijd in hun greep hebben. Iran zat midden in lopende onderhandelingen met de regering-Trump over zijn nucleaire programma, dus Israëls plotselinge aanval was duidelijk een ongeprovoceerde aanval, die alle internationale wetten volledig schond. Evenzo schendt de moord op zoveel Iraanse militaire leiders en burgerwetenschappers alle bestaande regels van de internationale oorlogsvoering. Als enig ander land ter wereld ook maar een fractie van deze misdaden had begaan, zou het door alle internationale instanties in de strengst mogelijke bewoordingen zijn veroordeeld en onderworpen aan de strengste internationale sancties, mogelijk zelfs gecoördineerde militaire actie om zijn regime omver te werpen en zijn politieke leiders voor de rechter te brengen.

Maar aangezien Israëls fervente aanhangers de wereldwijde media volledig domineren, kunnen ze zwart gemakkelijk in wit en boven in beneden veranderen. Het bizarre resultaat van deze illegale, ongeprovoceerde Israëlische aanval op Iran was dan ook een golf van publieke verklaringen met sterke sympathie voor Israël, gedaan door Europese en Amerikaanse politieke leiders, van president Donald Trump tot en met de rest, die aantoonde dat al deze machtige, ooit onafhankelijke naties slechts ondergeschikte vazallen van de Joodse Staat waren geworden.

Vorig jaar [merkte ik op](#) dat meer dan een halve eeuw geleden iets soortgelijks gebeurde in de nasleep van [de Israëliëse aanval op de USS Liberty](#) in 1967:

Ik heb vaak gesuggereerd dat onze media functioneren als een krachtig instrument voor gedachtencontrole, niet heel anders dan wat je zou kunnen vinden in de verhaallijnen van klassieke sciencefiction. Na weken of maanden ondergedompeld te zijn geweest in zo'n controlerend verhaal, wordt het denken van onafhankelijke gedachten, laat staan het volledig losbreken daarvan, een zeer moeilijke opgave. Voor de meeste mensen overstemt het gefluister in hun achterhoofd hun logische redenering, terwijl hun emotionele reacties als met een schakelaar worden aan- of uitgezet.

Een perfect voorbeeld hiervan was het beruchte incident met *de USS Liberty* in 1967. Terwijl ons marineschip vreedzaam in internationale wateren voer, werd het aangevallen door de Israëliërs. Hun lucht- en zeemacht doodden of verwondden meer dan 200 Amerikaanse militairen en slaagde er slechts bij toeval niet in het schip zonder overlevenden tot zinken te brengen. Dit was het grootste verlies aan mensenlevens in de Amerikaanse marine door toedoen van de vijand sinds de enorme zeeslagen van de Tweede Wereldoorlog. Als een ander land ter wereld verantwoordelijk was geweest, zou onze snelle en overweldigende militaire vergelding de grote steden tot puin hebben gebombardeerd en vele duizenden burgers hebben gedood, terwijl we mogelijk ook alle vijandelijke leiders die deze ongeprovoceerde aanval hadden bevolen, hadden opgespoord en geëxecuteerd.

Maar in plaats daarvan heeft onze regering dat incident volledig in de doofpot gestopt toen het plaatsvond, en het enige gevolg was dat de jaarlijkse financiële bijdrage die we aan de Joodse Staat betaalden gestaag toenam. Zelfs toen de feiten twaalf jaar later eindelijk aan het licht kwamen, bleef de verontwaardiging beperkt tot slechts een klein deel van onze bevolking, terwijl de meerderheid die het verhaal hoorde vaag aannam dat ze, aangezien de media hen vertelden dat er "hier

niets te zien" was, verder moesten kijken en er geen aandacht aan moesten besteden. Iets wat onder normale omstandigheden een grote strafoorlog had kunnen uitlokken, leverde slechts een paar ongemakkelijke schouderophalingen op.

Gezien zijn enorme omvang en geavanceerde wapentuig stond Amerika in de jaren zestig als een fysieke kolos op het wereldtoneel, zonder enig ander land dat onze macht rechtstreeks kon uitdagen. Maar we waren nog steeds machteloos tegenover het land dat ons had aangevallen, omdat de kleine pro-Israëliische Joodse minderheid haar mediale mindcontrol-instrumenten gebruikte om ons te transformeren tot machteloze marionetten, heen en weer geslingerd door onzichtbare touwtjes.

Een andere belangrijke conclusie die uit deze recente ontwikkelingen getrokken kan worden, is dat de Joodse Staat zich nu zeker gevestigd heeft als de meest productieve en vaardige beoefenaar in de geschiedenis van moordaanslagen als een techniek van staatsmensch. De staat heeft de beruchte heldendaden van die kleine groep ketterse moslims die duizend jaar geleden leiders in het Midden-Oosten terroriseerden en hun naam aan die dodelijke tactiek gaven, met gemak overtroffen. Alle inleidende geschiedenisboeken die [de befaamde Orde der Assassijnen](#) beschrijven als de belangrijkste werkgevers van dat ambacht, dienen daarom te worden herzien.

Hoewel politieke moorden in de geschiedenis niet ongewoon zijn geweest, hebben grote westerse landen de afgelopen eeuwen dergelijke methoden vrijwel volledig afgeschaft en verworpen als immoreel en illegaal.

Zo onthulde historicus David Irving dat toen een van Adolf Hitlers adviseurs hem voorstelde om een moordaanslag te plegen op de militaire leiding van de Sovjet-Unie tijdens de hevige strijd aan het oostfront van de Tweede Wereldoorlog, de Duitse Führer [dergelijke praktijken onmiddellijk verbood](#), omdat hij ze beschouwde als een regelrechte schending van de regels van de beschaafde oorlogsvoering.

In een lang artikel uit januari 2020 beschreef ik deze traditionele westerse houding en legde ik vervolgens uit dat de combinatie van onze 'oorlog tegen het terrorisme' en de groeiende neoconservatieve invloed dat beleid de afgelopen decennia drastisch had veranderd.

De terroristische aanslag in 1914 op aartshertog Frans Ferdinand, troonopvolger van Oostenrijk-Hongarije, was ongetwijfeld georganiseerd door fanatieke elementen binnen de Servische inlichtingendienst, maar de Servische regering ontkende fel haar eigen medeplichtigheid, en geen enkele grote Europese mogendheid werd ooit rechtstreeks bij het complot betrokken. De nasleep van de moord leidde al snel tot het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog, en hoewel er in de daaropvolgende jaren vele miljoenen in de loopgraven sneuvelden, was het volkomen ondenkbaar dat een van de belangrijkste strijdende partijen zou overwegen de leiders van een andere partij te vermoorden.

Een eeuw eerder woedden de Napoleontische oorlogen al bijna een generatie lang over het hele Europese continent, maar ik kan me niet herinneren dat er in die tijd ook maar iets over moordcomplotten van de overheid is geschreven, laat staan over de nogal hoffelijke oorlogen van de 18e eeuw daarvoor, toen Frederik de Grote en Maria Theresia met militaire middelen het eigendom van de rijke provincie Silezië betwistten...

Tijdens onze Onafhankelijkheidsoorlog beseften George Washington, Thomas Jefferson en onze andere Founding Fathers ten volle dat als hun poging zou mislukken, ze allemaal als rebellen door de Britten zouden worden opgehangen. Ik heb echter nooit gehoord dat ze bang waren voor het zwaard van een moordenaar, noch dat koning George III ooit heeft overwogen om zo'n slinkse aanvalsmethode te gebruiken. Gedurende de eerste eeuw en meer van de geschiedenis van ons land, konden bijna al onze presidenten en andere politieke leiders hun voorouders herleiden tot de Britse Eilanden, en politieke moorden

waren uitzonderlijk zeldzaam; de dood van Abraham Lincoln was een van de weinige die me te binnen schiet.

Op het hoogtepunt van de Koude Oorlog was onze CIA betrokken bij diverse geheime moordaanslagen op de Cubaanse communistische dictator Fidel Castro en andere buitenlandse leiders die als vijandig tegenover de Amerikaanse belangen werden beschouwd. Maar toen deze feiten later, in de jaren zeventig, aan het licht kwamen, riepen ze zoveel verontwaardiging op bij het publiek en de media dat drie opeenvolgende Amerikaanse presidenten – [Gerald R. Ford](#) , [Jimmy Carter](#) en [Ronald Reagan](#) – allemaal opeenvolgende presidentiële decreten uitvaardigden die moordaanslagen door de CIA of andere agenten van de Amerikaanse overheid absoluut verboden.

Hoewel sommige cynici zouden kunnen beweren dat deze publieke verklaringen slechts schijnvertoning waren, suggereert [een boekrecensie](#) in de *New York Times* uit maart 2018 het tegendeel. Kenneth M. Pollack werkte jarenlang als CIA-analist en medewerker van de Nationale Veiligheidsraad en publiceerde vervolgens de afgelopen twee decennia een aantal invloedrijke boeken over buitenlands beleid en militaire strategie. Hij kwam oorspronkelijk in 1988 bij de CIA en opent zijn recensie met de volgende verklaring:

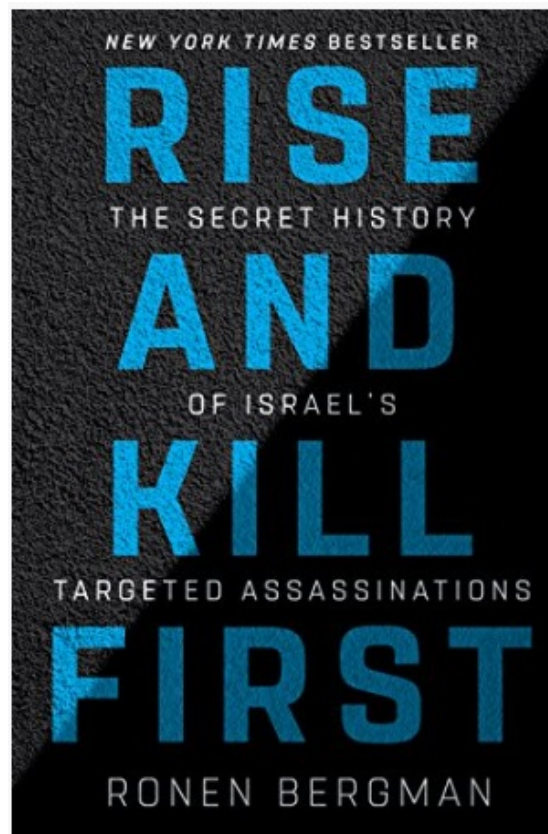
Een van de allereerste dingen die ik leerde toen ik bij de CIA kwam, was dat we geen moorden plegen. Dat werd nieuwe rekruten keer op keer ingeprent.

Toch merkt Pollack met ontzetting op dat deze eens zo solide verboden de afgelopen kwart eeuw gestaag zijn uitgehold, waarbij dit proces na de aanslagen van 11 september 2001 in een stroomversnelling is geraakt. De wetten in onze boeken zijn misschien niet veranderd, maar

Tegenwoordig lijkt het erop dat er van dit beleid alleen nog een eufemisme over is.

We noemen ze geen moordaanslagen meer. Nu zijn het “gerichte moorden”, meestal uitgevoerd met drones, en ze zijn Amerika’s meest gebruikte wapen in de strijd tegen terreur geworden.

Mijn artikel waarin ik Pollock citeer, richtte zich voornamelijk op de lange geschiedenis van de Israëlische Mossad-operaties. Hoewel ik mijn materiaal uit zo’n zeventien verschillende boeken heb gehaald, stond [de magistrale bundel van Ronen Bergman uit 2018 over dit onderwerp centraal](#). Ik kan dat werk van harte aanbevelen als het beste startpunt voor een beter begrip van Israël’s beleid van moorden en andere dodelijke geheime activiteiten.

Het boek dat Pollack recenseerde, was [Rise and Kill First](#) van New York Times -verslaggever Ronen Bergman, een grondige studie van de Mossad, de Israëlische buitenlandse inlichtingendienst, en haar zusterorganisaties. De auteur wijdde zes jaar onderzoek aan het

project, dat gebaseerd was op duizend persoonlijke interviews en toegang tot een enorm aantal officiële documenten die voorheen niet beschikbaar waren. Zoals de titel al suggereert, lag zijn primaire focus op Israël's lange geschiedenis van moordpartijen, en in zijn 750 pagina's en ruim duizend bronverwijzingen beschrijft hij de details van een enorm aantal van dergelijke incidenten.

Dat soort onderwerpen is natuurlijk beladen met controverse, maar Bergmans boek bevatte gloedvolle omslagbijdragen van Pulitzer Prize-winnende auteurs over spionagezaken, en de officiële medewerking die hij kreeg, blijkt uit soortgelijke aanbevelingen van zowel een voormalig Mossad-leider als Ehud Barak, een voormalige premier van Israël die zelf ooit moordcommando's had geleid. In de afgelopen decennia is voormalig CIA-agent Robert Baer uitgegroeid tot een van onze meest vooraanstaande auteurs op dit gebied, en hij prees het boek als "zonder twijfel" het beste dat hij ooit over inlichtingen, Israël of het Midden-Oosten had gelezen. De recensies in onze elitemedia waren eveneens lovend...

De enorme hoeveelheid van dergelijke buitenlandse moorden was werkelijk opmerkelijk. De deskundige recensent in de *New York Times* suggereerde zelfs dat het Israëlische totaal in de afgelopen halve eeuw veel hoger leek dan dat van enig ander land. Ik zou zelfs nog verder kunnen gaan: als we binnenlandse moorden buiten beschouwing laten, zou het me niet verbazen als het aantal doden in Israël het totale aantal van alle andere grote landen ter wereld ruimschoots overtreft. Ik denk dat alle gruwelijke onthullingen over dodelijke Koude Oorlog-moordcomplotten van de CIA of de KGB die ik in krantenartikelen heb zien bespreken, prima in een of twee hoofdstukken van Bergmans extreem dikke boek zouden passen.

Zoals ik [vorige week benadrukte](#), heb ik de afgelopen zeven jaar een lange lijst artikelen gepubliceerd die het overweldigende bewijs presenteren dat Israël en de Mossad een centrale rol spelen in zowel de moord op de Kennedys als de

terroristische aanslagen van 11 september op ons land. Al mijn belangrijkste feitelijke beweringen in die artikelen zijn zorgvuldig geanalyseerd door Deep Research, de krachtigste AI die er is, en ze zijn volledig accuraat bevonden. Geïnteresseerden in deze kwestie zouden enkele van die artikelen en de bijbehorende AI-factcheckingrapporten moeten lezen en zelf een oordeel kunnen vellen:

- [Hoe Israël de Kennedy's vermoordde](#)
Ron Unz • **The Unz Review** • 24 maart 2025 • 11.500 woorden
[Factchecking "Hoe Israël de Kennedy's vermoordde"](#) • 15.300 woorden
- [American Pravda: Herinnering aan de 9/11 Truth Movement](#)
Ron Unz • **The Unz Review** • 11 september 2023 • 9.800 woorden
[Factchecking "American Pravda: Herinnering aan de 9/11 Truth Movement"](#) • 21.700 woorden

Maar zelfs als er geen van deze verzamelde bewijzen zouden bestaan die Israël zouden beschuldigen, denk ik dat iedereen die het boek van Bergman zorgvuldig en met een open geest leest, snel tot een vergelijkbare conclusie zou komen. Bergmans tekst geeft geen enkele aanwijzing voor een rol van de Mossad in die beruchte aanvallen op ons eigen land en zijn nationale leiders, maar hij beschrijft wel enkele opvallend parallelle incidenten.

Zo hebben sceptici over 9/11 soms beweerd dat het voor samenzweerders extreem moeilijk zou zijn geweest om de benodigde explosieven in de WTC-torens te plaatsen. Maar in mijn artikel [vatte](#) ik Bergmans verslag samen van hoe de Israëlische minister van Defensie Ariel Sharon begin jaren tachtig een enorme golf van valse-vlag-terroristische bomaanslagen in Libanon lanceerde, met als hoogtepunt wat hij beoogde de totale vernietiging van een druk sportstadion.

Onder Israëlische leiding begonnen grote auto's met bommen te ontploffen in de Palestijnse wijken van Beiroet en andere Libanese steden, waarbij enorme aantallen burgers omkwamen of gewond raakten. Een enkele aanval in oktober maakte bijna 400 slachtoffers,

en in december waren er achttien bomaanslagen per maand, waarvan de effectiviteit aanzienlijk werd vergroot door het gebruik van innovatieve nieuwe Israëlische dronetechnologie. De officiële verantwoordelijkheid voor alle aanslagen werd opgeëist door een tot dan toe onbekende Libanese organisatie, maar de bedoeling was om de PLO tot militaire vergelding tegen Israël te provoceren en zo Sharons geplande invasie van het buurland te rechtvaardigen.

Omdat de PLO koppig weigerde toe te geven, werden plannen in gang gezet voor een enorme bomaanslag op een heel sportstadion in Beiroet met behulp van tonnen explosieven tijdens een politieke ceremonie op 1 januari. De verwachting was dat de dood en verwoesting "van ongekeerde omvang zouden zijn, zelfs in Libanon". Sharons politieke vijanden hoorden echter van het complot en benadrukten dat er veel buitenlandse diplomaten, waaronder de Sovjet-ambassadeur, aanwezig zouden zijn en waarschijnlijk zouden worden gedood. Na een verhit debat gaf premier Begin daarom opdracht de aanval af te breken. Een toekomstige Mossad-chef noemt de grote problemen die ze vervolgens ondervonden bij het verwijderen van de grote hoeveelheid explosieven die ze al in het gebouw hadden geplaatst.

Als de Israëliërs erin slaagden om tonnen explosieven te plaatsen in een sportstadion van een vijandig Arabisch land, dan hadden ze dat ongetwijfeld ook kunnen doen in de WTC-torens. Deze waren eigendom van en werden beheerd door Larry Silverstein, een fervent zionist, die ze eenvoudig hadden kunnen manipuleren om die operatie mogelijk te maken.

Hoewel Bergmans boek extreem lang en gedetailleerd was, beseftte ik al snel dat het verre van volledig was en vrijwel zeker veel belangrijk materiaal uitsloot dat de auteur waarschijnlijk wel kende. Sterker nog, Bergman zelf benadrukte op een gegeven moment dat zijn boek onder strenge Israëlische censuur was geschreven, zodat hij het, zelfs als hij de waarheid over bepaalde belangrijke zaken had geweten, niet had kunnen publiceren.

In dat opzicht merkte ik dat vrijwel alle grote Mossad-operaties die Bergman beschreef me al bekend waren uit de decennia dat ik elke ochtend de *New York Times* aandachtig las. Ik vond het nogal onwaarschijnlijk dat zes jaar van grondig onderzoek en zoveel persoonlijke interviews zo weinig extra incidenten aan het licht zouden hebben gebracht die nog niet bekend waren geworden en breed uitgemeten waren in de internationale media. In plaats daarvan leek het veel waarschijnlijker dat de auteur, of zijn Israëlische censoren, ervoor kozen om de belangrijke Mossad-acties die nog niet lang geleden aan het licht waren gekomen, niet te melden.

Er waren inderdaad enkele opvallende omissies in Bergmans verslaggeving, die iedereen die zich enigszins in het onderwerp had verdiept, snel opvielen. Deze begonnen al in de eerste hoofdstukken van zijn boek, waarin onder andere de zionistische voorgeschiedenis in Palestina werd behandeld, voorafgaand aan de oprichting van de Joodse staat.

Bergman zou zijn geloofwaardigheid ernstig hebben geschaad als hij de beruchte zionistische moorden op de Britse Lord Moyne of VN-vredesonderhandelaar graaf Folke Bernadotte uit de jaren 40 niet had vermeld. Maar hij vergat onverklaarbaar genoeg te vermelden dat in 1937 de meer rechtse zionistische factie, wiens politieke erfgenamen Israël de afgelopen halve eeuw hebben gedomineerd, Chaim Arlosoroff, de hoogstgeplaatste zionistische figuur in Palestina, vermoordde. Bovendien liet hij een aantal soortgelijke incidenten weg, waaronder die gericht tegen vooraanstaande westerse leiders. Zoals [ik vorig jaar schreef](#):

De neiging van de meer rechtse zionistische facties tot moord, terrorisme en andere vormen van in wezen crimineel gedrag was inderdaad opmerkelijk. Zo [had Shamir in 1943 de moord op zijn factierivaal gearrangeerd](#), een jaar nadat de twee mannen samen waren ontsnapt uit de gevangenis voor een bankoverval waarbij omstanders waren gedood, en beweerde hij dat hij had gehandeld om de geplande moord op David Ben-Gurion, de hoogste zionistische leider en de toekomstige oprichter-premier van Israël, te voorkomen.

Shamir en zijn factie hebben dit soort gedrag zeker tot in de jaren 40 voortgezet, met succes Lord Moyne, de Britse minister voor het Midden-Oosten, en graaf Folke Bernadotte, de VN-vredesonderhandelaar, vermoord. Hun andere pogingen om de Amerikaanse president Harry Truman en de Britse minister van Buitenlandse Zaken Ernest Bevin te vermoorden mislukten echter, en hun plannen om Winston Churchill te vermoorden kwamen blijkbaar nooit verder dan de discussiefase. Zijn groep was ook een pionier in het gebruik van terroristische autobommen en andere explosieve aanvallen tegen onschuldige burgerdoelen, lang voordat Arabieren of moslims ooit hadden gedacht aan het gebruik van vergelijkbare tactieken. En de grotere en meer "gematigde" zionistische factie van Begin deed grotendeels hetzelfde.

Het lijkt erop dat de eerste zionisten een staat van dienst op het gebied van politiek terrorisme hadden die zijn weerga in de geschiedenis nauwelijks kende. In 1974 pochte premier Menachem Begin er zelfs in een televisie-interview over dat hij de grondlegger was van het wereldwijde terrorisme.

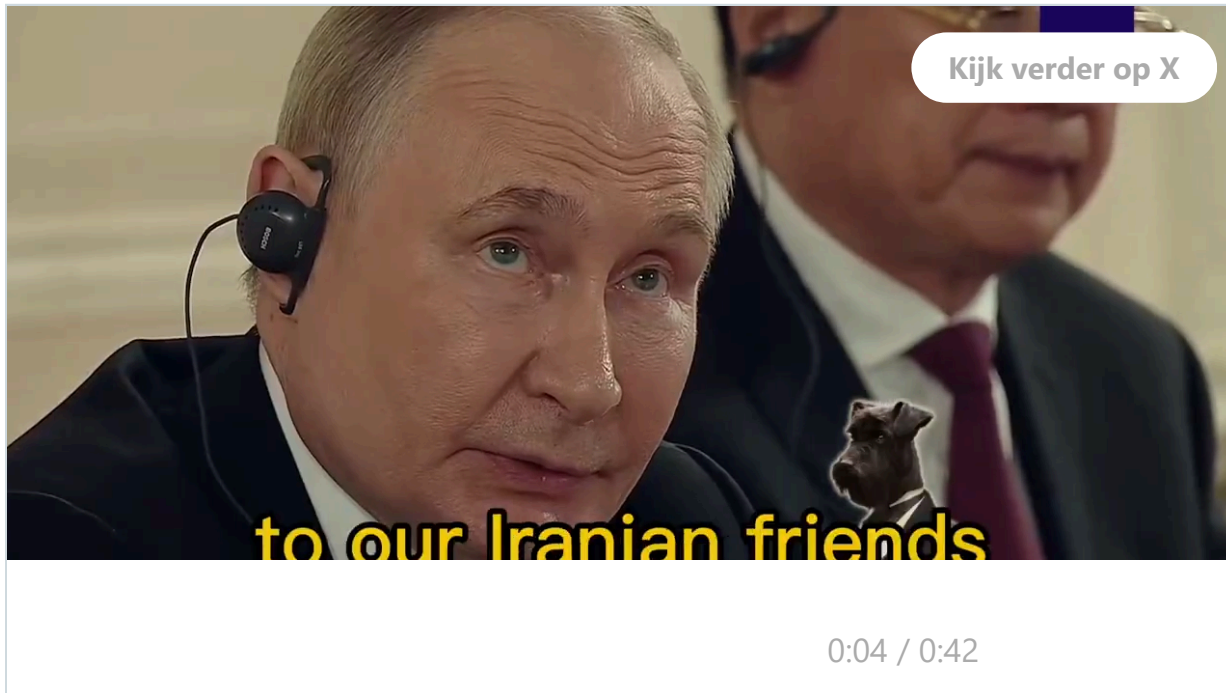
Nu Iran nog steeds herstellende is van de verwoestende verrassingsaanval van Israël en nu geconfronteerd wordt met wat mogelijk een nog groter Amerikaans bombardement zal worden, zijn veel waarnemers verbaasd dat noch Rusland noch China openlijk militaire steun heeft aangeboden aan dat geplaagde land. Blogger Simplicius belichtte de waarschijnlijke redenen achter deze terughoudendheid, en ik vond die nogal verrassend.

Volgens de Russische president Vladimir Poetin wilde zijn land eerder dit jaar een defensief militair partnerschap sluiten met Iran, vergelijkbaar met de overeenkomsten met Noord-Korea of Wit-Rusland. De Iraanse regering had dat voorstel echter afgewezen en gaf er de voorkeur aan om zelfredzaam te blijven en volledig onafhankelijk van de invloed van Moskou.

POETIN LEGT SITUATIE MET IRAN UIT:

- Iran heeft geen defensieclausule in de overeenkomst
- Iran vraagt Rusland niet om hulp
- Iran wilde eerder niet met Rusland samenwerken op het gebied van luchtverdediging

Iran strijdt alleen, ze zijn trots en willen zelfvoorzienend zijn.

Volgens Poetin was het Iran dat de reikwijdte van de voorgestelde overeenkomst opzettelijk beperkte door te weigeren een volledige wederzijdse verdedigingsclausule op te nemen. Zoals [TASS in januari meldde](#), verklaarde de Iraanse ambassadeur in Moskou, Kazem Jalali, het volgende:

Iran "is niet geïnteresseerd in aansluiting bij welk defensieblok dan ook" en geeft er de voorkeur aan zijn onafhankelijkheid en zelfredzaamheid te behouden.

Dit pact weerspiegelt dan ook niet de wederzijdse verdedigingsbepalingen in de Russische overeenkomsten met Wit-Rusland of Noord-Korea. "De aard van deze overeenkomst is anders. Zij (Wit-Rusland en Noord-Korea) hebben partnerschapsrelaties (met Moskou) opgebouwd op een aantal gebieden die wij niet specifiek

hebben aangestipt. De onafhankelijkheid en veiligheid van ons land, evenals zelfredzaamheid, zijn van groot belang. We zijn niet geïnteresseerd in toetreding tot een blok.”

Ook de Chinese columnist Bin Hua merkte op dat Iran de laatste tijd steeds meer richting India [neigt en zich steeds meer van China afkeert](#).

Deze schijnbare verschuivingen in het Iraanse buitenlandse beleid kunnen inmiddels rampzalig zijn gebleken voor het land en lijken het gevolg te zijn van een cruciale wisseling aan de top van de Iraanse regering.

Na zijn verkiezing in 2021 onderhield de hardliner Iraanse [president Ebrahim Raisi](#) nauwe betrekkingen met Rusland en China, maar in mei 2024 kwam hij samen met zijn minister van Buitenlandse Zaken om het leven bij een zeer verdachte helikoptercrash. Gezien de daaropvolgende gebeurtenissen lijkt het nu zeer waarschijnlijk dat de Mossad hiervoor verantwoordelijk was. Raisi's [opvolger Masoud Pezeshkian](#) was een veel gematigder politicus, die graag de goede betrekkingen met Amerika en de rest van het Westen wilde herstellen, en hij vermeed bewust toenadering tot Rusland of China, uit angst dat dergelijke stappen westerse leiders zouden vervreemden.

Het lijkt dus goed mogelijk dat de moord op de Mossad het Iraanse buitenlandse beleid succesvol in een richting heeft gestuurd die uiteindelijk ernstige strategische gevolgen voor het land had.

Hoewel zowel Rusland als China terughoudend zijn geweest om Iran openlijk militaire steun te verlenen tijdens het huidige conflict met Israël, hebben velen zich erover verbaasd dat [Pakistan precies dat heeft gedaan](#). Deze steun kwam ondanks de sluimerende vijandigheid tussen de buurlanden, een vijandigheid die [vorig jaar was uitgebarsten in grensuitwisselingen van raketten en drones](#). Bovendien vertegenwoordigen de twee landen de rivaliserende soennitische en sjiiitische takken van de islam, die vaak met elkaar in conflict zijn.

De voor de hand liggende reden voor Pakistans verrassende houding is dat leidende Israëliërs hebben aangegeven dat hun volgende project, na de vernietiging van Iran, wel eens de vernietiging van Pakistans kernwapenprogramma zou kunnen zijn.

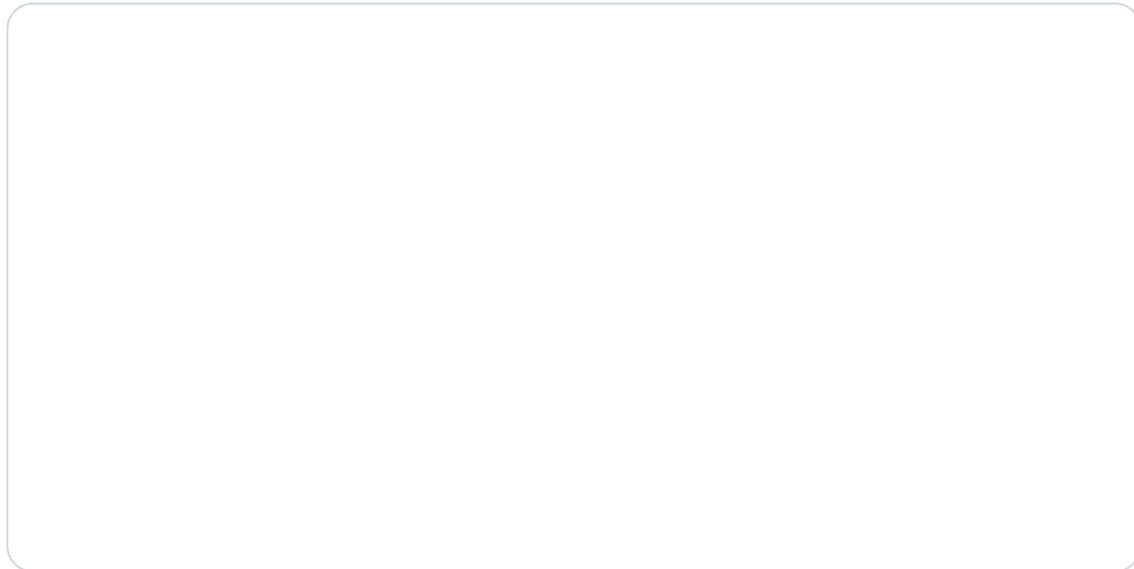
DOAM

@doamuslims ·

The director of geopolitics and lecturer at the Hebrew University:

"After [#Iran](#)'s campaign, we may seek to dismantle [#Pakistan](#)'s nuclear program." [Meer weergeven](#)

5:28 a.m. · 19 jun. 2025

154

Link kopiëren

[16 antwoorden lezen](#)

Het lijkt misschien vreemd dat de Pakistanen zich zorgen maken over dergelijke Israëliëse dreigingen. Pakistan is een enorm land met 250 miljoen inwoners en een krachtig leger, en het ligt zo'n 3.200 kilometer van de grenzen van de kleine Joodse staat. Maar de Pakistanen weten heel goed dat de Israëliërs eind jaren tachtig waarschijnlijk de hele Pakistaanse regering hebben vermoord in de hoop

het ontwikkelingsprogramma voor kernwapens te dwarsbomen. Deze aanval kostte ook per ongeluk het leven aan de Amerikaanse ambassadeur en een Amerikaanse generaal die hen vergezelde.

Ik vermoed dat deze belangrijke historische gebeurtenis zelfs bij één op de honderd opgeleide Amerikanen volledig onbekend is, maar de details – en de daaropvolgende paniekerige doofpotaffaire door de Amerikaanse overheid en media – zijn de moeite waard om uitgebreid te bekijken. De feiten tonen duidelijk aan dat de Israëlische lobby al in de jaren 80 een enorme macht binnen de Amerikaanse overheid had vergaard. Ik [heb dit verhaal besproken](#) in datzelfde lange artikel van januari 2020.

In 1991 publiceerde de gerenommeerde onderzoeksjournalist Seymour Hersh *The Samson Option*, waarin hij het geheime Israëlische programma voor de ontwikkeling van kernwapens van begin jaren zestig beschreef, dat door premier David Ben-Goerion als een absolute nationale prioriteit werd beschouwd. Er wordt wijdverbreid beweerd dat het de dreiging met het gebruik van dat arsenaal was die de regering-Nixon later chanteerde tot een allesomvattende poging om Israël te redden van de rand van een militaire nederlaag tijdens de oorlog van 1973, een besluit dat het Arabische olie-embargo uitlokte en leidde tot jarenlange economische tegenspoed voor het Westen.

De islamitische wereld erkende al snel de strategische onevenwichtigheid die voortkwam uit hun gebrek aan nucleaire afschrikingscapaciteit, en er werden verschillende pogingen gedaan om die balans te herstellen, wat Tel Aviv tot het uiterste probeerde te dwarsbomen. Bergman beschrijft in detail de wijdverbreide spionage-, sabotage- en moordcampagnes waarmee de Israëliërs met succes het Iraakse nucleaire programma van Saddam Hoessein wisten te dwarsbomen, wat uiteindelijk culmineerde in de luchtaanval van lange afstand in 1981 die zijn Osirik-reactorcomplex verwoestte. De auteur behandelt ook de vernietiging van een Syrische kernreactor in 2007 en de moordcampagne van de Mossad die enkele jaren later het leven

kostte aan verschillende vooraanstaande Iraanse natuurkundigen. Maar al deze gebeurtenissen werden destijds in onze grote kranten gemeld, dus er wordt geen nieuw terrein betreden. Ondertussen ontbreekt een belangrijk, niet algemeen bekend verhaal volledig.

Ongeveer zeven maanden geleden publiceerde mijn ochtendlijke *New York Times* [een gloedvol eerbetoon van 1500 woorden](#) aan de voormalige Amerikaanse ambassadeur John Gunther Dean, overleden op 93-jarige leeftijd. Deze eminente diplomaat kreeg het soort lange necrologie dat tegenwoordig gewoonlijk wordt voorbehouden aan een rapster die sneuvelde in een vuurgevecht met zijn drugsdealer. Deans vader was een leider van zijn lokale Joodse gemeenschap in Duitsland, en nadat het gezin aan de vooravond van de Tweede Wereldoorlog naar Amerika was vertrokken, werd Dean in 1944 genaturaliseerd tot staatsburger. Hij maakte vervolgens een zeer indrukwekkende diplomatieke carrière, met name tijdens de val van Cambodja, en onder normale omstandigheden zou het stuk niet meer voor mij hebben betekend dan voor bijna al zijn andere lezers. Maar ik had een groot deel van het eerste decennium van de jaren 2000 besteed aan het digitaliseren van de complete archieven van honderden van onze toonaangevende tijdschriften, en zo nu en dan bracht een bijzonder intrigerende titel me ertoe het bewuste artikel te lezen. Dat was ook het geval met “Who Killed Zia?” dat in 2005 verscheen.

Gedurende de jaren tachtig was Pakistan de spil van het Amerikaanse verzet tegen de Sovjetbezetting van Afghanistan, met zijn militaire dictator Zia ul-Haq als een van onze belangrijkste regionale bondgenoten. In 1988 kwamen hij en de meeste van zijn leiders om het leven bij een mysterieuze vliegtuigcrash, waarbij ook de Amerikaanse ambassadeur en een Amerikaanse generaal om het leven kwamen.

Hoewel de sterfgevallen mogelijk per ongeluk waren, gingen de meeste waarnemers ervan uit dat er kwade opzet in het spel was vanwege Zia's grote verscheidenheid aan vijanden. Bovendien waren er

aanwijzingen dat er een zenuwgas, mogelijk vrijgekomen uit een krat mango's, was gebruikt om de bemanning uit te schakelen en zo de crash te veroorzaken.

Dean had destijds het hoogtepunt van zijn carrière bereikt als onze ambassadeur in buurland India, terwijl de Amerikaanse ambassadeur die bij de crash omkwam, Arnold Raphel, zijn beste persoonlijke vriend was, eveneens Joods. Tegen 2005 was Dean bejaard en allang met pensioen, en hij besloot uiteindelijk zijn zeventien jaar durende stilzwijgen te verbreken en de vreemde omstandigheden rond de gebeurtenis te onthullen. Hij zei ervan overtuigd te zijn dat de Israëlische Mossad verantwoordelijk was.

Een paar jaar voor zijn dood had Zia stoutmoedig verklaard dat de productie van een "islamitische atoombom" een topprioriteit was voor Pakistan. Hoewel zijn voornaamste motief de noodzaak was om India's kleine nucleaire arsenaal in evenwicht te brengen, beloofde hij dergelijke krachtige wapens te delen met andere moslimlanden, waaronder die in het Midden-Oosten. Dean beschrijft de enorme bezorgdheid die Israël uitte over deze mogelijkheid, en hoe pro-Israëlische Congresleden een felle lobbycampagne begonnen om Zia's pogingen te stoppen. Volgens journalist Eric Margolis, een vooraanstaand expert op het gebied van Zuid-Azië, [probeerde Israël herhaaldelijk](#) India te betrekken bij een gezamenlijke, grootschalige aanval op de nucleaire faciliteiten van Pakistan, maar na zorgvuldige overweging van de mogelijkheid, weigerde de Indiase regering.

Dit bracht Israël in een lastig parket. Zia was een trotse en machtige militaire dictator en zijn nauwe banden met de VS versterkten zijn diplomatieke invloed aanzienlijk. Bovendien lag Pakistan op 3200 kilometer van Israël en beschikte het over een sterk leger, waardoor een bombardement op lange afstand, vergelijkbaar met dat op het Iraakse nucleaire programma, onmogelijk was. Moord bleef dus als enige optie over.

Gezien Deans kennis van de diplomatieke sfeer vóór Zia's dood, vermoedde hij meteen een Israëlische hand, en zijn persoonlijke ervaringen uit het verleden ondersteunden die mogelijkheid. Acht jaar eerder, tijdens zijn post in Libanon, hadden de Israëliërs geprobeerd zijn persoonlijke steun te verkrijgen voor hun lokale projecten, waarbij ze een beroep deden op zijn sympathie als mede-Jood. Maar toen hij die toenaderingspogingen afwees en verklaarde dat zijn primaire loyaliteit bij Amerika lag, werd er een poging gedaan hem te vermoorden, waarbij de gebruikte munitie uiteindelijk naar Israël werd herleid.

Hoewel Dean in de verleiding kwam om zijn sterke vermoedens over de vernietiging van de Pakistaanse regering onmiddellijk aan de internationale media te onthullen, besloot hij in plaats daarvan de juiste diplomatieke kanalen te volgen en vertrok onmiddellijk naar Washington om zijn standpunten te delen met zijn superieuren bij het ministerie van Buitenlandse Zaken en andere topfunctionarissen van de regering. Maar bij aankomst in Washington D.C. werd hij al snel geestelijk onbekwaam verklaard, mocht hij niet terugkeren naar zijn standplaats in India en werd hij al snel gedwongen ontslag te nemen. Zijn veertig jaar durende carrière in overheidsdienst kwam op dat moment abrupt ten einde. Ondertussen weigerde de Amerikaanse regering Pakistan te helpen bij zijn pogingen om de fatale crash grondig te onderzoeken en probeerde ze in plaats daarvan een sceptische wereld ervan te overtuigen dat de volledige Pakistaanse top was omgekomen door een simpele mechanische storing in hun Amerikaanse vliegtuig.

Dit opmerkelijke verhaal zou ongetwijfeld de plot van een onwaarschijnlijke Hollywoodfilm lijken, maar de bronnen waren uiterst betrouwbaar. De auteur van het 5000 woorden tellende artikel was Barbara Crossette, voormalig bureauchef Zuid-Azië van *de New York Times*, die die functie bekleedde ten tijde van Zia's overlijden. Het stuk verscheen in *World Policy Journal*, het prestigieuze kwartaalblad van

The New School in New York City. De uitgever was academicus Stephen Schlesinger, zoon van de beroemde historicus Arthur J. Schlesinger jr.

Je zou verwachten dat zulke explosieve ladingen uit zo'n solide bron aanzienlijke persaandacht zouden trekken, maar Margolis merkte op dat het verhaal in plaats daarvan volledig werd genegeerd en geboycot door de gehele Noord-Amerikaanse media. Schlesinger had tien jaar aan het roer van zijn tijdschrift gestaan, maar een paar nummers later was zijn naam verdwenen uit de impressum en was zijn dienstverband bij de New School beëindigd. Het artikel is niet langer beschikbaar op de website van de *World Policy Journal*, maar de tekst is nog steeds te raadplegen via [Archive.org](https://archive.org), zodat geïnteresseerden het kunnen lezen en zelf hun oordeel kunnen vellen.

De complete historische verdoezeling van dat incident duurt tot op de dag van vandaag voort. Deans gedetailleerde overlijdensbericht in *de Times* beschreef zijn lange en indrukwekkende carrière in zeer vleierende bewoordingen, maar besteedde geen enkele zin aan de bizarre omstandigheden waaronder deze eindigde.

Toen ik dat artikel, zo'n twaalf jaar geleden, voor het eerst las, had ik gemengde gevoelens over de waarschijnlijkheid van Deans provocerende hypothese. Topleiders in Zuid-Azië sterven weliswaar vrij regelmatig door moord, maar de gebruikte middelen zijn bijna altijd vrij primitief, meestal met een of meer schutters die van dichtbij schieten, of misschien een zelfmoordterrorist. De uiterst geavanceerde methoden die blijkbaar werden gebruikt om de Pakistaanse regering uit te schakelen, leken daarentegen te wijzen op een heel ander soort staatsacteur. Bergmans boek catalogiseert het enorme aantal en de verscheidenheid aan moordtechnieken van de Mossad.

Gezien de belangrijke aard van Dean's beschuldigingen en de zeer gerenommeerde plaats waar deze waren verschenen, moet Bergman

zeker op de hoogte zijn geweest van het verhaal, dus vroeg ik me af welke argumenten zijn Mossad bronnen zouden kunnen geven om deze te weerleggen of te ontkrachten. In plaats daarvan ontdekte ik dat het incident nergens in Bergmans uitputtende boek voorkomt, wat misschien de tegenzin van de auteur weerspiegelt om te helpen bij het misleiden van zijn lezers.

Het viel me ook op dat Bergman absoluut geen melding maakte van de eerdere moordaanslag op Dean toen hij onze ambassadeur in Libanon was, hoewel de serienummers van de antitankkraketten die op zijn gepantserde limousine werden afgevuurd, herleidbaar waren tot een partij die aan Israël was verkocht. De [scherpzinnige journalist Philip Weiss merkte echter wel op](#) dat de schimmige organisatie die officieel de verantwoordelijkheid voor de aanslag opeiste, door Bergman werd onthuld als een door Israël opgerichte frontgroep die gebruikt werd voor talloze autobombardementen en andere terroristische aanslagen. Dit lijkt de verantwoordelijkheid van Israël voor het moordcomplot te bevestigen.

Laten we aannemen dat deze analyse klopt en dat de kans groot is dat de Mossad inderdaad achter Zia's dood zat. De bredere implicaties zijn aanzienlijk.

Pakistan was in 1988 een van 's werelds grootste landen, met een bevolking die al meer dan 100 miljoen bedroeg en snel groeide, en beschikte tevens over een krachtig leger. Een van Amerika's belangrijkste projecten tijdens de Koude Oorlog was het verslaan van de Sovjets in Afghanistan, en Pakistan had daarin een centrale rol gespeeld en zijn leiders beschouwd als een van onze belangrijkste mondiale bondgenoten. De plotselinge moord op president Zia en het grootste deel van zijn pro-Amerikaanse regering, samen met onze eigen ambassadeur, betekende dan ook een enorme potentiële klap voor de Amerikaanse belangen. Maar toen een van onze topdiplomaten de Mossad als de waarschijnlijke dader aangaf, werd

de klokkenluider onmiddellijk gezuiverd en begon een grootschalige doofpotaffaire, zonder dat er ooit een gerucht over het verhaal onze media of burgers bereikte, zelfs niet nadat hij de beschuldigingen jaren later in een prestigieuze publicatie had herhaald. Bergmans uitgebreide boek bevat geen enkele aanwijzing over het verhaal, en geen van de deskundige recensenten lijkt deze tekortkoming te hebben opgemerkt.

Als een gebeurtenis van deze omvang volledig door de media zou worden genegeerd en uit Bergmans boek zou worden weggelaten, zouden veel andere belangrijke incidenten wellicht ook onopgemerkt zijn gebleven.

Mijn conclusie over de omissies in Bergmans werk werd nog eens versterkt toen ik in zijn boek de bespreking van eerdere boeken nakeek die ons het beste inzicht hadden verschaft in de interne werking van de Mossad.

Dertig jaar geleden verliet een ontevreden Mossad-officier, Victor Ostrovsky, die organisatie en schreef *By Way of Deception*, een zeer kritisch boek waarin hij verslag deed van talloze vermeende operaties die hij kende, met name die welke in strijd waren met Amerikaanse en westerse belangen. De Israëlische regering en haar pro-Israël-activisten lanceerden een ongekende juridische campagne om de publicatie te blokkeren, maar dit leidde tot enorme tegenreacties en media-ophef. De enorme publiciteit zorgde ervoor dat het boek nummer één werd op de bestsellerlijst van de *New York Times*. Ongeveer tien jaar geleden las ik zijn boek eindelijk en was geschokt door veel van de opmerkelijke beweringen. Ik kreeg echter betrouwbare informatie dat CIA-personeel zijn materiaal bij de beoordeling ervan waarschijnlijk als accuraat had beoordeeld.

Hoewel veel van Ostrovsky's informatie onmogelijk onafhankelijk te bevestigen was, hebben zijn internationale bestseller en het vervolg uit 1994, *The Other Side of Deception*, gedurende meer dan een kwart eeuw ons begrip van de Mossad en haar activiteiten sterk beïnvloed. Ik

verwachtte dan ook vanzelfsprekend een gedetailleerde bespreking, of die nu ondersteunend of kritisch was, in Bergmans uitgebreide parallelle werk. In plaats daarvan was er slechts één enkele verwijzing naar Ostrovsky, verborgen in een voetnoot op p. 684. We lezen over de diepe afschuw van de Mossad over de talrijke diepe geheimen die Ostrovsky van plan was te onthullen, wat de hoogste leiding ertoe bracht een plan te formuleren om hem te vermoorden. Ostrovsky overleefde alleen omdat premier Yitzhak Shamir, die voorheen decennialang de leiding van de Mossad had gehad, het voorstel vetode met als argument: "Wij doden geen Joden." Hoewel deze verwijzing kort en bijna verborgen is, beschouw ik hem als een aanzienlijke ondersteuning van Ostrovsky's algemene geloofwaardigheid.

Mijn artikel van januari 2020 wijdde meer dan 5000 woorden aan het bespreken van [de opmerkelijke beweringen](#) in de twee boeken van Ostrovsky en ik kan er hier slechts een paar kort samenvatten.

Een van de meest beruchte moorden op Amerikaanse bodem vond plaats in 1976, toen een autobomexplosie in het hart van Washington D.C. het leven kostte aan de verbannen voormalige Chileense minister van Buitenlandse Zaken Orlando Letelier en zijn jonge Amerikaanse assistent. De Chileense geheime dienst werd al snel verantwoordelijk bevonden en er brak een groot internationaal schandaal uit, vooral omdat de Chilenen al waren begonnen met het liquideren van talloze andere vermeende tegenstanders in heel Latijns-Amerika. Ostrovsky legt uit hoe de Mossad de Chilenen had getraind in dergelijke moordtechnieken als onderdeel van een complexe wapenverkoopovereenkomst, maar Bergman maakt geen melding van deze geschiedenis.

Ostrovsky beweerde ook dat de Mossad regelmatig te kampen had met bittere interne machtsstrijd, vaak tussen gematigder en hardere elementen. Gezien de voorkeursmethoden van die organisatie, leidden deze conflicten soms tot talloze

moordpartijen, zelfs gericht tegen Mossads eigen agenten of andere hoge Israëlische functionarissen.

Blijkbaar was de directeur van de Mossad traditioneel een buitenstaander, aangesteld door de premier, en dat beleid had veel van haar topfunctionarissen al lang dwarsgezet. Zij gaven er de voorkeur aan dat een van hen de leiding kreeg. In 1982 werd hun woedende lobby voor een dergelijke interne promotie opnieuw genegeerd en in plaats daarvan werd een gevierde Israëlische generaal benoemd, die al snel plannen maakte om schoon schip te maken ter ondersteuning van ander beleid. Maar in plaats van deze situatie te accepteren, regelden enkele ontevreden Mossad-elementen zijn moord in Libanon vlak voordat hij officieel zou aantreden... En Wikipedia bevestigt inderdaad dat [generaal Yekutiël Adam](#), de plaatsvervangend stafchef van Israël, medio 1982 tot directeur van de Mossad werd benoemd, maar vervolgens in Libanon werd vermoord, slechts een paar weken voordat hij zou aantreden, en daarmee de hoogstgeplaatste Israëliër ooit werd die op het slagveld sneuvelde...

Begin 1982 hadden enkele gematigdere Mossad-elementen, gesteund door de vertrekkende directeur, een van hun functionarissen in Parijs de opdracht gegeven diplomatieke kanalen met de Palestijnen te openen. Hij deed dit via een Amerikaanse attaché die hij bij de operatie had betrokken. Maar toen de hardere stroming dit plan ontdekte, dwarsboomden ze het project door zowel de Mossad-agent als zijn ongelukkige Amerikaanse collaborateur te vermoorden, terwijl ze de schuld bij een extremistische Palestijnse groepering legden. Ik kan de waarheid van dit opmerkelijke verhaal uiteraard niet verifiëren, maar het archief van de *New York Times* bevestigt Ostrovsky's verslag van de mysterieuze moorden op [Yakov Barsimantov](#) en [Charles Robert Ray](#) in 1982, raadselachtige incidenten die experts lieten zoeken naar een motief.

Ostrovsky wijdt in zijn tweede boek zo'n 4.000 woorden aan het opmerkelijke verhaal over de eliminatie door de Mossad van [Uwe Barschel](#), een prominente Duitse gekozen ambtenaar en goede persoonlijke vriend van kanselier Helmut Kohl, iemand die uiteindelijk heel hoog had kunnen klimmen in het Duitse politieke systeem. In plaats daarvan, toen de Israëli's vonden dat hij niet meewerkte, verzonnen ze een schandaal om hem uit zijn functie te zetten en nadat hij later ophef maakte en probeerde zijn naam te zuiveren, vermoordden ze hem, zijn dood vermommend als zelfmoord

Toen ik Ostrovsky's verslag oorspronkelijk las, was ik zeer sceptisch over dit verhaal. Ik betwijfelde of de Israëliërs zo'n hooggeplaatste en invloedrijke Duitse gekozen functionaris zouden hebben vermoord. Maar nadat ik dit incident later opnieuw had onderzocht, [ontdekte ik dat de *Washington Post*](#) zeven maanden na de publicatie van het boek [meldde](#) dat de zaak-Barschel heropend was, waarbij Duitse, Spaanse en Zwitserse politieonderzoeken sterke aanwijzingen vonden voor een moord die precies volgens de door Ostrovsky eerder gesuggereerde strekking was gepleegd. Opnieuw bleken de verrassende beweringen van de overgelopen Mossad-agent te kloppen, en ik was nu veel meer geneigd te geloven dat in ieder geval de meeste van zijn latere onthullingen waarschijnlijk correct waren.

De meest dramatische gebeurtenis vond plaats eind 1991 en vormde een van Ostrovsky's laatste korte hoofdstukken.

Na de grote Amerikaanse militaire overwinning op Irak in de Golfoorlog besloot president George H.W. Bush een deel van zijn aanzienlijke politieke kapitaal te investeren in het afdwingen van vrede in het Midden-Oosten tussen Arabieren en Israëliërs. De rechtse premier Yitzhak Shamir was fel gekant tegen alle voorgestelde concessies, dus begon Bush financiële druk uit te oefenen op de Joodse staat en blokkeerde hij leninggaranties, ondanks de inspanningen van de machtige Amerikaanse Israël-lobby. In bepaalde kringen werd hij al snel verguisd als een duivelse vijand van de Joden.

Als gevolg hiervan plande de Mossad een moordaanslag op onze president, maar dissidente elementen lekten het plan naar Ostrovsky, in de hoop dat hij er op de een of andere manier in zou slagen de regering-Bush te waarschuwen voor de dreigende dreiging. Hij slaagde hierin via voormalig Congreslid Pete McCloskey, een oude vriend van de president, die naar Ottawa vloog om Ostrovsky te ontmoeten. Nadat hij overtuigd was van diens geloofwaardigheid, gebruikte hij zijn connecties in Washington D.C. om de Secret Service te benaderen en hen over te halen contact op te nemen met de overgelopen Mossad-kandidaat. Het verhaal lekte al snel uit naar de media, wat leidde tot uitgebreide aandacht van invloedrijke columnist Jack Anderson en anderen. De resulterende publiciteit zorgde ervoor dat het moordcomplot werd afgeblazen.

Nadat ik dit verhaal had gelezen, was ik opnieuw behoorlijk sceptisch. Daarom besloot ik contact op te nemen met een paar mensen die ik kende. Zij vertelden mij dat de regering-Bush de waarschuwingen van Ostrovsky over het vermeende complot om de Mossad te vermoorden destijds wel degelijk serieus had genomen. Daarmee leek het erop dat het verhaal van de auteur grotendeels werd bevestigd.

President Bush ontsnapte uiteraard aan de dood door toedoen van de Mossad, maar in de loop der jaren hebben verschillende andere vooraanstaande Amerikaanse figuren binnen de nationale veiligheidsgemeenschap mogelijk veel minder geluk gehad, zowel vóór als ná de oprichting van Israël.

Mijn lange artikel wijdde [een paar duizend woorden](#) aan de uiterst verdachte dood van [James Forrestal](#), Amerika's eerste minister van Defensie en de belangrijkste politieke tegenstander van de oprichting van de staat Israël. Al onze standaard geschiedenisboeken besteden een zin of twee aan het verhaal van hoe Forrestal plotseling waanideeën kreeg, ter observatie werd opgesloten en vervolgens abrupt zelfmoord pleegde vlak voordat hij zou worden vrijgelaten. Maar het belangrijke onderzoek van David Martin kwam tot heel andere conclusies, zoals ik uitlegde in [datzelfde artikel van januari 2020](#):

Door een politieke nederlaag met betrekking tot het Midden-Oostenbeleid en voortdurende media-aanvallen nam Forrestal onder druk ontslag uit zijn kabinetspost. Vrijwel onmiddellijk daarna werd hij opgenomen in het Bethesda Naval Hospital voor observatie, vermoedelijk lijdend aan ernstige vermoeidheid en uitputting. Hij bleef daar zeven weken, met strenge beperkingen voor bezoekers. Hij zou uiteindelijk op 22 mei 1949 worden vrijgelaten, maar slechts enkele uren voordat zijn broer Henry hem kwam ophalen, werd zijn lichaam onder het raam van zijn kamer op de 18e verdieping gevonden, met een geknoopt koord strak om zijn nek gewikkeld. Op basis van een officieel persbericht berichtten alle kranten over zijn ongelukkige zelfmoord, wat suggereerde dat hij eerst had geprobeerd zichzelf op te hangen, maar dat dit mislukte en in plaats daarvan uit zijn raam was gesprongen. Een halve pagina met gekopieerde Griekse verzen werd in zijn kamer gevonden, en in de hoogtijdagen van het Freudiaanse psychoanalytische denken werd dit beschouwd als de onbewuste trigger voor zijn plotselinge doodsdrijf, en werd het bijna gelijkgesteld aan een daadwerkelijke zelfmoordbrief. In mijn eigen geschiedenisboeken werd dit complexe verhaal vereenvoudigd tot het woord 'zelfmoord'. Dat is precies wat ik heb gelezen en nooit in twijfel heb getrokken.

Martin werpt bij dit officiële vonnis talloze zeer ernstige twijfels op. Uit gepubliceerde interviews met Forrestals overlevende broer en vrienden blijkt onder andere dat niemand van hen geloofde dat Forrestal zelfmoord had gepleegd, en dat ze hem tot bijna het einde van zijn hele opsluiting niet mochten zien. De broer vertelde zelfs dat Forrestal de dag ervoor nog in een goede stemming was geweest. Hij zei dat hij na zijn vrijlating van plan was een deel van zijn aanzienlijke persoonlijke vermogen te gebruiken om een krant te kopen en het Amerikaanse volk te informeren over veel van de verzwegen feiten over de Amerikaanse deelname aan de Tweede Wereldoorlog, waarvan hij rechtstreeks kennis had, aangevuld met het extreem uitgebreide persoonlijke dagboek dat hij jarenlang had bijgehouden. Na Forrestals opsluiting

werd dat dagboek, dat duizenden pagina's besloeg, door de overheid in beslag genomen en na zijn dood blijkbaar alleen in zwaar geredigeerde en gekuiste vorm gepubliceerd, hoewel het desondanks een historische sensatie werd.

De door Martin opgegraven overheidsdocumenten roepen extra twijfels op over het verhaal dat in alle standaard geschiedenisboeken wordt gepresenteerd. Forrestals medische dossiers lijken geen officieel autopsierapport te bevatten, er zijn zichtbare sporen van gebroken glas in zijn kamer, wat wijst op een gewelddadige worsteling, en het meest opmerkelijke is dat de pagina met gekopieerde Griekse verzen – altijd aangehaald als de belangrijkste aanwijzing voor Forrestals uiteindelijke suïcidale bedoelingen – niet in Forrestals eigen handschrift was geschreven.

Forrestal was een rijke en strijdlustige Ierse katholiek. Ik denk dat er sterk bewijs is dat zijn dood het gevolg was van factoren die behoorlijk vergelijkbaar waren met de factoren die waarschijnlijk 14 jaar later het leven kostten aan een nog vooraanstaandere Ierse katholiek in Dallas.

Meer dan dertig jaar geleden publiceerde de gerenommeerde complotdenker Michael Collins Piper zijn baanbrekende werk waarin hij de Israëlische Mossad beschuldigde van betrokkenheid bij de moord op president John F. Kennedy. Meer dan de helft van de 650 pagina's van een latere editie van zijn boek bestond echter uit een lange reeks bijlagen over enigszins verwante onderwerpen. Ik merkte op dat een daarvan de vreemde dood van een paar voormalige hooggeplaatste CIA-functionarissen [besprak , wat suggereerde dat er mogelijk sprake was van kwaad opzet.](#)

Voormalig CIA-directeur William Colby stond blijkbaar al lange tijd bekend als zeer sceptisch over de aard van Amerika's relatie met Israël en werd daarom door pro-Israëlische media getypeerd als een notoire "Arabist". Sterker nog, tijdens zijn functie als directeur in 1974 maakte hij definitief een einde aan de carrière van James Angleton, een chef

contraspionage van de CIA. Zijn extreme affiniteit met Israël en de Mossad had soms ernstige twijfels doen rijzen over zijn ware loyaliteit. Piper zegt dat Colby zich in 1996 zo'n zorgen begon te maken over Israël's infiltratie en manipulatie van de Amerikaanse regering en haar inlichtingendienst dat hij een ontmoeting regelde met hooggeplaatste Arabische functionarissen in Washington D.C., met de suggestie dat ze allemaal zouden samenwerken om deze verontrustende situatie tegen te gaan. Een paar weken later verdween Colby en werd zijn verdrongen lichaam uiteindelijk gevonden. Het officiële oordeel luidde dat hij vermoedelijk vlak bij zijn huis was omgekomen bij een kano-ongeluk, hoewel zijn voormalige Arabische gesprekspartners beweerden dat er sprake was van kwaad opzet.

Piper beschrijft vervolgens ook de eerdere dood van John Paisley, de voormalige adjunct-directeur van het Office of Strategic Research van de CIA, een andere felle criticus van de invloed van Israël en zijn nauwe neoconservatieve bondgenoten op het Amerikaanse nationale veiligheidsbeleid. Eind 1978 werd Paisleys lichaam drijvend in de Chesapeake Bay gevonden met een kogel in zijn hoofd. Hoewel de dood officieel als zelfmoord werd beschouwd, beweert Piper dat weinigen het verhaal geloofden. Volgens hem verklaarde Richard Clement, die tijdens de regering-Reagan het Interagency Committee on Counterterrorism leidde, in 1996:

De Israëliërs hadden er geen moeite mee om belangrijke Amerikaanse inlichtingenfunctionarissen die dreigden klokkenluiders te worden, te ontslaan. Degenen onder ons die bekend zijn met de zaak Paisley weten dat hij door de Mossad is vermoord. Maar niemand, zelfs niet in het Congres, wil dat openlijk zeggen.

Piper wijst op de bittere politieke strijd die andere nationale veiligheidsexperts in Washington, zoals voormalig adjunct-directeur van de CIA, admiraal Bobby Ray Inman, in de loop der jaren hebben

gevoerd met elementen van de Israëlische lobby in het Congres en de media. Nadat Inman door president Clinton was voorgedragen als hoofd van het ministerie van Defensie, dwong een storm van kritiek van pro-Israëlische partijgenoten hem tot zijn terugtrekking.

Hoewel Piper suggereerde dat zowel Colby als Paisley door de Mossad waren vermoord, is er geen concreet bewijs dat in beide gevallen daadwerkelijk sprake was van moord. En zelfs als dat wel het geval was geweest, zouden er talloze andere motieven en daders verantwoordelijk kunnen zijn geweest. Maar gezien Pipers grote geloofwaardigheid zouden zijn theorieën op zijn minst de nodige aandacht moeten krijgen.

Voor degenen die geïnteresseerd zijn in een veel completere en uitgebreidere bespreking van al dit materiaal, raad ik mijn zeer lange artikel van januari 2020 aan:

- [American Pravda: Mossad-moorden](#)

Ron Unz • ***The Unz Review*** • 27 januari 2020 • 27.300 woorden

Politieke moorden en terroristische aanslagen zijn nauw met elkaar verbonden en lopen soms in elkaar over, zoals blijkt uit de duizenden Libanezen die vorig jaar werden gedood of verminkt door de piepers van de Mossad, die van boobytraps waren voorzien. Vlak na de succesvolle onthoofding van Hezbollah door Israël in september 2024 publiceerde ik [een artikel](#) waarin ik de ongeëvenaarde staat van dienst van de zionistische en Israëlische strijdkrachten op dat gebied samenvatte. Ik belichtte ook een ander boek dat een nuttige aanvulling vormde op het materiaal in Bergmans magistrale boek.

Een paar dagen later breidden Israëlische gevechtsvliegtuigen hun operaties uit door [een gebied in het zuiden van Beiroet te bombarderen met zo'n 80 bommen](#), waaronder vele enorme bunkerbusters, in een succesvolle poging om Hezbollah-leider Hassan Nasrallah te doden. Deze aanval op de Libanese hoofdstad verwoestte een heel stadsblok met talloze grote woontorens, wat beelden van totale verwoesting

opleverde die, zoals Max Blumenthal [opmerkte](#), sterk leken op de ruïnes van de torens van het World Trade Center na 11 september. Voor zover ik weet, heeft geen enkel land, behalve Israël, de afgelopen decennia ooit zulke extreem zware munitie ingezet of zelfs maar overwogen tegen een dichtbevolkt stedelijk centrum, en ik neem aan dat het aantal burgerslachtoffers enorm zal blijken te zijn.

Hoewel massale luchtaanvallen op onverdedigde steden in buurlanden doorgaans niet als terrorisme worden beschouwd, is het zeker een enorme oorlogsmisdaad. Het doden van zulke grote aantallen burgers dient uiteraard om de gehele overlevende bevolking te terroriseren. Geen enkel ander ontwikkeld land in de wereld van vandaag lijkt Israël's totale minachting voor het menselijk leven van burgers te demonstreren, door een heel stadsblok met bunkerbommen te vernietigen in de hoop één vijandelijk doelwit uit te schakelen.

Controle over de media kan zwart gemakkelijk in wit veranderen en hoog in laag. Het bewijs dat Hezbollah een substantiële geschiedenis van internationaal terrorisme heeft, lijkt erg mager. Maar in schril contrast daarmee valt de staat die onlangs die enorme terroristische aanslag pleegde op Libanese burgers die banden hadden met Hezbollah en een heel stadsblok van Beiroet in 9/11-achtige ruïnes veranderde, in een heel andere categorie. Israël en zijn zionistische voorgangers hebben een ongeëvenaarde staat van dienst op het gebied van moordaanslagen en internationaal terrorisme, vaak uitgevoerd als valse-vlagoperaties...

Een van de grootste terroristische aanslagen in de geschiedenis vóór 9/11 was [de bomaanslag in 1946 op het King David Hotel in Jeruzalem](#) door als Arabieren verklede zionistische militanten, waarbij 91 mensen omkwamen en het gebouw grotendeels werd verwoest. Tijdens de beroemde [Lavon-affaire van 1954](#) lanceerden Israëlische agenten een golf van terroristische aanslagen op westerse doelen in Egypte, met de bedoeling deze aan antiwesterse Arabische

groeperingen toe te schrijven. Er zijn [sterke beweringen](#) dat Israëlische Mossad-agenten in 1950 een reeks valse-vlag-terroristische bomaanslagen op Joodse doelen in Bagdad begonnen en deze gewelddadige methoden met succes gebruikten om de duizend jaar oude Joodse gemeenschap van Irak te overtuigen naar de Joodse staat te emigreren. In 1967 lanceerde Israël [een opzettelijke lucht- en zee-aanval op de USS Liberty](#), met de bedoeling geen overlevenden achter te laten, waarbij meer dan 200 Amerikaanse militairen werden gedood of gewond voordat het nieuws van de aanval onze Zesde Vloot bereikte en de Israëliërs zich terugtrokken.

De enorme pro-Israëlische invloed in de wereldwijde politieke en mediawereld zorgde ervoor dat geen van deze brute aanslagen ooit tot serieuze vergeldingsmaatregelen leidde, en in bijna alle gevallen werden ze snel in de vergetelheid gegooid, waardoor waarschijnlijk niet meer dan één op de honderd Amerikanen er zich van bewust is. Bovendien kwamen de meeste van deze incidenten door toevallige omstandigheden aan het licht, dus we kunnen gemakkelijk vermoeden dat veel andere aanslagen van vergelijkbare aard nooit in de historische annalen zijn opgenomen.

[Ik had het al gehad over de nonchalante opmerking](#) van premier Menachem Begin in een televisie-interview uit 1974 over zijn bepalende rol in het moderne terrorisme.

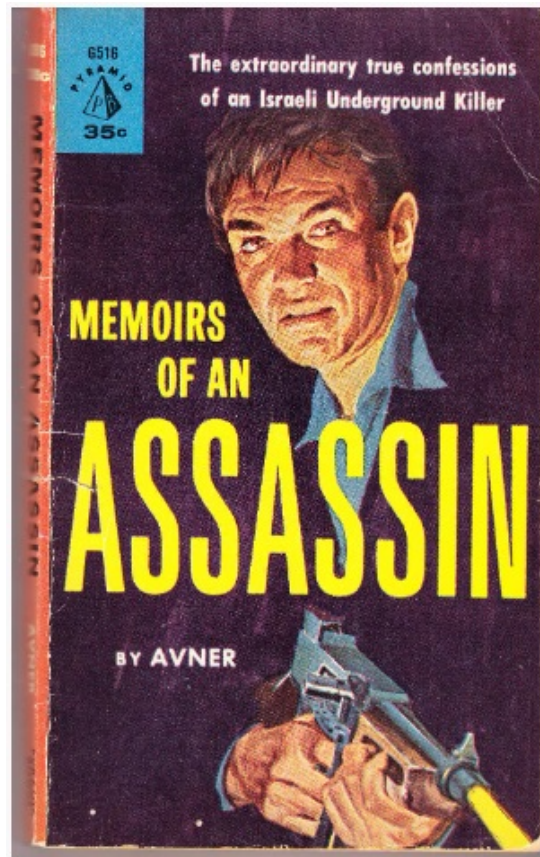
Jaren geleden, toen ik voor het eerst die opschepperige bewering van de Israëlische premier tegenkwam dat hij de “grondlegger” van het wereldwijde terrorisme was, vond ik het waarschijnlijk overdreven. Maar na het zorgvuldig lezen van *State of Terror*, uitgegeven in 2016 door Thomas Suarez, kwam ik tot de conclusie dat hij misschien wel eens gelijk had.

Suarez’ boek concentreerde zich op de activiteiten van zionistische groeperingen in Palestina in de jaren voorafgaand aan de oprichting van de staat Israël in 1948, en bestreek ook de periode die daarop volgde. Veel van het materiaal van de auteur was gebaseerd op vrijgegeven Britse overheidsdocumenten en de belangrijkste kranten uit die tijd, en het enorme aantal en de verscheidenheid aan zionistische terreuraanslagen die werden gepresenteerd was absoluut enorm, bijna verbijsterend. Decennialang heeft onze pro-Israëlische media gretig aandacht besteed aan elk incident van Palestijns terrorisme, wat me deed afvragen of de zionisten in één jaar meer van dergelijke terreuraanslagen pleegden dan de Palestijnen in de vijftig jaar die daarop volgden.

Naast het pionieren met autobomaanslagen, deden zionistische militanten hetzelfde met dodelijke bombrieven, die ze meedogenloos met cyanide vermengden. Ze gebruikten deze in hun pogingen om een zeer lange lijst van hun vermeende vijanden te vermoorden. Tot deze doelwitten behoorden alle hooggeplaatste Britse politieke leiders en de Amerikaanse president, hoewel die laatste pogingen niet succesvol bleken. De zionisten probeerden herhaaldelijk watervoorraden te verontreinigen met dodelijke gifstoffen of gevaarlijke ziekten, en hun medewerkers reisden naar Groot-Brittannië en andere delen van Europa om grootschalige terroristische bomaanslagen in die landen te lanceren.

Bepaalde Britse beleidsmaatregelen lokte intense vijandigheid uit. Zionisten eisten tevergeefs een strikte scheiding van Joodse overlevenden na de oorlog, zodat ze gemakkelijker naar Palestina konden worden gesmokkeld. Maar in zijn correspondentie met president Truman betoogde Churchill dat, aangezien de naziconcentratiekampen Joden en niet-Joden altijd op een zeer vergelijkbare manier hadden behandeld, een dergelijke scheiding van de pas vrijgelaten gevangenen moreel verwerpelijk was.

Sommige van de verhalen die Suarez vertelt, waren ronduit indrukwekkend. Eind 1946 hekelde een vurige zionistische rabbijn uit Amerika de Britse "concentratiekampen" voor Joden als "nog erger" dan die van nazi-Duitsland, en beschuldigde hij de Britse regering van de voortdurende "marteling, het lijden en de moord op 6.000.000 Joodse mannen, vrouwen en kinderen". Het jaar daarop organiseerde hij een wraakactie en bereidde hij een luchtaanval op Londen voor met brisantbommen, maar hij werd vlak voordat zijn vliegtuig kon opstijgen gearresteerd.

Een paar jaar geleden las ik *Memoirs of an Assassin*, een kort maar dramatisch verslag uit 1959 over de vermeende activiteiten van zo'n zionistische militant uit die tijd, maar ik wist niet zeker of ik de talrijke gedetailleerde beweringen serieus moest nemen. Onder zijn andere heldendaden beschreef de auteur hoe hij erin slaagde een grote hoeveelheid explosieven het Britse Lagerhuis binnen te smokkelen en vervolgens ternauwernood faalde in zijn poging om de hele Britse regering omver te werpen. Nadat ik echter de enorme hoeveelheid documentatie die Suarez had opgegraven, had bestudeerd, denk ik nu dat die verhalen veel waarschijnlijker waar waren geweest.

Hoewel Begins meer rechtse zionistische factie doorgaans de schuld kreeg van dergelijke terroristische acties, betoogt Suarez met klem dat de mainstream zionistische beweging van David Ben-Gurion er eveneens bij betrokken was, maar er met succes in slaagde de verantwoordelijkheid voor dergelijke vreselijke misdaden af te wentelen op haar kleinere rivaal, terwijl ze deze acties op zijn minst altijd met een knipoog steunde en ervoor zorgde dat niemand ooit serieus werd gestraft. Zo kregen de moordenaars van VN-

vredesonderhandelaar Folke Bernadotte slechts een tik op de vingers en werden ze al snel geprezen als zionistische helden.

Hoewel Suarez' berichtgeving grotendeels eindigde in de vroege jaren vijftig, bleven de zionistische leiders die zo gretig betrokken waren bij die terroristische activiteiten, hun land besturen in de decennia die volgden, zelfs tot in de jaren negentig. En in veel opzichten waren hun uiteindelijke opvolgers net zo extreem, zo niet extremer. Er lijken sterke aanwijzingen te zijn dat de Israëliërs [een centrale rol speelden](#) in de moord op president John F. Kennedy. Mossad-overloper Victor Ostrovsky onthulde dat Israëlische leiders [een complot smeedden](#) om president George H.W. Bush te vermoorden, en Max Blumenthal [verklaarde ronduit](#) dat Barack Obama zeer bang was dat de Israëliërs hem zouden vermoorden.

Het boek van Suarez is al lang uitverkocht en tweedehands exemplaren zijn op Amazon te koop voor het dubieuze bedrag van \$ 4.291. Het is echter ook [verkrijgbaar op Archive.org](#), in PDF- en ePub-
↓ formaat, en ik denk dat mensen die geïnteresseerd zijn in het conflict in het Midden-Oosten het erg verhelderend zullen vinden.

- [Israël en internationaal terrorisme in september](#)

Ron Unz • ***The Unz Review*** • 30 september 2024 • 7.700 woorden

Veel Amerikanen die de nieuwsberichten van de afgelopen week of twee hebben gelezen, hebben Iran belachelijk gemaakt omdat het heeft toegestaan dat zo'n groot deel van zijn leiders zo gemakkelijk werd onthoofd door een gewaagde Israëlische aanval.

Maar als we deze verslagen en memoires mogen geloven, dan was het bijna zover dat de gehele Britse regering op dezelfde manier door zionistische militanten werd onthoofd, slechts enkele jaren nadat Groot-Brittannië de Tweede Wereldoorlog had gewonnen. Als dat wel had plaatsgevonden, zou dat een veel opmerkelijker historische gebeurtenis zijn geweest.

Volgens de meeste berichten hebben de Israëliërs **het momenteel moeilijk met de Iraanse oorlog** die ze illegaal zijn begonnen met hun onthoofdingsaanval. Zelfs fel pro-Israëlische mainstream media zoals de *Wall Street Journal* hebben aangegeven dat de voorraad **antiraketmunitie van het land snel uitgeput raakt**, terwijl de Iraniërs hun constante bombardementen op de Israëlische luchthaven, havens, raffinaderijen en andere belangrijke nationale infrastructuur voortzetten. De Iraanse bevolking is meer dan een orde van grootte groter en het landoppervlak **zo'n 75 keer groter**, dus het land lijkt veel beter gepositioneerd om een langdurige uitputtingsoorlog te winnen.

De Israëliërs leken er echter vertrouwen in te hebben dat ze hun gespierde, maar hersenloze Amerikaanse golem snel zouden kunnen inzetten om de situatie recht te zetten door Iran te vernietigen. En daarin zouden ze wel eens gelijk kunnen hebben, aangezien **Trump afgelopen weekend met zijn bombardementencampagne was begonnen**.

Sterker nog, veel vooraanstaande Israëlische experts en media lijken er zo zeker van te zijn dat dit gaat gebeuren, dat ze nu al beweren dat na de vernietiging van Iran de militaire troepen van hun Amerikaanse vazalstaat op dezelfde manier ingezet moeten worden om Qatar, Pakistan en Turkije te vernietigen. Daarmee zouden alle mogelijke rivalen uitgeschakeld worden en zou de Israëlische hegemonie in de gehele regio volledig gevestigd worden.

Ondertussen zijn **machtige politieke elementen** in het land **vastbesloten om aan te dringen op de oprichting van een Groot-Israël**, waarbij een groot deel van het huidige grondgebied van Libanon, Syrië, Jordanië, Irak, Koeweit, Saoedi-Arabië en Egypte wordt opgenomen.

Er is een nog opmerkelijker voorbeeld van Israëlische arrogantie en extreme roekeloosheid. Woedend over wat hij beschouwde als onvoldoende Russische steun na de Hamas-aanval, verklaarde een vooraanstaande politieke figuur, Amir Weitmann, eind 2023 op *RT* dat Israël, nadat het Hamas had vernietigd, Rusland zou aanvallen met zware vergeldingsmaatregelen. Dit was een verbazingwekkende dreiging tegen het land dat over 's werelds grootste nucleaire arsenaal beschikt.

Amir Weitmann Blasts Russia On KremlinTV

Toen Weitmann die schandalige dreiging tegen Rusland uitte, leek het mij eerder een perfect voorbeeld van Israëlische arrogantie en irrationaliteit dan iets om serieus te nemen. Maar misschien heb ik me in die beoordeling vergist.

Begin deze maand was de wereld geschokt door [de plotselinge aanval met explosieve drones op de Russische vloot van strategische bommenwerpers](#), een van de pijlers van haar essentiële nucleaire afschrikkingsdriehoek. De Oekraïners namen de verantwoordelijkheid op zich voor de operatie, waarbij containers per vrachtwagen naar het Russische binnenland werden gebracht en vervolgens automatisch zwermen geavanceerde drones loslieten, die gelijktijdig vijf verschillende Russische vliegvelden aanvielen, allemaal diep in het enorme land.

Aanvankelijk werd beweerd dat een groot deel van de Russische kernbommenwerpervloot op de grond was vernietigd. Hoewel dat schromelijk overdreven lijkt, heeft het Rusland wel degelijk een zware en vernederende klap opgeleverd.

Dit was de eerste keer in de geschiedenis dat het nucleaire arsenaal van een grootmacht op deze manier rechtstreeks werd aangevallen, en deze extreem destabiliserende ontwikkeling had de wereld gemakkelijk aan de rand van een nucleaire oorlog kunnen brengen. Volgens de officiële Russische doctrine rechtvaardigde elke conventionele aanval op Russische kernwapens een nucleaire reactie.

Bovendien meldden de Russen slechts een week eerder dat toen president Vladimir Poetin naar Koersk reisde voor een inspectietocht, [zijn helikopter was aangevallen door een zwerm drones](#), die vermoedelijk een moordaanslag pleegden.

Dus binnen minder dan twee weken werden geavanceerde drones gebruikt bij een moordaanslag op de Russische president en bij een aanval gericht op de vernietiging van een groot deel van de Russische strategische kernwapens. Het lijkt zeer onwaarschijnlijk dat de Oekraïners in hun eentje zulke geavanceerde operaties hadden kunnen uitvoeren, en [de Russen hebben zelfs beweerd dat ze](#)

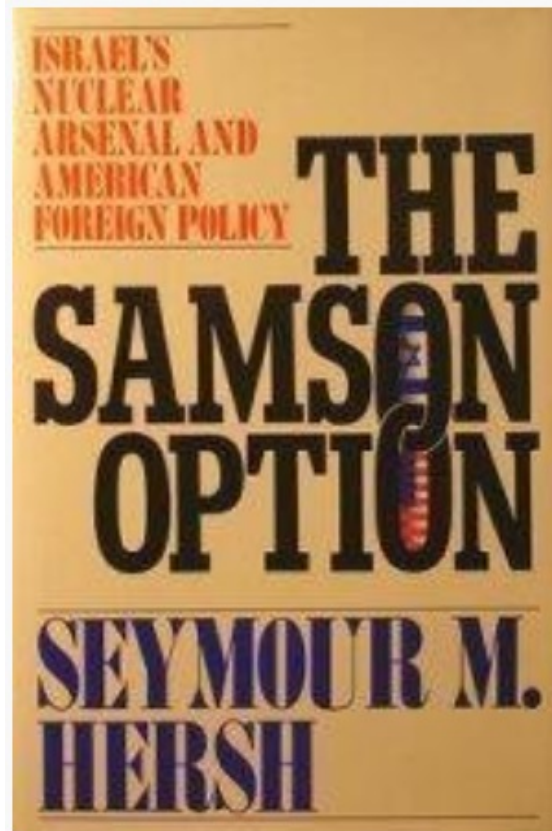
hard bewijs hebben dat Britse troepen bij de aanval betrokken waren. Maar ik acht het even onwaarschijnlijk dat Groot-Brittannië in zijn eentje zo'n extreem roekeloze operatie zou ondernemen, en er is nog een andere voor de hand liggende factor om te overwegen.

De methoden die werden gebruikt bij de aanval op de strategische kernmachten van Rusland – geavanceerde drones die automatisch werden gelanceerd vanaf een nabijgelegen locatie – leken opmerkelijk veel op wat de Israëliërs minder dan twee weken later gebruikten bij hun uiterst succesvolle eerste aanval op Iran. Bovendien had geen enkel land ooit eerder een dergelijke operatie ondernomen.

De grote overeenkomst in zowel methode als timing van de twee aanvallen lijkt nauwelijks puur toeval te zijn geweest, wat sterk suggereert dat de Israëliërs nauw betrokken waren bij de aanval op Rusland. Sterker nog, [volgens Dr. Gilbert Doctorow](#) staan de Russische media momenteel vol met berichten over een dergelijke waarschijnlijke Israëlische rol.

Maar laten we eens kijken naar een andere kwestie, namelijk de timing. Volgens de Oekraïners had wat zij “[Operatie Spinnenweb](#)” noemden meer dan achttien maanden aan planning gekost. Dat wijst erop dat het project waarschijnlijk kort na Weitmanns *RT*-interview van start ging, waarin hij zware Israëlische vergeldingsmaatregelen tegen Rusland had gezworen. De combinatie van al deze factoren wijst dus zeker op een belangrijke Israëlische rol in de aanval op de Russische president en zijn strategische nucleaire arsenaal.

En zoals ik [vorig jaar in een artikel](#) al aangaf, bestaat er feitelijk een historisch precedent voor zulke extreme Israëlische roekeloosheid:

Deze doctrine, op grond waarvan een ineenstortend Israël zijn nucleaire arsenaal zou gebruiken om het grootste deel van de wereld te vernietigen, wordt “de Samson-optie” genoemd en werd breed uitgemeten in [een bestseller](#) met diezelfde titel uit 1991, geschreven door de gerenommeerde onderzoeksjournalist [Seymour Hersh](#). Hoewel dat boek veel aandacht kreeg, zowel ten tijde van de publicatie als in de decennia erna, ontdekte ik toen ik het een paar jaar geleden las dat een van de meest verrassende elementen ervan nog nooit was besproken in de verschillende recensies en samenvattingen die ik in de media had gelezen.

Net als de meeste waarnemers was ik er altijd van uitgegaan dat Israël zijn nucleaire arsenaal had ontwikkeld als troefkaart die het tegen de naburige Arabische staten kon uitspelen, mochten die ooit op het punt staan de overhand te krijgen op militair gebied. Tijdens de zware militaire tegenslagen van de oorlog van 1973 deed Israël precies dat, en de dreigende nucleaire vernietiging van Caïro en Damascus hielp de regering-Nixon te dwingen de ongekende stroom militair materieel te

leveren die Tel Aviv in staat stelde het tij van de strijd te keren en als overwinnaar uit de strijd te komen.

Maar Hersh' boek wijdde bijna twintig pagina's aan het opmerkelijke feit dat in de jaren tachtig het primaire doelwit van Israëls nucleaire en thermonucleaire arsenaal feitelijk de Sovjet-Unie was. Hij legde uit dat de Israëliërs heimelijk toegang kregen tot de Amerikaanse verkenninginformatie waarmee ze Moskou, Leningrad en de andere belangrijkste Sovjetsteden effectief konden vernietigen. Deze nucleaire aanvalscapaciteit was bedoeld om de USSR krachtig af te schrikken van het verlenen van te veel steun aan zijn Arabische bondgenoten, die Israëls directe tegenstanders waren. In die jaren bevonden de Sovjets zich op het hoogtepunt van hun militaire macht en beschikten ze over 's werelds grootste nucleaire arsenaal. Gezien het feit dat Israël geografisch gezien zo klein is, vond ik het nogal schokkend dat het een serieus strijdplan zou hebben ontwikkeld om het grootste land ter wereld aan te vallen en te vernietigen.

Bovendien, aldus Hersh, deden de Israëliërs grote inspanningen om geminiaturiseerde kernwapens te ontwikkelen die in een gewone koffer pasten, en die de Mossad vervolgens gemakkelijk naar de USSR of een ander land dat als potentieel vijandig werd beschouwd, kon smokkelen. Er was geen enkele verdediging tegen zo'n onopvallende manier.

- [De totale waanzin van de staat Israël](#)

Ron Unz • ***De Unz-recensie*** • 14 oktober 2024 • 5.600 woorden

Laten we eens een stap terugdoen en zorgvuldig deze lange lijst van verbazingwekkend gewaagde en roekeloze moordcomplotten en terroristische aanslagen door Israël bekijken. Deze waren voor het grootste deel gericht tegen de leiders en de bevolking van veel grotere en machtigere landen.

Het bewijs achter elk van deze individuele voorbeelden varieert natuurlijk aanzienlijk in sterkte, maar ik zou willen stellen dat al deze gevallen elkaar als geheel sterk versterken. Ik kan geen enkel ander land in de moderne wereld bedenken dat ooit ook maar één aanval in deze richting heeft geprobeerd, maar we hebben één klein land dat schijnbaar verantwoordelijk is geweest voor een groot aantal van dergelijke operaties, mogelijk ook voor vele andere die nooit aan het licht zijn gekomen.

[De Israëlische premier Benjamin Netanyahu](#) heeft de afgelopen jaren enorm veel scherpe kritiek gekregen vanwege de vele oorlogen in het Midden-Oosten die hij tijdens zijn lange carrière heeft aangewakkerd, en zijn plotselinge verrassingsaanval op Iran was slechts de laatste in die reeks. Ik ben het ermee eens dat hij die kritiek zeker verdient.

Maar Netanyahu was nog niet eens geboren toen James Forrestal werd vermoord, noch toen zionistische militanten blijkbaar van plan waren de hele Britse regering te onthoofden. Hij was amper tiener toen John F. Kennedy werd vermoord, hij had geen enkele belangrijke beslissingsrol toen de hele Pakistaanse regering werd vermoord, en hij bekleedde geen officiële functie toen de Mossad een complot smeedde om president George H.W. Bush te vermoorden. Ondanks wijdverbreide beschuldigingen ben ik ook uiterst sceptisch over zijn betrokkenheid bij de aanslagen van 11 september, aangezien hij in die periode niet in functie was en de Israëlische regering in plaats daarvan werd geleid door zijn bittere politieke rivaal Ariel Sharon.

Ik vind dus dat deze huidige, overweldigende focus op één enkel, zwaar gedemoniseerd individu een grote misvatting is. Ik denk dat een veel betere verklaring wellicht te vinden is in de religieuze en ideologische wortels van de bevolking van het land, zoals ik uitgebreid [heb besproken](#) in mijn artikelen.

Als deze rituele kwesties de centrale kenmerken van het traditionele religieuze jodendom zouden vormen, zouden we het kunnen beschouwen als een nogal kleurrijke en excentrieke overblijfsel uit de oudheid. Maar helaas is er ook een veel duisterdere kant, die

voornamelijk te maken heeft met de relatie tussen Joden en niet-Joden, waarbij de zeer denigrerende term *gojim* vaak wordt gebruikt om laatstgenoemden te beschrijven. Om het botweg te zeggen: Joden hebben goddelijke zielen en *gojim* niet, aangezien zij slechts beesten in menselijke gedaante zijn. De belangrijkste reden voor het bestaan van niet-Joden is immers om als slaven van Joden te dienen, waarbij enkele zeer hooggeplaatste rabbijnen dit welbekende feit af en toe hebben benadrukt. In 2010 [gebruikte de hoogste Sefardische rabbijn van Israël zijn wekelijkse preek om te verklaren](#) dat de enige reden voor het bestaan van niet-Joden is om Joden te dienen en werk voor hen te verrichten. De slavernij of uitroeiing van alle niet-Joden lijkt een uiteindelijk impliciet doel van de religie.

Joodse levens zijn oneindig waardevol, en niet-Joodse helemaal niet, wat duidelijke beleidsmatige implicaties heeft. Zo legde een prominente Israëlische rabbijn in een gepubliceerd artikel uit dat als een Jood een lever nodig had, het volkomen acceptabel en zelfs verplicht zou zijn om een onschuldige niet-Jood te doden en die van hem af te nemen. Misschien moeten we niet al te verbaasd zijn dat Israël tegenwoordig algemeen wordt beschouwd als [een van de wereldcentra voor orgaanhandel](#).

- [American Pravda: Eigenaardigheden van de Joodse Religie](#)
Ron Unz • **The Unz Review** • 16 juli 2018 • 7.800 woorden

Deze ideologische factoren hebben zich zeker gemanifesteerd in de gruwelijke wreedheden die de Israëliërs de afgelopen jaren regelmatig hebben begaan tegen onschuldige burgers in Gaza. Veel hiervan zijn door de Israëliërs zelf op sociale media gretig gedocumenteerd, om de vreselijke straf te benadrukken die ze met succes aan hun gehate Palestijnse vijanden oplegden. Zoals ik vorig jaar [schreef](#):

De Israëliërs bleven inderdaad een lawine aan aangrijpende content voor die video's genereren. Hordes Israëlische activisten blokkeerden regelmatig de doorgang van foodtrucks en binnen een paar weken

verklaarden hoge VN-functionarissen dat meer dan een miljoen inwoners van Gaza op de rand van een dodelijke hongersnood stonden. Toen de wanhopige, uitgehongerde inwoners van Gaza een van de weinige doorgelaten voedselbezorgkonvooiën overspoelden, [schoot het Israëlische leger meer dan 100 van hen dood in het “Meelbloedbad”](#) en dit werd later herhaald. Al deze gruwelijke scènes van dood en opzettelijke uithongering werden wereldwijd uitgezonden op sociale media, met enkele van de ergste voorbeelden afkomstig van de verhalen van vrolijke Israëlische soldaten, zoals hun video van [het lijk van een Palestijns kind dat werd opgegeten door een uitgehongerde hond](#). Een andere afbeelding toonde de overblijfselen van [een vastgebonden Palestijnse gevangene die levend was platgedrukt](#) door een Israëlische tank. Volgens een Europese mensenrechtenorganisatie hadden de Israëliërs regelmatig [bulldozers gebruikt om grote aantallen Palestijnen levend te begraven](#). VN-functionarissen meldden dat ze [massagraven](#) hadden gevonden in de buurt van [verschillende ziekenhuizen](#), met slachtoffers die vastgebonden en uitgekleeft waren aangetroffen, alsof ze geëxecuteerd waren. Zoals internetprovocateur Andrew Anglin heeft [opgemerkt](#), lijkt het gedrag van de Israëlische Joden niet alleen slecht, maar “cartoonachtig slecht”, waarbij al hun flagrante misdaden lijken te zijn gebaseerd op het script van een of andere overdreven propagandafilm, maar zich in werkelijkheid afspelen.

- [De staat Israël als “cartoonistisch slecht”?](#)

Ron Unz • ***The Unz Review*** • 5 augustus 2024 • 5500 woorden

Maar vanuit het perspectief van de rest van de wereld is de precieze factor die verantwoordelijk is voor dit patroon van schandalig Israëlisch gedrag waarschijnlijk minder belangrijk dan de realiteit. Decennialang is één klein land de oorzaak geweest van zoveel dood en verwoesting, niet alleen aangericht aan de eigen buurlanden, maar ook aan andere landen over de hele wereld, en heeft het soms zelfs het risico op een wereldwijde kernoorlog aanzienlijk vergroot.

Ik denk dat het grootste deel van Israël's macht en totale straffeloosheid gebaseerd is op de controle die het land, en met name zijn fervente aanhangers, via geld en media uitoefent op onze eigen Amerikaanse samenleving en elites. Deze primaire middelen worden aangevuld met chantage en soms zelfs moord. Naast deze Amerikaanse wereldwijde invloed worden deze methoden vervolgens gebruikt om de grote landen van Europa en de rest van het Westen op vergelijkbare wijze te domineren. Hoewel deze Israëlische controle zeker machtig is, is ze ook zeer invloedrijk en uiteindelijk misschien wel kwetsbaar.

Gezien Israël's opmerkelijk lange geschiedenis van extreem ernstig internationaal wangedrag, denk ik dat het land, als dergelijke controle niet bestond, allang zou zijn aangevallen en verwoest door een brede coalitie van woedende slachtoffers, waarbij die verwoesting zeer waarschijnlijk gepaard zou gaan met de bijna totale uitroeiing van de Joodse bevolking, zowel mannen, vrouwen als kinderen. Bovendien zou dit uiteindelijk nog steeds kunnen gebeuren, als en wanneer die sterk beïnvloede controle voldoende afneemt.

Een interessant patroon door de geschiedenis heen is dat landen soms radicaal hun ideologieën van de ene uiterste pool naar de andere verschuiven. Zo werd Frankrijk in de achttiende eeuw geregeerd door een van Europa's meest absolute monarchieën, maar de Franse Revolutie transformeerde het plotseling tot het thuisland van het meest radicale regime van het continent. Evenzo stond het tsaristische Rusland bekend als een absolutistische autocratie, maar na de bolsjewistische revolutie werd het het wereldwijde centrum van radicalisme. Iran onder de sjah was Amerika's sterkste regionale bondgenoot, maar de Islamitische Revolutie maakte het tot onze felste regionale tegenstander.

In vergelijkbare termen heeft Israël's sterke en groeiende controle over Amerika en zijn regering de afgelopen twee of drie generaties ons land tot de centrale spil van de Israëlische wereldmacht gemaakt. Zoals recente VN-stemmingen hebben aangetoond, is geen enkel ander land in de wereld van vandaag zo nauw verbonden geraakt met Israël en zijn regering.

Maar soms, wanneer een band te lang te ver wordt uitgerekt, kan hij uiteindelijk knappen. Het zou me dus niet verbazen als Amerika en zijn regering in de nabije toekomst plotseling zouden kunnen transformeren tot Israëls bitterste en dodelijkste vijand, mogelijk met zeer ernstige gevolgen voor de Joodse staat en zijn bevolking.

In tegenstelling tot propagandastructuren die door de Euro-Atlantische instelling worden gefinancierd, werkt Dissident dankzij de donaties van het publiek. Zonder uw hulp kunnen we niet overleven.

STEUN ONS WERK [HIER](#).

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag om meer te lezen over
[Israël](#)

 Post Views: 330

« [Bullseye op Israel](#)

[China en Rusland bevestigen hun steun aan Iran, terwijl Iran zijn reactieopties overweegt](#) »

Palestina laten verdwijnen – De VS en Europa geven Netanyahu groen licht voor etnische zuivering

mei 25, 2025

Foto Credit: Unz.com

Het was weer een spannende week in een wereld in oorlog, waar het woord 'diplomatie' geen betekenis heeft en waarschijnlijk door Kristi Noem, hoofd van het Amerikaanse ministerie van Binnenlandse Veiligheid, zou worden gedefinieerd als een doctrine waarbij je iemand eerst neerschiet voordat hij of zij jou kan neerschieten. In mijn [artikel van vorige week](#) besprak ik de berichten dat er een ernstige breuk is tussen president Donald Trump en de Israëliische premier Benjamin Netanyahu, wat blijkt uit Trumps onwil om met

de Israëlsche leider te praten en zijn afzegging van z Dutch

bezoek aan Israël tijdens zijn recente reis naar het Midden-Oosten. Bronnen schreven de breuk toe aan Trumps perceptie dat hij door de Israëli's werd "gemanipuleerd," wat volkomen aannemelijk was, hoewel dit door Trumps adviseurs voor buitenlands beleid had moeten worden onderkend en voorkomen toen hij in 2017 aantrad als president. Israël manipuleert altijd de publieke opinie over de Verenigde Staten via de controle van de media door zijn lobby en de corruptie van politici.

Ik was van mening dat de berichten over de ontgoocheling over "Amerika's beste vriend" geloofwaardig waren en mogelijk verband hielden met spionage waarbij nationaal veiligheidsadviseur Mike Waltz betrokken was, hoewel ik ook merkte dat veel van mijn contacten sceptisch waren en waarschuwdan dat het hele gebeuren een opzetje zou kunnen zijn van Trump's zionistische onderhandelaar Steve Witkoff, specifiek bedoeld om Israël te bevoordelen. Dat betekent dat de VS een "breuk" met Netanyahu veinsden om een akkoord te kunnen sluiten met alle leidende Arabische landen in het Midden-Oosten, teneinde de veiligheid van Israël te bevestigen terwijl Netanyahu de Palestijnen volledig van de aardbodem veegt. Trump [heeft zelfs gezegd dat](#) zijn beleid en zijn reis naar het Midden-Oosten "zeer goed voor Israël" waren, schrijft [Philip Giraldi](#).

In een vervolg op mijn artikel adviseerde ik tijdens [een interview](#) met rechter Andrew Napolitano dat het loont om sceptisch te zijn, aangezien Trump absoluut niets heeft gedaan om het gedrag van Israël te veranderen, integendeel, ook al had hij de kans om de Palestijnse staat in het kader van het VN-lidmaatschap te steunen en ook om een einde te eisen aan de genocide in Gaza. De waarheid achter de vraag of er daadwerkelijk een ernstige breuk is in de persoonlijke relatie tussen de twee leiders, moet worden beoordeeld in het licht van het al dan niet optreden van gevolgen wanneer Israël een beleid voert dat schadelijk is voor de belangen van de VS.

Netanyahu heeft inderdaad persoonlijk bevestigd dat alles in orde is

Verenigde Staten. Hij [zei afgelopen woensdag tijdens een persconferentie](#) dat president Trump hem had verzekerd dat de VS en zijn regering volledig achter Israël staan, ondanks de reeks berichten in de media dat er een probleem zou zijn tussen de twee leiders. "Ik zal u enkele details geven die misschien nog niet openbaar zijn gemaakt. Een paar dagen geleden – ik denk ongeveer tien dagen geleden, misschien iets langer – heb ik met president Trump gesproken. En hij zei letterlijk tegen mij: 'Bibi, ik wil dat je weet dat ik mij volledig voor jou inzet. Ik zet mij volledig in voor de staat Israël.'"

Bereiden de powers-that-be zich voor om Israël los te laten?

Netanyahu sprak ook met vicepresident JD Vance, die samen met minister van Defensie Pete Hegseth eveneens een bezoek aan Israël had afgezien. "[Vance] zei tegen mij... 'Luister, let niet op al die nepnieuwsberichten over deze breuk tussen ons... Hij zei: Het is allemaal spin. Dit is niet de waarheid, je weet dat het niet waar is, en ik zeg je, van onze kant is het niet waar.'"

Netanyahu zei ook dat Israël "het plan van Trump" voor Gaza wil uitvoeren, dat onder meer voorziet in de permanente verwijdering van de Palestijnse bevolking om een door de VS beheerde badplaats te creëren op de ruïnes van de strook. Volgens Netanyahu hebben de Israëli's nu [de oprichting van "Trump Gaza"](#) opgenomen als een van de rode-lijnvoorwaarden om een einde te maken aan de oorlog tegen Hamas.

De Israëlische en Midden-Oosterse media hebben uitgebreid en kritisch bericht over de genocide en de verschillende spelers die betrokken zijn bij de agenda van Netanyahu. In een recent artikel werd ingegaan op de 29 voornamelijk Europese Unie (EU)-landen onder leiding van het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Canada die nu [Israël hebben opgeroepen](#) zijn gedrag te matigen of anders sancties en opschorting van de handelsovereenkomsten tussen de EU en Israël, die de Joodse staat grote voordelen opleveren, te riskeren. De EU verklaarde dat de aankondiging van Israël om enige hulp toe te laten "volstrekt ontoereikend" was. "Als Israël

het hernieuwde militaire offensief niet staakt en de beperkingen op humanitaire hulp niet opheft, zullen we verdere concrete maatregelen nemen,” aldus de verklaring van de leiders. [Netanyahu reageerde](#) op de dreiging met de absurde verklaring: “Jullie staan aan de verkeerde kant van de mensheid en jullie staan aan de verkeerde kant van de geschiedenis.” Maar zoals het gezegd luidt, zijn woorden helaas goedkoop, zowel van Netanyahu als van de nieuwe critici van Israël. Diplomatieke verklaringen en dreigende sancties betekenen altijd dat men om de vreselijke waarheid heen draait. Israël begaat enkele van de ergste oorlogsmisdaden die de mensheid ooit heeft meegemaakt, en de Europeanen en Amerikanen wekken de indruk dat ze zeker zullen terugkrabbelen, zich zullen schikken naar Israël en zullen volharden in het absoluut niets doen om een einde te maken aan het lijden.

China steunt recht Palestijnen op 'gewapende strijd' tegen Israëlische bezetting

Met name het gebaar van Europa is een poging om zijn steun voor 19 maanden genocide enigszins goed te maken. De volstrekt verachtelijke premier van het Verenigd Koninkrijk, Keir Starmer, geconfronteerd met een Brits publiek dat sterk anti-Israël is geworden, heeft veel ophef gemaakt over het nemen van maatregelen tegen Israël, en de Israëli's hebben hieraan meegewerkt door hun rol te spelen en hun verontwaardiging te uiten over de brutaliteit van iedereen die hen vertelt hoe ze met hun burens moeten omgaan. Er was inderdaad enige bevestiging van goed geïnformeerde Israëlische bronnen dat de dreigementen en reacties van beide kanten niet veel meer waren dan een beetje toneelspel. Een hoge Israëlische functionaris legde de media zelfs uit waarom Europese leiders na 19 maanden stilzwijgen over de moorddadige genocide in Gaza de moeite hebben genomen om hun standpunt te wijzigen en in plaats daarvan te doen alsof ze plotseling verontwaardigd zijn. Het was allemaal van tevoren met Israël afgestemd. Hij zei: “De afgelopen 24 uur maakten allemaal deel uit van een geplande valstrik waarvan wij op de hoogte waren. Dit was een gecoördineerde reeks stappen voorafgaand aan de EU-bijeenkomst in

Brussel – en dankzij de gezamenlijke inspanningen van onze ambass Dutch
en de minister van Buitenlandse Zaken zijn we erin geslaagd het resultaat te matigen.”

De huidige verontwaardiging is even georkestreerd als het eerdere stilzwijgen. De extremistische Israëlsche minister van Financiën Bezalel Smotrich [legde uit waarom](#) Israël een evenwicht zou blijven zoeken tussen het doden van alle Palestijnen en het behouden van westerse steun door absoluut minimale hoeveelheden voedsel Gaza binnen te laten: “We hebben onze vrienden in de wereld nodig om ons een internationale beschermende paraplu te blijven bieden tegen de Veiligheidsraad en het Tribunaal in Den Haag, zodat we, als God het wil, kunnen blijven vechten tot de overwinning.” Hij heeft ook gezegd dat zijn plan voor de Westelijke Jordaanoever en Gaza inhoudt dat de Palestijnen de keuze krijgen tussen onderwerping, emigratie of de dood. Smotrich heeft herhaaldelijk gepleit voor het gebruik van dodelijk geweld tegen Palestijnse kinderen om te voorkomen dat ze opgroeien tot terroristen. Woensdag verdubbelde het Israëlsche leger die boodschap en liet het zien hoe weinig het geeft om bemoeizuchtige buitenlanders [toen het op](#) 31 Europese diplomaten schoot die 29 landen vertegenwoordigden en een bezoek brachten aan de Palestijnse nederzetting Jenin op de Westelijke Jordaanoever, in wat vermoedelijk voor 100% door de Palestijnen bestuurd gebied is.

Het is een feit dat niemand in de Europese en Amerikaanse regeringen echt geeft om de Palestijnen of hun uitroeiing. De enige zorg van de heersers is hoe hun houding overkomt op de rest van de wereld en op de kiezers in hun eigen land. Israël liegt zo enthousiast om zijn zaak te bepleiten en vals bewijs te leveren om zijn gedrag te rechtvaardigen, dat er een neiging bestaat om alles wat het doet met argwaan te bekijken. De [moord](#) vorige week op twee medewerkers van de Israëlsche ambassade in Washington DC door een man die toevallig “Free Palestine!” riep, was goed nieuws voor de Joodse staat, omdat het sympathie wekt voor een land dat al meer dan een jaar in het nieuws is met slecht nieuws. In inlichtingenkringen wordt al gefluisterd dat het een “valse vlag”-aanval was, bedacht door de Mossad om

een gunstige nieuwscyclus te creëren terwijl Israël in het geheim een Dutch op Iran voorbereidt. Iran-fobie komt regelmatig voor in de Israëlische media, waaronder een recente bewering van Israël dat [Iran zijn nucleaire verrijkingsinstallaties verbergt](#), wat waar is, maar bedoeld is om te voorkomen dat de Israëli's ze opblazen. De "gunstige nieuwscyclus" [omvatte](#) onder meer de oproep van het joodse congreslid Randy Fine uit Florida om kernwapens in te zetten om Gaza te vernietigen en de resterende inwoners te doden, net als "Japan aan het einde van de Tweede Wereldoorlog."

Hamas gebruikt menselijke schilden? Het bewijs

En om ervoor te zorgen dat Iran de scherpe punt van het zwaard voelt, heeft presidentieel gezant Witkoff [nu verklaard](#) dat de nucleaire controleovereenkomst waarover met Iran wordt onderhandeld, geen enkele verrijking van uranium mag omvatten, iets wat niet aan de orde was toen de gesprekken begonnen, zodat ze [gegarandeerd nergens toe zullen leiden](#). Volgens Witkoff "kunnen we zelfs geen enkel percentage verrijking capaciteit toestaan. Verrijking maakt bewapening mogelijk." Waar komt die eis vandaan? Ongetwijfeld van het in het geheim nucleair bewapende Israël, via de verraderlijke Israël-first-senatoren Lindsey Graham en Tom Cotton. En als men die gedachtegang volgt, kan men aannemen dat Donald Trump ook aan boord is, klaar om Netanyahu's stoel naar achteren te schuiven, voor hem te buigen en vervolgens zijn machtige gebalde vuist in de lucht te steken voordat hij de Amerikanen erop af stuurt om de vernietiging van Perzië te voltooien. En als Iran effectief met geweld reageert, heeft Israël ook nog eens ongeveer 200 kernwapens die het ongetwijfeld zonder aarzelen zal inzetten als onderdeel van zijn "Samson Option"-oorlogsplan. En Trump zal ongetwijfeld iets zeggen als: "Hé, wat een big beautiful explosie! Daar is niets mis mee! We hebben soortgelijke wapens gebruikt om de Eerste Wereldoorlog te beëindigen!"

[Menu](#)

Harvard-onderzoek onthult Israël's 'succes' in Gaza: 377.000 Palestijnen 'verdwenen', de helft van hen kinderen

25/06/2025

[artikelen](#)[3](#)

Uit een onderzoek van Harvard blijkt dat Israël sinds oktober 2023 377.000 Palestijnen uit Gaza heeft laten verdwijnen – bijna 17% van de bevolking, waarvan de helft kinderen.

Het rapport weerlegt het officiële dodental van 61.000 en legt massamoorden, gedwongen verhuizingen en systematische onderrapportage bloot. Door de VS gesteunde “hulpcomplexen” (GHF’s) blijken dodelijke vallen te zijn die burgers naar gemilitariseerde zones drijven, waar honderden mensen zijn omgekomen, [schrijft Dr. Peter F. Mayer](#).

Satellietgegevens bevestigen dat hele wijken zijn weggevaagd en dat de bevolking van Gaza is gekelderd van 2,227 miljoen naar 1,85 miljoen. De bevindingen komen overeen met eerdere schattingen van The Lancet dat het [dodental in Gaza](#) de 598.000 zou kunnen overschrijden als de Israëlische genocide ongestraft doorgaat.

In een [controversieel rapport](#)

, gepubliceerd via de [Harvard Dataverse](#) door de Israëlische professor Yaakov Garb, heeft Israël sinds oktober 2023 systematisch minstens 377.000 Palestijnen uit Gaza laten “verdwijnen”. Dit komt overeen met bijna 17% van de bevolking van het gebied. De helft van de vermisten zou kinderen zijn, wier leven is uitgeblust in een genocide die alleen als berekend kan worden omschreven.

De professor maakt gebruik van datagedreven analyses en ruimtelijke kaarten en [legt uit](#) dat het officiële dodental van 61.000 een understatement is. De duizenden mensen die onder het puin begraven liggen, zijn namelijk niet meegeteld.

De bevindingen laten niet alleen massamoorden zien, maar ook een opzettelijke infrastructuur van lijden: de Israëlische belegering heeft Gaza doen verhongeren, terwijl de door de VS gesteunde ‘hulpoperatie’—de Gaza Humanitarian Foundation (GHF)—werkt als een dodelijke val, die burgers naar gemilitariseerde zones drijft waar ze worden neergeschoten.

Vóór de Israëlische genocide telde Gaza 2,227 miljoen inwoners. Nu zijn er nog maar 1,85 miljoen over. De 377.000 vermisten – wat gelijkstaat aan de verwoesting van hele steden – zijn het gevolg van de Israëlische blokkade, willekeurige aanvallen en gedwongen verplaatsingen. Hoewel sommigen mogelijk ontheemd zijn geraakt, wijst het duizelingwekkende verschil erop dat het aantal slachtoffers de door Israël toegegeven aantallen ruimschoots overtreft.

Garb veroordeelde de GHF ook in het rapport:

“Deze hulpcentra lijken een logica van controle te volgen in plaats van hulp, en het zou misleidend zijn om ze ‘humanitaire hulpcentra’ te noemen. Ze houden zich niet aan humanitaire principes en hun ontwerp en werking worden voor een groot deel bepaald door andere doelstellingen die haaks staan op hun beoogde doel”, aldus hij.

De VN beschuldigen het GHF ervan dat het is ontworpen om de ontheemding te versnellen. Sinds de oprichting heeft het GHF geleid tot de dood van honderden Palestijnse vluchtelingen door Israëlische troepen.

Het rapport van Harvard is niet de eerste aanwijzing dat het dodental in Gaza daadwerkelijk aanzienlijk hoger ligt dan gerapporteerd.

Het medische tijdschrift The Lancet [publiceerde in januari van dit jaar een onderzoek](#) waaruit bleek dat het dodental als gevolg van de Israëlische genocide in Gaza in de eerste negen maanden van de oorlog waarschijnlijk met 41 procent te laag werd gerapporteerd.

Uit het onderzoek uit januari bleek dat ongeveer 59,1 procent van de slachtoffers vrouwen, kinderen en ouderen waren.

Het jaar ervoor, in juli 2024, [concludeerde het onderzoek in The Lancet](#) dat een Israëlische aanval op Gaza tot 149.000 tot 598.000 doden zou kunnen leiden.

Terwijl de Amerikaans-Israëlische oorlog tegen Iran voortduurde, werden er nog steeds dagelijks zo'n 140 Palestijnen gedood.

In tegenstelling tot propagandastructuren die door de Euro-Atlantische instelling worden gefinancierd, werkt Dissident dankzij de donaties van het publiek. Zonder uw hulp kunnen we niet overleven.

STEUN ONS WERK [HIER](#).

Menu

Trump meldt dat Israël 500.000 Palestijnen heeft vermoord

06/02/2025

artikelen

4

≡ Menu

Verslagen Israël smeekt Iran een einde te maken aan de verwoestende raketaanvallen

23/06/2025

artikelen

📄 15

Iran zou geweigerd hebben.

 BREAKING

Israel has asked Iran via Arab countries to end the war but Iran has rejected for now pic.twitter.com/Ouy7RbAiLI

— Iran Observer (@IranObserver0) *June 23, 2025*

Israël wil een 'snel einde' aan de oorlog nu zware Iraanse aanvallen grote steden treffen, meldt [The Cradle](#).

Israël geeft aan interesse te hebben om de oorlog met Iran in de nabije toekomst te beëindigen, aldus Israëlische en Arabische functionarissen in [gesprek](#) met de *Wall Street Journal*. Deze poging volgt op Amerikaanse aanvallen op Iraanse nucleaire installaties en een nieuwe golf van Iraanse raketten gericht op Israël.

Israëlische functionarissen zeiden dat ze geloven dat de huidige militaire fase bijna ten einde loopt en verwachten binnen enkele dagen de resterende doelen in Iran te kunnen aanvallen. Het doel, voegden functionarissen eraan toe, is om Iran weer aan de onderhandelingstafel te krijgen en een toezegging te krijgen om zijn nucleaire programma definitief te beëindigen.

Maandag voerde Iran de 21e golf van raket- en droneaanvallen uit op Israël. In meerdere steden werd daarbij grote schade aangericht.

Teheran heeft bij de aanvallen gebruik gemaakt van geavanceerde raketten en speciale tactieken om de Israëlische luchtverdediging buiten werking te stellen, zo [meldde](#) Iraanse media .

Eerder op maandag maakte het Iraanse leger bekend dat het tientallen kamikazedrones met kernkoppen richting Israël had gestuurd.

VIDEO | IRGC publishes footage of its launches towards Israeli targets this morning, Sunday, 22 June. pic.twitter.com/ZOXpQA08Vi

– *The Cradle (@TheCradleMedia) June 22, 2025*

Massive explosion moment Iranian missile hits Israeli city of Ashdod
pic.twitter.com/s38pEAQzJQ

– *Putin News 🇷🇺 Vladcoin (@runews) June 23, 2025*

Een andere Israëlische functionaris voegde eraan toe dat Tel Aviv zich het recht voorbehoudt om opnieuw militair in te grijpen als Iran probeert zijn nucleaire ambities nieuw leven in te blazen.

Iran heeft volgens het internationaal recht het recht om uranium te verrijken voor een vreedzaam nucleair programma, omdat het land het Verdrag tegen de verspreiding van kernwapens (NPT) heeft ondertekend.

Maandag zou de Israëlische luchtmacht een grote aanval op Teheran hebben uitgevoerd. Onder de doelen bevonden zich IRGC-kampen, commandocentra en de Evin-gevangenis.

Israël lanceerde ook nieuwe aanvallen op Fordow, terwijl de evaluaties van Natanz en Isfahan doorgaan. Volgens de Israëlische inlichtingendienst is de nucleaire site in Natanz volledig verwoest, waarbij tientallen IRGC-medewerkers om het leven zouden zijn gekomen.

Ondertussen zijn de geopolitieke spanningen ook buiten het slagveld geëscaleerd. Het Iraanse parlement zou een plan hebben gesteund om de Straat van Hormuz af te sluiten, hoewel de uiteindelijke beslissing bij de Opperste Nationale Veiligheidsraad ligt.

Als deze maatregel doorgaat, zou dat ongeveer 20 procent van de wereldwijde olievoorziening verstoren en het risico met zich meebrengen dat er wereldwijde economische schokgolven ontstaan.

🚨 *Senator Marco Rubio urges the #CCP to call Iran about its move to close the Strait of Hormuz—an escalation that would rattle global markets.*

He also confirmed reports that Chinese jets recently spotted in Iran were solely there to extract Chinese nationals—exactly as NFSC... pic.twitter.com/6tyn8Zdle7

— NFSC Red Leaf Canada (@hli953777191713) *June 23, 2025*

De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Marco Rubio, drong er bij China op aan zijn invloed aan te wenden om Teheran ervan te weerhouden een dergelijke actie te ondernemen. “Ik moedig de Chinese regering in Peking aan om hen [Iran] daarover aan te spreken”, zei Rubio in een interview met Fox News. “Als ze de zeestraat sluiten, is dat economische zelfmoord voor hen... het zou de economieën van andere landen veel meer schade toebrengen dan de onze.” Als Iran de zeestraat inderdaad sluit, “zullen we verwoestende maatregelen nemen”, voegde hij eraan toe.

China, Irans grootste olieklant, zou aanzienlijke gevolgen ondervinden van een dergelijke sluiting. Energieanalist Vandana Hari [waarschuwde](#) dat Iran “weinig te winnen en te veel te verliezen” heeft bij het sluiten van de Straat. “Iran loopt het risico zijn olie- en gasproducerende buurlanden in de Golf tot vijanden te maken en de woede van zijn belangrijkste markt, China, op te wekken”, vertelde ze aan de BBC.

In tegenstelling tot propagandastructuren die door de Euro-Atlantische instelling worden gefinancierd, werkt Dissident dankzij de donaties van het publiek. Zonder uw hulp kunnen we niet overleven.

STEUN ONS WERK [HIER](#).

≡ Menu

Hoe Netanyahu, met steun van de media, een nederlaag als een overwinning interpreteert

26/06/2025

artikelen

0

De Israëlische premier Netanyahu verkoopt de oorlog met Iran als een overwinning, en de Duitse media doen daar ijverig aan mee. In werkelijkheid is

het andersom en lijkt Israël ternauwernood aan een zware nederlaag te zijn ontsnapt, [schrijft Thomas Röper](#).

Een paar dagen geleden legde ik in een [artikel uit dat Netanyahu waarschijnlijk de grote verliezer is in de oorlog met Iran. Ik had er in een ander artikel](#) al op gewezen dat Israël een langdurige oorlog tegen Iran niet alleen kan volhouden.

Israël is een klein land zonder de benodigde wapenindustrie om een uitputtingsoorlog met raketten tegen Iran te voeren. Iran daarentegen is een groot land met negen keer zoveel inwoners als Israël en heeft, ondanks alle sancties, een eigen wapenindustrie opgebouwd, terwijl Israël afhankelijk is van Amerikaanse wapens. Israël kon daarom geen langdurige oorlog tegen Iran volhouden, en het was duidelijk dat de VS zouden moeten helpen nadat Israëls poging tot een bliksemsnelle onthoofdingsaanval op Iran mislukte.

Wapenleveringen alleen konden Israël nauwelijks redden, omdat het onwaarschijnlijk was dat de VS Israël de benodigde wapens in de vereiste hoeveelheden zouden leveren. Dat zou een bodemloze put zijn geweest, en Trump, die denkt als een zakenman, zou het – ondanks al zijn genegenheid voor Israël – als een slechte deal hebben beschouwd.

Het feit dat Israël gehoor gaf aan Trumps oproep tot een staakt-het-vuren na Trumps bombardementen op Iran en Irans pro-forma vergeldingsaanval op Amerikaanse bases, is daarom op het eerste gezicht slechts verrassend. Trump heeft Netanyahu waarschijnlijk verteld dat de VS niet het aantal raketten (en met name de luchtafweer) konden of wilden leveren dat nodig was voor een lange oorlog tegen Iran. En dat zou een pijnlijke nederlaag voor Netanyahu tegen Iran hebben betekend.

Het blijkt dat dit zeker niet alleen mijn vermoeden is. NBC News meldde, onder verwijzing naar bronnen, dat het Israëlische leger bijna geen essentiële wapens meer heeft. Andere berichten spreken van tekorten in het Israëlische luchtverdedigingssysteem, waarvan de reserves slinken door de honderden of zelfs duizenden raketten en drones die Iran op Israël heeft afgevuurd.

Maar Netanyahu noemt dat niet, maar verkoopt de oorlog tegen Iran als een historische overwinning. En Duitse media zoals Der Spiegel doen mee. Der Spiegel bijvoorbeeld kopte " [Staakt-het-vuren tussen Israël en Iran – Een oorlog die Netanyahu sterker maakte](#) " en schreef in de inleiding van het artikel:

De Israëlische premier Benjamin Netanyahu heeft veel geriskeerd met de aanval op Iran – en veel gewonnen. Nu kan hij de militaire overwinning omzetten in een politieke overwinning.

Van een militaire overwinning kan zeker geen sprake zijn, maar het is begrijpelijk dat Netanyahu dit als een politieke overwinning wil verkopen.

Onbegrijpelijk is echter hoe de Duitse media, die zichzelf omschrijven als kritisch, onafhankelijk en objectief, de oorlogspropaganda van Netanyahu één-op-één verspreiden.

Maar blijkbaar kunnen ze niets anders doen dan oorlogspropaganda verspreiden, zoals we al jaren met Oekraïne zien. Zo vertelde Der Spiegel zijn lezers in 2023 bijvoorbeeld maandenlang dat het Oekraïense offensief op het punt stond door te breken naar de Krim, terwijl al na een paar dagen duidelijk was dat het Oekraïense offensief een fiasco was. De lezers van Der Spiegel vernamen dit echter pas na bijna vier maanden.

En er zijn inderdaad veel van zulke voorbeelden, zoals lezers van Anti-Spiegel weten...

In tegenstelling tot propagandastructuren die door de Euro-Atlantische instelling worden gefinancierd, werkt Dissident dankzij de donaties van het publiek. Zonder uw hulp kunnen we niet overleven.

Vernedering: Israël trekt zich terug na het mislukken van alle doelstellingen in de oorlog tegen het zegevierende Iran

 dissident.one/vernedering-israel-trekt-zich-terug-na-het-mislukken-van-alle-doelstellingen-in-de-oorlog-tegen-het-zegevierende-iran

25 juni 2025

Eergisteren nam Iran wraak op de Amerikaanse ‘aanvallen’ op zijn nucleaire installaties, waarmee de laatste akte van het gechoreografeerde toneelstuk dat we hebben gezien, werd afgesloten, schrijft Simplicius.

Het lanceerde Operatie Basharat al-Fath (بشارت الفتح), wat naar verluidt ‘Blij nieuws van de overwinning’ of ‘Goed nieuws van de verovering’ betekent, volgens Google. De aanval vond plaats op de Amerikaanse Al Udaid-basis in Qatar.

Iran zegt dat het evenveel raketten tegen Al-Udaid heeft gebruikt als de VS op Fordow heeft gegooid (14)

De VS beweert dat alles is onderschept en wederom **werd onthuld dat de hele actie door beide partijen ‘overeengekomen’ was.**

9 minutes ago
Farnaz Fassihi

Iran coordinated the attacks on the American air base in Oatar

with Qatari officials and gave advanced notice that attacks were coming to minimize casualties, according to three Iranian officials familiar with the plans. The officials said Iran symbolically needed to strike back at the U.S. but at the same time carry it out in a way that allowed all sides an exit ramp; they described it as a similar strategy to 2020 when Iran gave Iraq heads up before firing ballistic missiles at an American base in Iraq following the assassination of its top general.

Hierna reageerde Trump op een manier die aangaf dat hij het prima vond om Iran wat stoom af te laten blazen, zodat de ontknoping voor iedereen die erbij betrokken was, kon worden afgerond:

Donald J. Trump

@realDonaldTrump

Iran has officially responded to our Obliteration of their Nuclear Facilities with a very weak response, which we expected, and have very effectively countered. There have been 14 missiles fired — 13 were knocked down, and 1 was “set free,” because it was headed in a nonthreatening direction. I am pleased to report that NO Americans were harmed, and hardly any damage was done. Most importantly, they’ve gotten it all out of their “system,” and there will, hopefully, be no further HATE. I want to thank Iran for giving us early notice, which made it possible for no lives to be lost, and nobody to be injured. Perhaps Iran can now proceed to Peace and Harmony in the Region, and I will enthusiastically encourage Israel to do the same. Thank you for your attention to this matter!

DONALD J. TRUMP, PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

1.15k ReTruths 4.81k Likes

Jun 23, 2025, 9:52 PM

Toen ik de vorige keer het idee opperde dat de aanslag op Fordow via een geheime handdruk in het geheim werd gepleegd, waren sommige mensen sceptisch. Maar hier is de 'smoking gun'-video die precies bewijst hoe dit werk achter de schermen wordt gedaan – hij heeft betrekking op de eerdere aanslagen tijdens Trumps eerste ambtstermijn, die een vergelding waren voor de aanslag op Soleimani, maar is vandaag de dag duidelijk meer dan relevant. Bekijk het aandachtig:

🇺🇸🇮🇷 !! 🚨 BIG SHOW – BACK DOOR DEAL?

- 1) Iran's nuclear facilities were evacuated and equipment moved out days in advance.
- 2) US publicly announced and made the upcoming strikes visible. We all saw the bombers moving in place and the news coverage predicting the strike.
- 3) The... pic.twitter.com/enfV70VHO1

— Lord Bebo (@MyLordBebo) June 22, 2025

Trump legt niet alleen uit hoe Iran hem heeft gebeld om hem op de hoogte te stellen van de aanvallen, maar zijn nonchalante sympathie voor de praktijk impliceert duidelijk dat beide partijen zich hieraan hebben gehouden. Kortom, hij begrijpt hoe deze dynamiek werkt, en het is meer dan aannemelijk dat de VS zelf dezelfde beleefdheid heeft betracht om Iran op de hoogte te stellen. De manier en snelheid waarmee de 'vrede' nu is gesloten, getuigt verder van het gechoreografeerde karakter van deze dans, aangezien elke deelnemer zijn of haar rol efficiënt vervulde.

Zoals gezegd, is het volgende grote nieuws dat onze voorspellingen klopten in Israël, dat een onmiddellijke afslag naar het conflict zocht, aangezien er vandaag eindelijk een 'triomfantelijke' vrede werd gesloten.

2 hours ago

Israel Seeks to Wrap Up Fighting With Iran Soon

By Dov Lieber, Anat Peled and Summer Said

Netanyahu: Israel very close to reaching goals in Iran, will avoid 'war of attrition'

In pre-recorded press conference, premier says he expects campaign in Iran to help Israel achieve goals in Gaza; predicts it will ultimately lead to expansion of Abraham Accords

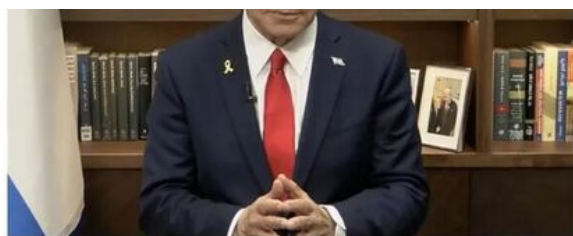
By LAZAR BERMAN and AGENCIES
Today, 1:24 am

[SHARE](#) [1](#)

Missiles were intercepted over Tel Aviv on Sunday. (Itay Cohen/Reuters)

De redenen waren duidelijk, zoals de bovenstaande artikeltitels al suggereren: Israël werd uitgehold, de economie werd verwoest, de grootste zeehaven en luchthavens werden gesloten, en sommige bronnen beweren dat de brandstof- en munitievoorraden slinken. Los van de technische 'superioriteit' is Iran een land met meer dan 90 miljoen inwoners (tot eeuwige ergernis van Ted Cruz), en de 9 miljoen inwoners van Israël zouden het moeilijk hebben om een uitputtingsoorlog tegen het land te voeren, met of zonder de hulp van de VS.

De Iraanse aanvallen begonnen zich op te stapelen, verwoestten Israëlische wijken en keerden de burgers tegen hun regering. Dit is een van de laatste geregistreerde hits op Beersheba van eerder:

Watch Video At: https://youtu.be/XiZvvX5v_p8

Iran was ook begonnen met het uitputten van de zware drones van Israël. De afgelopen twee dagen werd nog een partij zware Hermes-UCAV's (drones met gevechtscapaciteiten, in plaats van surveillance) neergeschoten: [zie bronartikel]

Evenals andere types:

[zie bronartikel]

Hoewel er weinig informatie is over hoeveel zware UCAV's Israël in totaal heeft, vermeldt Wiki een van hun topmodellen, de **IAI Eitan** (onderdeel van het Hermes-model), als volgt:

Operators [\[edit \]](#)

Israel

- [Israeli Defence Force: 10–15 aircraft \(est.\)](#)^[29]

Als de aantallen vergelijkbaar zijn voor de andere modellen, zoals de Heron en de Hermes, dan beschikt Israël mogelijk slechts over zo'n 30 tot 45 zware onbemande luchtvaartuigen – waarvan er in dit korte conflict zo'n 5 tot 10 zijn neergeschoten, en dan tellen we nog niet eens de vele andere middelgrote exemplaren mee. Het feit dat Israël voornamelijk op onbemande luchtvaartuigen lijkt te vertrouwen om Iraanse militaire doelen aan te vallen, betekent dat de uitputting van deze voertuigen de offensieve capaciteiten van Israël in Iran in feite zou ondermijnen. Het zou mogelijk ook betekenen dat echte gevechtsvliegtuigen het risico zouden lopen om dieper Iran binnen te dringen en neergeschoten te worden.

Zo verloor Israël langzaam zijn vermogen om schade aan te richten, en belangrijker nog, verloor het snel zijn vermogen om schade door Iraanse ballistische raketten te weerkaatsen. Een snelle claim op de “overwinning” was dus nodig om de zaken af te ronden voordat de vernedering te tastbaar werd voor de bevolking.

Maar hoe ver gaat de misleiding precies? Trumps team blijft heftig beweren dat de Iraanse faciliteiten “volledig verwoest” zijn – en ze willen er met name voor zorgen dat het niet aan gissingen of een ‘open einde’ wordt overgelaten.

Een typisch presidentiële functie.

Donald J. Trump ✓

@realDonaldTrump

FAKE NEWS CNN, TOGETHER WITH THE FAILING NEW YORK TIMES, HAVE TEAMED UP IN AN ATTEMPT TO DEMEAN ONE OF THE MOST SUCCESSFUL MILITARY STRIKES IN HISTORY. THE NUCLEAR SITES IN IRAN ARE COMPLETELY DESTROYED! BOTH THE TIMES AND CNN ARE GETTING SLAMMED BY THE PUBLIC!

563 ReTruths **2.01k** Likes

Jun 24, 2025 at 6:46 PM

Maar er stapelen zich steeds meer bewijzen op dat de nucleaire capaciteiten van Iran onaangetast zijn gebleven, of hooguit een paar maanden achterstand hebben opgelopen. De 400 kg 'verrijkt uranium' is eveneens verdwenen, waardoor Iran nu geen enkele reden meer heeft om iemand te informeren over de locatie ervan, uit angst dat het opnieuw een criminele aanval krijgt.

Live TV

Exclusive: Early US intel assessment suggests strikes on Iran did not destroy nuclear sites, sources say

By [Natasha Bertrand](#), [Katie Bo Lillis](#) and [Zachary Cohen](#), CNN

Published 2:51 PM EDT, Tue June 24, 2025

Maxar Technologies/AP

This satellite image provided by Maxar Technologies shows a closer view of craters and ash on a ridge at Fordow enrichment facility in Iran after US strikes, Sunday, June 22, 2025.

Live TV

World / Middle East

Iran's nuclear facilities have been smashed, but the race toward a bomb may be gathering pace

Analysis by [Matthew Chance](#), Chief Global Affairs Correspondent, CNN

Published 12:01 AM EDT, Mon June 23, 2025

Maxar

Sterker nog, een volledige Amerikaanse inlichtingenlekkage meldde openlijk dat de locaties helemaal niet beschadigd waren en dat zelfs de centrifuges in Fordow nog volledig intact zijn:

CNN Exclusive: Early US intel suggests American strikes did not destroy Iran's nuclear sites and likely only set the program back by months, sources say. <https://t.co/fnFgt5Yxj9>

— CNN (@CNN) June 24, 2025

Het Witte Huis gaf zelfs toe dat de lekken daadwerkelijk geheime informatie van de inlichtingendienst waren, maar dat de inschattingen simpelweg "onjuist" waren.

Bovendien heeft de vertegenwoordiger van het Iraanse nucleaire programma verklaard dat het programma niet zal stoppen en nog steeds doorgaat.

Het interessantere aspect is Trumps invalshoek in dit spel. Het blijkt dat hij er misschien in geslaagd is zijn presidentschap te redden, althans voorlopig, en mogelijk handelde hij in een subversieve 'patriottenrol' in die zin dat hij deed wat

hij kon om de VS uit het conflict te halen door middel van schijnaanvallen, terwijl hij plotseling Israël de les las.

Donald J. Trump ✓
@realDonaldTrump

ISRAEL. DO NOT DROP THOSE BOMBS. IF YOU DO IT IS A MAJOR VIOLATION. BRING YOUR PILOTS HOME, NOW! DONALD J. TRUMP, PRESIDENT OF THE UNITED STATES

Bovendien beweert hij nu dat hij niet langer streeft naar een machtswisseling, al lijkt hij te impliceren dat hij Iran geen civiel nucleair programma zal toestaan. Opnieuw verwijst hij hierbij naar de enorme oliereserves van het land, zoals hij de vorige keer ook deed:

Trump wil geen machtswisseling meer in Iran, omdat hij geen "chaos" wil zien. – CNN

— "Weet je, Iraniërs zijn zeer goede handelaren, zeer goede zakenlieden, en ze hebben veel olie. Het zou goed met ze moeten gaan. Ze zouden zich moeten kunnen herstellen en goed werk moeten leveren. Ze zullen nooit kernenergie krijgen, maar verder zouden ze het uitstekend moeten doen," zei de Amerikaanse president.

"I don't want it": Trump says US is not seeking regime change in Iran

From CNN's Alejandra Jaramillo

Tegelijkertijd toonde hij 'genade' door de Iraanse kernreactoren niet aan te vallen, hoewel dit realistischer getypeerd zou kunnen worden als 'gezond verstand':

🇺🇸🔥🇮🇷 **Het Amerikaanse leger heeft bij de aanval op het nucleaire centrum in het Iraanse Isfahan opzettelijk geen gebouwen met onderzoeksreactoren aangevallen**, – Bloomberg

- Dit meldt het agentschap met verwijzing naar satellietbeelden en vier hooggeplaatste bronnen in Wenen.
- De drie reactoren van het centrum in Isfahan, waaronder een miniatuur-neutronenreactor van Chinese makelij uit 1991, die draait op 900 gram uranium van wapenkwaliteit, bleven onbeschadigd na de luchtaanvallen.
- Hun gebouwen, onder toezicht van de IAEA, hebben de aanslag overleefd, terwijl de meeste grote industriële gebouwen in de buurt werden verwoest.

RVvoenkör

Het andere belangrijke punt is dat, hoewel de VS pochen over hun triomf, de off-ramp ons in werkelijkheid wellicht ook toekomstige vernederingen heeft bespaard. De zeldzame GBU-57 bunkerbrekers die tegen Iraanse locaties zijn gebruikt, **zouden volgens WSJ** in totaal slechts 20 zijn, wat betekent dat **de 14 die op Iran zijn gedropt 70% vertegenwoordigden van het totale Amerikaanse arsenaal van dit zeer unieke wapen**.

A dozen of the bombs were dropped on [the Fordow enrichment facility](#), which is buried under a mountain, and another two were used against the enrichment site at Natanz, a defense official said. Tomahawk cruise missiles also were fired from submarines at Natanz and Isfahan, the official said. The U.S. was known to have produced around 20 of the giant munitions.

Als dat waar is, betekent dit dat de VS na deze ene aanval in feite hun vermogen verloren om Iraanse ondergrondse locaties ook maar enigszins te beschadigen – of het nu ‘nep’ was of niet. Natuurlijk zouden de VS er langzaam meer kunnen produceren, maar als 20 het volledige arsenaal vertegenwoordigen, kunnen we er alleen maar van uitgaan dat hun productiesnelheid traag is. Om nog maar te zwijgen van het feit dat Iran de volgende keer misschien niet zo ‘willig’ is om de welkomstmat voor dat B-2A-squadron uit te rollen.

Laten we nu eens wat basisfeiten over het conflict bespreken:

1. Tot het einde toe is er geen enkel bewijs dat Israëlische (of Amerikaanse, trouwens) vliegtuigen ooit significant over Iran zijn gevlogen. Beweringen over ‘totale luchtsuperioriteit’ zijn ongegrond, en tot de laatste dag bleef Israël vertrouwen op hun zware UCAV’s om Iraanse gronddoelen aan te vallen.

Het belangrijkste bewijs is dat Israël zeer enthousiast beelden van hun aanvallen heeft vrijgegeven – dus hoe komt het dat geen enkel fragment daarvan aanvallen van straaljagers liet zien? Elke clip was afkomstig van een UCAV, wat veelzeggend is.

Slechts één clip die gisteren werd vrijgegeven toonde wat naar verluidt een straalvliegtuig was dat ’s nachts over een Iraanse stad vloog en aanvallen uitvoerde, maar na onderzoek bleek de stad Bander Abbas te zijn:

Is het een verrassing dat de enige bestaande beelden van een mogelijke vliegtuigaanval zich op een letterlijke kuststad bevinden?

Ten tweede, de tanks die door Israëlische vliegtuigen werden gedropt, spoelden aan op de meest noordelijke Kaspische kust van Iran:

DD Geopolitics ✓
@DD_Geopolitics

Subscribe

 Israeli jet fuel tanks are washing ashore on Iran's Caspian coast.... again.

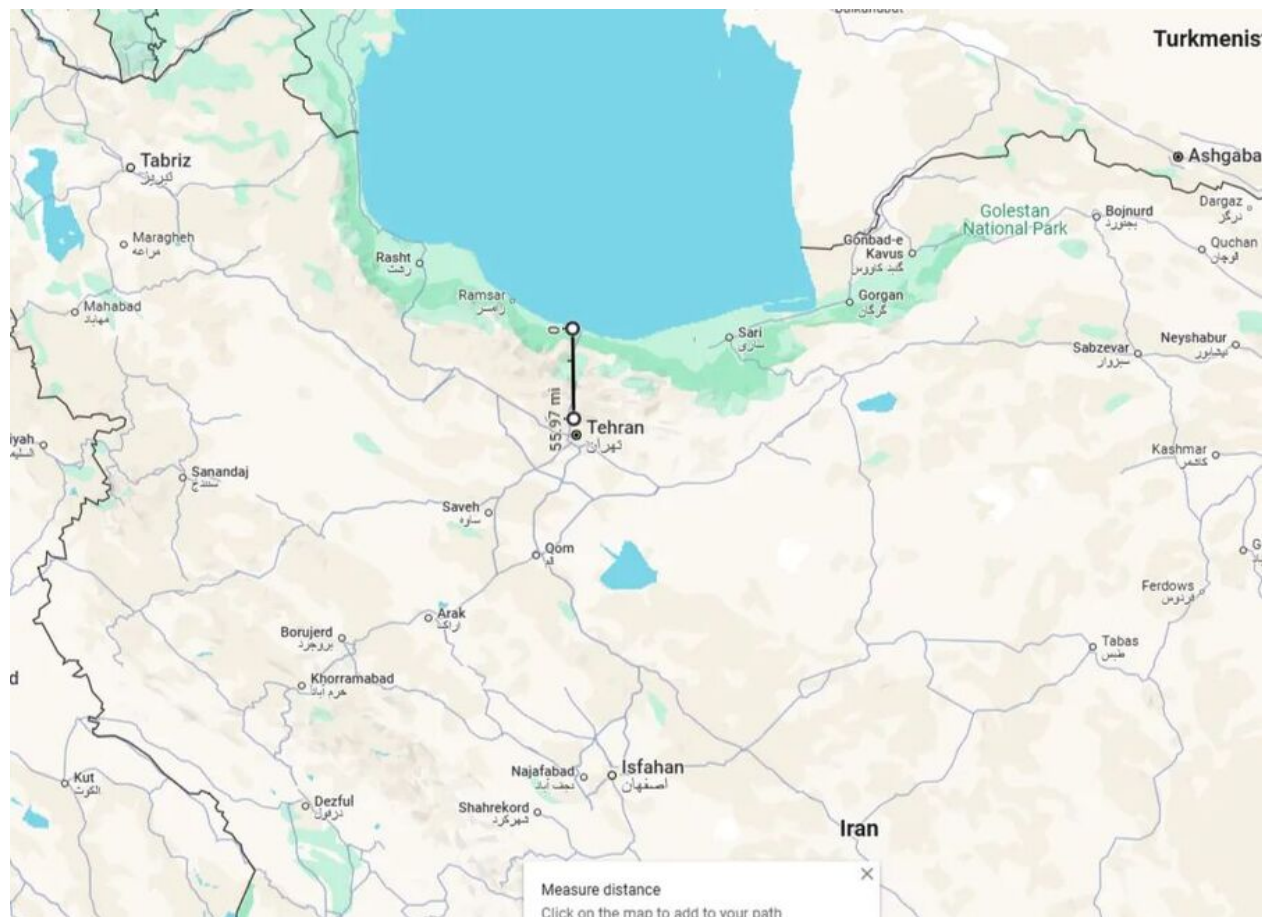
The discovery suggests continued Israeli overflights or launches from the north, most likely via Azerbaijani airspace, which lies directly along a northern route to Tehran.

8:57 PM · Jun 22, 2025 · **37.6K** Views

Wat bewijst dat?

Dat de Israëlische aanvallen op Teheran hun oorsprong vinden in de Kaspische Zee, waarmee de fraude van 'totale luchtoverwicht' wordt ontkracht.

2. De tweede belangrijke les:

het is nu duidelijk dat Israël in de afgelopen drie conflicten vertrouwd op een bevoorrechte modus operandi. **Israël heeft nu verloren van Hamas, verloren van Hezbollah en verloren van Iran.** Telkens was de strategie om zijn gezicht te redden het “onthoofden van de leiders”, met name bekende persoonlijkheden zoals Nasrallah, Haniyeh, enz., en te doen alsof dit op de een of andere manier een winnende zet was.

In werkelijkheid deed het elke keer niets. Israël verloor nog steeds de strijd op de grond – of in de lucht, zeg maar – tegen Iran. Israëls verrotte leger bleek niet in staat om echte conflicten te winnen en was volledig afhankelijk van PR-overwinningen en de Amerikaanse bank om verschillende sabotage- en afpersingsplannen tegen vijandige politieke en militaire figuren te financieren.

Denk er eens zo over na: wat zal er over tien of twintig jaar herinnerd worden aan vandaag? De namen van een paar willekeurige “Iraanse generaals” die Israël “meesterlijk heeft gedood” via laffe verrassingsaanvallen, of het feit dat Israëlische steden voor het eerst in brand stonden, dat Israël er niet in slaagde het Iraanse

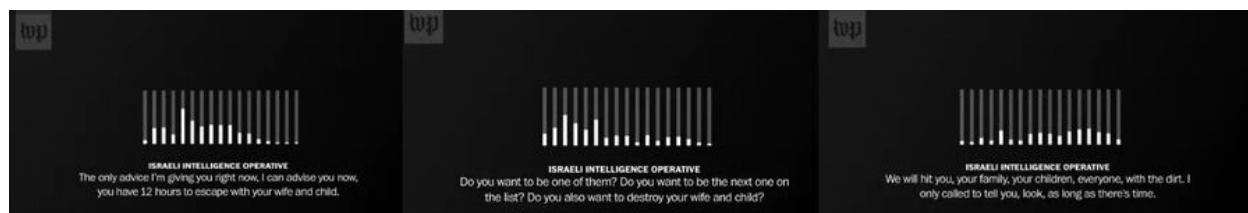
nucleaire programma te ontmantelen en dat het bij alle andere belangrijke doelen die het nastreefde, inclusief regimewisseling, faalde?

Feit is dat Israël een historische vernedering heeft geleden die zijn mystiek en reputatie als een soort ‘militaire moloch’ voorgoed heeft vernietigd. Iran kan nu leren van zijn fouten, de weinige lanceerinrichtingen en AD-systemen die het verloren is, herbouwen en mogelijk nieuwe pacten sluiten met Rusland en China om zijn defensiecapaciteiten uit te breiden.

Het is echter interessant dat de Iraanse luchtmacht helemaal niet leek mee te doen – sommige experts suggereren dat Iran haar waarschijnlijk volledig naar het uiterste oosten van het land heeft verplaatst en haar simpelweg gedurende de hele periode buiten schot heeft gehouden. Gezien het feit dat de Israëlische luchtfarce ook niet boven het land verscheen, veronderstelt men dat het geen al te slecht idee was.

Iran heeft zijn beperkingen meesterlijk behouden en zijn grootste voordelen tijdens dit conflict optimaal benut, waardoor de schade die het leed beperkt bleef. Jammer genoeg zullen we nooit de volledige omvang van Irans raketcapaciteiten kennen, gezien hoe wanhopig Israël eventuele ‘gevoelige’ schadelekken over de aanvallen op zijn grondgebied geheim hield. Maar gezien de ongebruikelijk snelle snelheid waarmee Israël het staakt-het-vuren aannam, dicteert de logica dat de schade die Iran aanrichtte aanzienlijk en onhoudbaar was.

Kortom, **het enige waar Israël in heeft bewezen uit te blinken, is het vermoorden van burgers en het uitschakelen van mensen met drones terwijl ze slapen.** Kijk maar naar **de opname die de WaPo vrijgaf van een Mossad-agent** waarin hij dreigt de “vrouw en kinderen” van een Iraanse generaal te vermoorden als hij niet meewerkt; dit is Israël's kernethos.

3. De overwinning van Iran zal verzetsbewegingen wereldwijd aanmoedigen. Dat komt doordat Israël voor eens en altijd kwetsbaar overkwam, maar de VS aan hun zijde ook karakterloos en uiteindelijk zwak overkwam met hun duidelijk nep-showaanvallen. De Houthis, China en anderen keken toe en waren niet onder de indruk.

—

Is de Republikeinse Partij de partij van de oorlog geworden (of was dat altijd al zo)?

Bekijk de verdeeldheid.

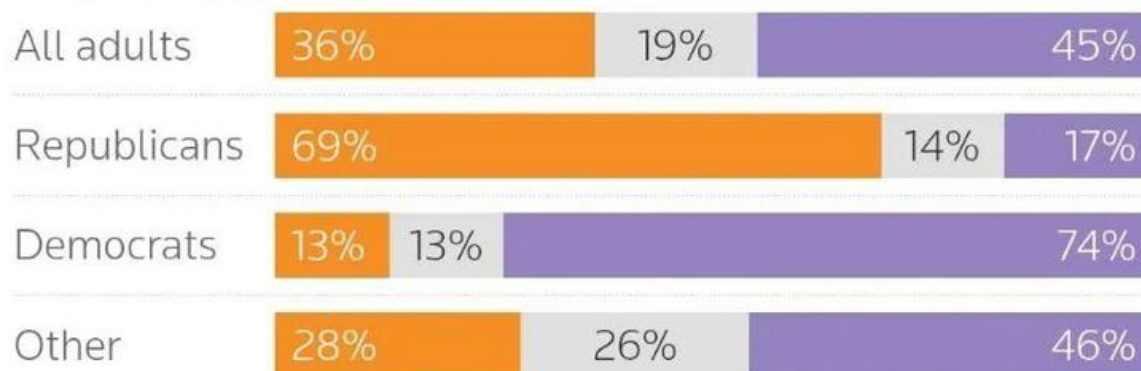
Van Reuters:

What Americans think about Trump's attack on Iran

Reuters/Ipsos polled 1,139 U.S. adults on June 21-23

● Yes ● Unsure / Did not answer ● No

Do you support recent U.S. airstrikes?

Do you support continued U.S. airstrikes?

Are you concerned about the conflict growing?

Trumps goedkeuringspercentage daalde tot 41%, zijn laagste peil deze termijn, aldus Reuters.

Een grote meerderheid van de Amerikanen maakt zich ook zorgen dat het conflict met Iran uit de hand kan lopen na Trumps recente bevel om Iraanse nucleaire installaties te bombarderen.

Ten slotte is niemand zo dwaas om te geloven dat dit conflict voorgoed bevroren is. Natuurlijk kan het binnen enkele maanden – of zelfs veel eerder – weer opblazen, vooral nu de gevestigde orde verkondigt dat het Iraanse nucleaire programma slechts ‘een paar maanden’ is uitgesteld. Dit effent duidelijk de weg voor een gemakkelijke terugkeer naar de vijandelijkheden, nu het regime van de Poolse terrorist Mileikowski snel weer wat afleiding nodig heeft van de aanhoudende genocide op Palestijnen.

Maar als het opnieuw opblaait, heeft Iran waarschijnlijk een zekere mate van afschrikking gekregen, aangezien het heeft laten zien in staat te zijn Israëlische steden straffeloos te vernietigen en het gebrek aan wil van de VS om zijn protectoraat Israël te verdedigen aan het licht heeft gebracht. De volgende keer zou Iran dus gemotiveerd kunnen zijn om nog verder te gaan met het aanrichten van verwoesting in Israël, vooral nadat het zijn raketsystemen heeft ‘afgestemd’ op de huidige conflictanalyse.

We zullen moeten afwachten welke langdurige gevolgen Israël zal ondervinden van zijn misstap, met name de vernietiging van veel infrastructurele voorzieningen in zijn belangrijkste havenstad Haifa. Sommigen beweren het volgende:

Israëls droom van een transitcorridor in de Middellandse Zee is in duigen gevallen.

- 📌 Iraanse raket- en droneaanvallen op Haifa hebben een ongekende klap toegebracht aan de vitale infrastructuur van het Israëlische regime, waardoor deze strategische haven feitelijk is uitgesloten van internationale handel.
- 📌 Het ambitieuze project van de Arabisch-Mediterrane Corridor (IMEC), dat de haven van Haifa moest omvormen tot een transitknooppunt tussen Azië, Europa en Afrika, is volledig mislukt door de aanvallen van Iran op de infrastructuur van Haifa.
- 📌 Het door de VS gesteunde project, waaraan landen als Saoedi-Arabië, de VAE en India deelnemen, is nu een onhaalbare droom op het bureau van Netanyahu.

Trouwens, als een nieuwe spijker in de nep-‘schaduwoorlog’ van Israël, verscheen de Iraanse generaal van de Quds-strijdkrachten, Ismail Qaani, die naar verluidt door Israëlische aanvallen was ‘gedood’, vandaag op wonderbaarlijke wijze weer op het toneel tijdens de overwinningviering in Teheran:

Esmail Qaani

Iranian brigadier general

Born
8 August 1957
Mashhad, Iran

Died
13 June 2025
Tehran, Iran

Overview
Esmail Qaani is an Iranian brigadier general in the Islamic Revolutionary Guard Corps who serves as the commander of the IRGC Quds Force, an elite special operations force responsible for extraterritorial operations. [Wikipedia](#) >

! General Ismail Qaani, the commander of the IRGC Quds Force who was declared killed by Israel, turned out to be alive and appeared at a celebration in Tehran today

It seems that Mossad needs to check its intelligence information better.

Unless Iran has invented cloning.

... pic.twitter.com/Qg6ulZKOtj

— Zlatti71 (@Zlatti_71) June 24, 2025

Hoeveel Israëlische leugens zullen er in de toekomst nog ontmaskerd worden?

In tegenstelling tot propagandastructuren die door de Euro-Atlantische instelling worden gefinancierd, werkt Dissident dankzij de donaties van het publiek. Zonder uw hulp kunnen we niet overleven.

STEUN ONS WERK HIER.

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag om meer te lezen over

Iran

Post Views: 301

Israël zwicht nu de oorlog met Iran een nieuwe fase ingaat

juni 21, 2025

Foto Credit: *Simplicius76.substack.com*

Vandaag is in Genève een ronde van spoedoverleg tussen Europese en Amerikaanse vertegenwoordigers en de Iraanse minister van Buitenlandse Zaken Araghchi afgesloten. De gesprekken zijn naar verluidt op niets uitgelopen, omdat Iran de oproep om alle verrijking te staken heeft afgewezen en in plaats daarvan heeft

verklaard dat het met niemand zal onderhandelen totdat alle aanval van Israël zijn gestaakt.

 Dutch

De Iraanse minister van Buitenlandse Zaken, Abbas Araqchi: *Ik heb de Europeanen gezegd dat Iran nooit zal onderhandelen over zijn raketprogramma en dat uraniumverrijking een rode lijn is. Iran zal met geen enkele partij onderhandelen zolang de Israëlische aanvallen voortduren. We zullen ons legitieme recht op zelfverdediging tegen Israël blijven uitoefenen.*

Araghchi zal nu naar Moskou gaan, waar hij maandag aankomt, schrijft [Simplicus](#).

Maar deze ontwikkeling is om een aantal redenen opmerkelijk:

Ten eerste de flagrante hypocrisie van het standpunt van het westerse blok dat Iran *eerst* moet onderhandelen en pas *dan* de vijandelijkheden zullen worden beëindigd. Wacht even, was het in Oekraïne niet zo dat volgens deze 'op regels gebaseerde orde' de 'juiste' volgorde van gebeurtenissen is dat eerst de vijandelijkheden onmiddellijk moeten worden gestaakt en pas *dan* onderhandelingen mogen beginnen?

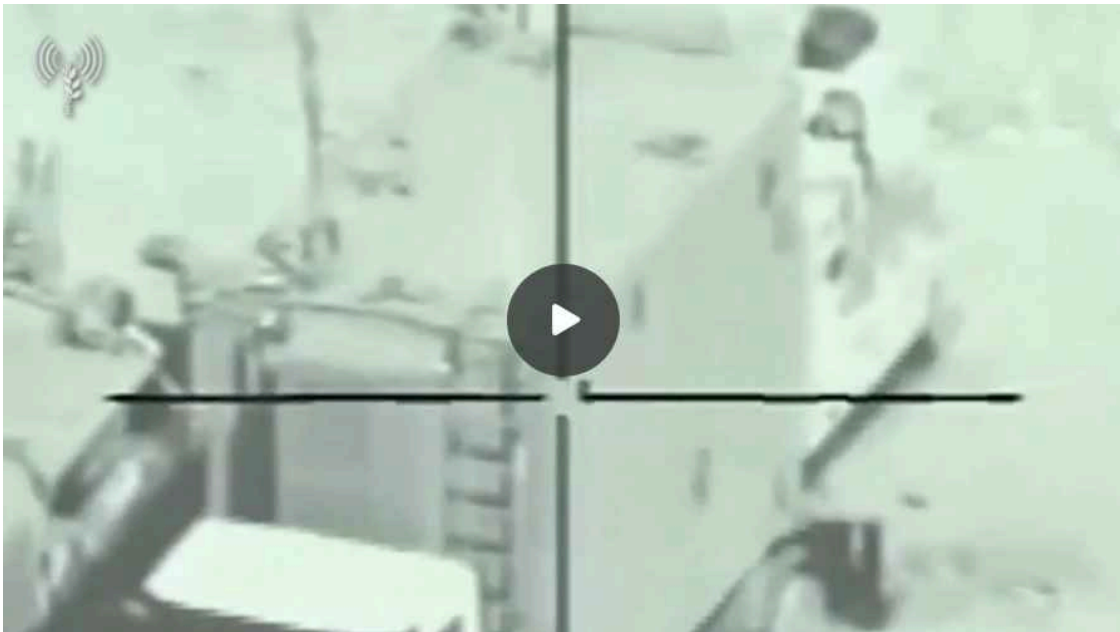
Zoals u ziet, verdraait het Westen de logica op een manier die op dat moment in zijn belang is. In het geval van Oekraïne staat Oekraïne er slecht voor en dus probeert het Westen zijn beschermeling onmiddellijk te redden door Rusland de les te lezen over hoe het alleen maar "rechtvaardig" is dat de vijandelijkheden eerst worden beëindigd. In het geval van Iran is het omgekeerd: het Westen staat Israël graag toe zijn illegale en niet-uitgelokte geweldscampagne tegen Iran voort te zetten.

Geen consistentie, geen principes, zoals altijd.

Maar het andere opmerkelijke is dat Araghchi's gedurfde afwijzing lijkt te impliceren dat niet bijzonder wanhopig is om een einde te maken aan de vijandelijkheden, wat alleen maar kan betekenen dat de Iraanse leiders hun kansen in de escalerende uitputtingsoorlog positief inschatten, in tegenstelling tot de westerse propaganda dat Iran "in de touwen hangt." Natuurlijk kunnen we ons niet *volledig* door die analyse laten leiden – elk land gebruikt zijn eigen vorm van bluff en intimiderend gedrag als verdedigingsmechanisme.

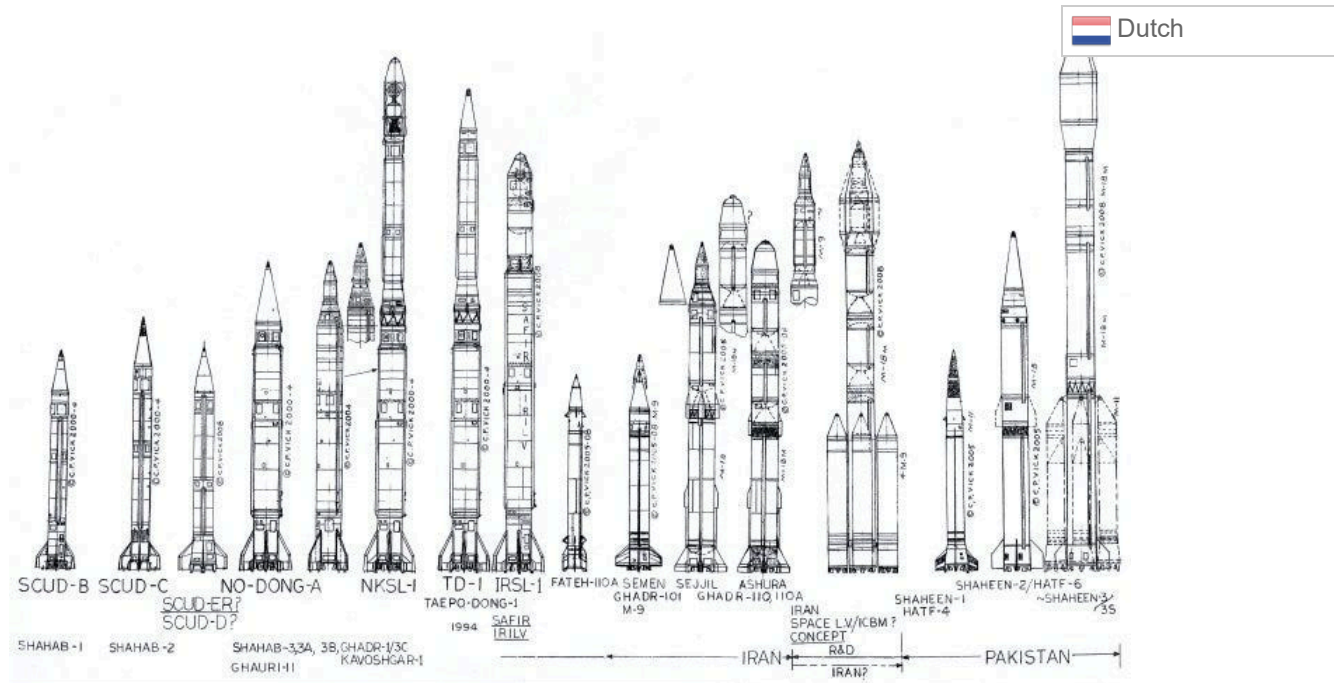
We moeten toegeven dat Israël sinds het laatste verslag serieuze schade heeft toegebracht aan Iran. De laatste compilatie van het IDF laat zien dat een aantal nieuwe Iraanse radarlocaties zijn geraakt door wat waarschijnlijk Delilah-raketten zijn:

De vernietiging van verschillende Iraanse radarstations, waaronder een lokale kopie van de Kasta en Mersad, en het Tor-M1 luchtverdedigingsraketstelsel, door Delilah-kruisraketten en hangar/magazijn.

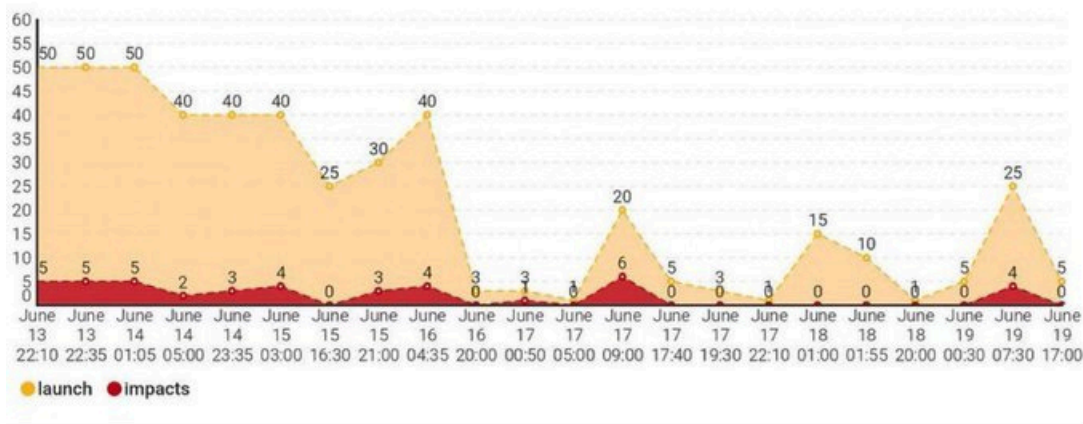
Bovendien heeft het team van Oryx zich nu blijkbaar in dit conflict gemengd en beweert het tot nu toe bijna 80 geverifieerde treffers op Iraanse ballistische raketlanceerinrichtingen te hebben gemaakt.

Dit brengt ons bij een korte bespreking van de cijfers. Bronnen beweren dat Iran in totaal tussen de 3.000 en 28.000 ballistische raketten heeft en ongeveer 300 nieuwe raketten per maand produceert, wat een relatief aannemelijk aantal is gezien wat we weten over de productiecijfers van Rusland. 28.000 is waarschijnlijk overdreven, en de ondergrens van de schaal is een realistischer schatting; geen enkel land heeft echt zulke grote voorraden.

Laten we voor het gemak aannemen dat Iran er ongeveer 3.000 heeft, hoewel het er iets meer kunnen zijn. Sommige bronnen beweren dat Iran er al 1.500 heeft gelanceerd en dus een aanzienlijk deel van zijn voorraad zou kunnen hebben verbruikt. Meer nauwkeurige grafieken zoals de volgende lijken er echter op te wijzen dat er tot nu toe slechts ongeveer 500 zijn gelanceerd:

Iran's missile strikes based on media evidence

Bedenk dat Iran volgens westerse inlichtingendiensten *tot* ongeveer 300 per maand produceert. Dit zou ook kunnen verklaren waarom Iran het aantal gelanceerde raketten heeft teruggebracht tot slechts een tiental per dag, want 10 per dag maal 30 dagen is precies 300. Zo zou Iran in feite quitte spelen en net genoeg kunnen lanceren om het tempo voor onbepaalde tijd voort te zetten zonder de voorraden verder uit te putten.

Maar bovendien is het vermogen van Israël om de aanvallen af te slaan ook afgenomen volgens hun eigen bronnen:

Het is oké om toe te geven dat u het mis had over Gaza

14m ago / 6:23 PM GMT+2

Share

Iran still has advanced missiles, Israeli intelligence official says

Hala Gorani

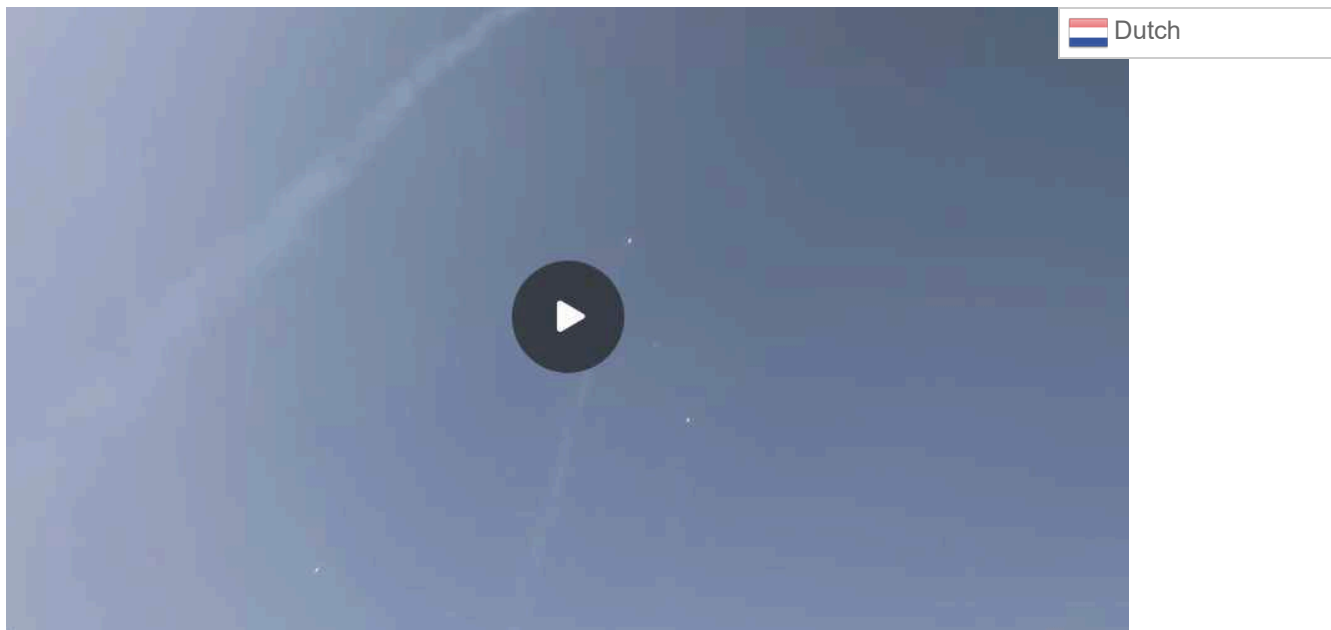
Only 65% of the missiles launched by Iran in the last 24 hours were intercepted by the country's iron dome system versus almost 90% the day before, a senior intelligence official in Israel told NBC News.

Dat betekent dat Iran bijna de helft minder hoeft af te vuren om hetzelfde effect te bereiken. Dit blijkt uit de bovenstaande grafiek, waar te zien is dat het aantal vermeende "inslagen" vergelijkbaar is, ondanks dat er veel minder raketten zijn afgevuurd dan aanvankelijk.

Ondanks de vermindering van het aantal raketten in een salvo aan het einde van de eerste week van de beschietingen, blijft het aantal geregistreeerde treffers vaak ongeveer gelijk – op het niveau van 4-5 treffers. Dit aantal werd zowel bij 50 gelanceerde raketten als bij 20 gelanceerde raketten waargenomen.

Een paar fascinerende video's.

Ten eerste heeft de IRGC een video vrijgegeven van de lancering van een van de laatste golven ballistische raketten:

!! IRGC toont beelden van 14e golf raketten afgevuurd op hoofdkwartier IDF

- *De afdeling Public Relations van de Islamitische Revolutionaire Garde (IRGC) heeft nieuwe video's vrijgegeven van raketlanceringen als onderdeel van de aanhoudende operatie tegen Israël.*
- *Het doelwit van de 14e golf van aanvallen was een groot commandocentrum en inlichtingenhoofdkwartier van de Israëlische strijdkrachten.*

RVvoenkör

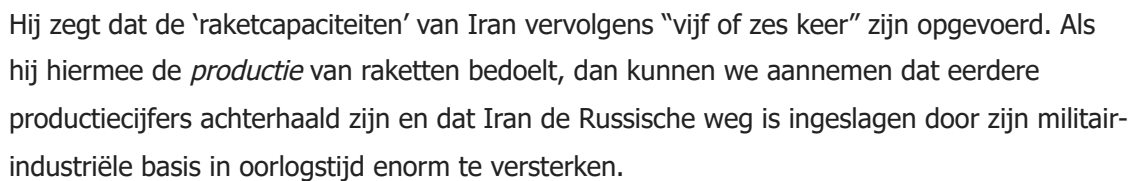
Vervolgens de wilde scène die zich daarna afspeelde in de lucht boven Tel Aviv. Er wordt beweerd dat twee Israëlische Iron Dome-raketten op miraculeuze wijze een van de Iraanse raketten hebben neergehaald, maar kijk eens hoeveel salvo's Israël moet afvuren op één enkel Iraans projectiel:

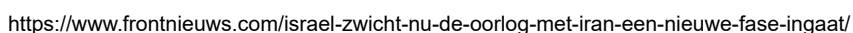
Hier geeft hoge IRGC-officier Mohsen Rezaee commentaar op het bovenstaande onderwerp. Hij legt uit dat zowel Israël als Iran elkaars capaciteiten – de krachtsverhoudingen – in een dergelijk conflict al hebben geëvalueerd, evenals elkaars sterke en zwakke punten:

Overigens lijken zijn cijfers overeen te komen met de eerdere grafiek – hij geeft toe dat Iran meer dan 400 raketten heeft afgevuurd en dat er “tientallen” succesvolle inslagen zijn geregistreerd. Dit lijkt een erkenning van zijn kant dat de Iraanse raketten tot nu toe hooguit een succespercentage van 20-25% hebben behaald. Bedenk echter dat veel van de afgevuurde projectielen opzettelijke lokvogels waren, of oude rommelraketten die in wezen als lokvogels dienden en nooit echt bedoeld waren om iets te raken. Als zodanig is het percentage treffers van de echte vlaggenscheepsystemen waarschijnlijk veel hoger en kan dit alleen maar toenemen naarmate de voorraad van Israël zelf verder afneemt.

 Dutch

Nog interessanter is dat hij uitlegt dat Iran uit voorzorg al zijn belangrijkste materiaal voor het nucleaire programma naar veilige locaties heeft overgebracht, wat impliceert dat alles waar Israël nu middelen aan besteedt, volkomen verspilde moeite is:

Als we hem mogen geloven, betekent dit dat Israël Iran niet significant verzwakt, onder Dutch
verschillende spectaculaire video's van nauwkeurige treffers op gevoelige Iraanse locaties.

Natanz Is Iran's Primary Uranium Enrichment Site

■ Damaged areas ■ New activity

Source: Planet Labs PBC

Note: Image analysis by Robert Kelley, former inspector at the IAEA

*Deskundigen zeggen tegen Bloomberg: **Tot nu toe hebben de aanvallen van Israël op de nucleaire installaties van Iran slechts beperkte schade aangericht.** In de nucleaire faciliteit in Natanz zijn bijvoorbeeld alleen elektrische onderdelen beschadigd, die weliswaar belangrijk zijn, maar binnen enkele maanden kunnen worden vervangen.*

De Israëlische ex-premier Ehud Barak lijkt het ermee eens te zijn dat het niet mogelijk is Dutch het nucleaire programma van Iran met geweld uit te schakelen:

"Het is onmogelijk om een nucleair programma te ontmantelen," waarschuwt de voormalige Israëlische premier Ehud Barak.

Hij zegt dat "de VS nog nooit een oorlog heeft gewonnen" en noemt Korea, Vietnam, Irak en Afghanistan als voorbeelden.

Barak dringt er bij Washington op aan om te onderhandelen en zich te verzoenen met Teheran

Hij is het ook eens met mijn analyse uit het laatste premiumartikel. Net als Trump, die onze voorspelling van de-escalatie lijkt te volgen – althans voorlopig. Hij lijkt flink op zijn schreden te zijn teruggekomen nadat hij zich realiseerde dat het uitschakelen van 'Fordow' misschien niet zo eenvoudig is als hij zou willen, of geen praktische resultaten oplevert:

Netanyahu betrapt op het bewapenen van ISIS in Gaza voor valse vlag-aanval tegen Israël

POLITICS **EXCLUSIVE DETAILS**

Trump's fear of Iran becoming 'another Libya' stalls decision on nuke site strikes for two weeks: sources

 By **Diana Glebova** and **Steven Nelson**

Published June 19, 2025, 5:00 p.m. ET

Trump is voorzichtig met het idee om Iran aan te vallen, omdat hij vreest dat de situatie zich zou kunnen herhalen zoals in Libië, schrijft de New York Post. Volgens de krant overweegt hij de optie van beperkte aanvallen, alleen op Iraanse nucleaire installaties, met name in Natanz en Fordow. Dit is geen grootschalige oorlog, maar eerder gerichte acties om de nucleaire ambities van Iran in te dammen zonder in een langdurig conflict te worden meegezogen. – AN

Hij beweert dat hij ervoor is om Iran nog twee weken de tijd te geven:

Maar vergeet niet dat hij eerder al onderhandelingen heeft gebruikt als list om Israël in staat te stellen Iran te verrassen met een aanval – dus dit zou wel eens de zoveelste leugen in een lange reeks kunnen zijn.

Hij bevestigde ook onbedoeld dat het niet om de vraag ging of Iran momenteel een bom aan het maken was, maar dat het land 'hebzuchtig' meer civiel uranium aan het opslaan was dan 'nodig' was. Trump neemt het op zich om soevereine naties voor te schrijven op welke energiebronnen zij voor hun behoeften wel of niet mogen vertrouwen, en dicteert hier op

schandalige wijze dat Iran genoeg olie heeft en niet zoveel civiel uranium voor energiedoeleinden zou moeten gebruiken:

 Dutch

Wie is Trump om de naties van de wereld voor te schrijven welke soorten energie zij wel of niet mogen gebruiken?

Maar het meest flagrante was dat Trump Tulsi Gabbard op schandelijke wijze onder de bus gooide omdat zij "van het script afweek" van een steeds kleiner wordende klik van Svengali-agenten die aan de touwtjes trekken in Trumps inner circle:

Volgens twee defensieambtenaren en een hoge regeringsfunctionaris die NBC News hebben gesproken, vertrouwt de Amerikaanse president Trump steeds meer op een kleine groep adviseurs voor cruciale input bij zijn afweging of hij Amerikaanse militaire aanvallen op nucleaire installaties in Iran moet bevelen.

Bovendien zei een andere hoge regeringsfunctionaris dat Trump een beroep heeft gedaan op een reeks bondgenoten buiten het Witte Huis en binnen zijn regering om te peilen of zij vinden dat hij "groen licht" moet geven voor aanvallen op Iran. Ondanks dat hij met verschillende buitenstaanders heeft gesproken, blijft president Trump echter beslissingen nemen met slechts een handjevol functionarissen binnen het Witte Huis, waaronder vicepresident JD Vance, stafchef van het Witte Huis Susie Wiles, adjunct-stafchef Stephen Miller en minister van Buitenlandse Zaken, evenals waarnemend nationaal veiligheidsadviseur Marco Rubio, terwijl hij verschillende andere hoge ambtenaren en adviseurs buitenspel zet, zoals nationaal inlichtingenchef Tulsi Gabbard, die tegen Amerikaanse aanvallen op Iran is, en zijn minister van Defensie, Pete Hegseth.

Luister goed naar hoe Trump op schokkende wijze suggereert dat Gabbard geen idee heeft waar ze het over heeft, ondanks dat hij haar eerder juist had aangesteld als zijn belangrijkste inlichtingeninformant als directeur van de Nationale Inlichtingendienst:

Het is duidelijk dat het buitenlands beleid van Trump is gekaapt door de Mossad en dat hij nu op gevaarlijke wijze de enige mensen buitenspel zet die hem de echte, onvervalste waarheid over de huidige situatie kunnen vertellen.

Karoline Leavitt, the White House spokeswoman, said later at a news briefing that Iran had the material it needed to make a bomb.

“Let’s be very clear: Iran has all that it needs to achieve a nuclear weapon,” she said. “All they need is a decision from the supreme leader to do that and it would take a couple weeks to complete the production of that weapon.”

Some American officials said those new assessments echoed material provided by Mossad, Israel’s intelligence agency, which believes that Iran can achieve a nuclear weapon in 15 days.

Wat niemand heeft vermeld, is dat Trump zichzelf blijft verdedigen met de bewering dat hij “altijd consistent is geweest” in de kwestie-Iran – dat Iran *geen* kernwapens mag hebben – en dat zijn huidige gedrag dus *geen* plotselinge neoconservatieve ommezwaai is.

Maar dit is een slimme misleiding: hoewel Trump misschien altijd voorstander is geweest van een ontwapend Iran, blijft het een feit dat de huidige Iraanse nucleaire ‘brandhaard’ geen issue was totdat Israël de oorlog in Gaza begon te verliezen. Bedenk dat Netanyahu in mei ‘Gideon’s Chariots’ lanceerde, wat geen resultaten heeft opgeleverd en opnieuw lijkt te zijn verzand in een eindeloze uitputtingsslag tegen Hamas. Geconfronteerd met de ineenstorting van zijn regime, heeft Netanyahu plotseling en wel heel gelegenkomend de retoriek tegen Iran opgevoerd.

Donald Trump verdubbelt zijn gekte

Dus hoewel het ‘technisch’ gezien waar is dat Trump ‘consistent’ is, is het een soort leugen door weglating, aangezien de plotselinge ‘verzonnen’ beschuldigingen tegen het Iraanse nucleaire programma duidelijk frauduleus zijn en kunstmatig getimed. Het is een feit dat Israël zich in een eindeloze escalatie bevindt, een soort Ponzi-schema van genocide, waarbij voortdurend een nieuw conflict nodig is om de smet van het vorige weg te wassen.

Israëlische figuren en media watertanden al bij het vooruitzicht van wat er na Iran komt, met verschillende berichten over Qatar, Turkije en Pakistan die allemaal in de rij staan voor ontwapening en ontmanteling:

THE TIMES OF ISRAEL
Elazar Gabay

FOLLOW

THE BLOGS My Blog About Me Contact Me

Qatar: Israel's Next Real Enemy After Iran

JUN 19, 2025, 8:28 AM

Israeli journalist Eyal Berkowitz says Turkey is Israel's final boss:

"In the quarterfinals, we drew with Hamas and defeated them on penalties. Then we defeated Iran in the semifinals. In the final, our opponent is Turkey."

Meir Masri | מאיר מסרי
@MeirMasri

Dr. of Geopolitics, Lecturer at the Hebrew University, Military Reservist
Jerusalem, Israel | meirmasri.co.il | joined October 2017

After Iran's campaign, we may seek to dismantle Pakistan's nuclear program.

Klik voor groot

Israël blijft Trump smeken om 'de klus af te maken', alsof het plan altijd al was dat Israël alleen maar de poorten zou 'openen' voor de Amerikaanse vuurkracht:

THE TIMES

Log in Subscribe

Home UK World Comment Life & Style Bus

NIALL FERGUSON AND YOAV GALLANT

Israel has done most of the job — now Trump can finish it

Only one air force has the power to take out
Iran's last standing nuclear enrichment site

Niall Ferguson | Yoav Gallant

En dat is natuurlijk ook zo – Israël heeft nooit het uithoudingsvermogen gehad om twaalf volledige rondes met Iran te gaan, en de hoop was altijd dat de VS zou ingrijpen. Daarom hangt alles nu af van Trump en zijn kleine groepje marionetten.

Maar nogmaals, afgaande op de uitdagende houding van Araghchi lijkt Iran geen haast hebben om voor het Imperium te buigen. Dit kan alleen maar betekenen dat Iran zijn kansen ziet en tot nu toe misschien niet zoveel slijtage heeft geleden als wordt beweerd.

Israël daarentegen blijft lijden onder steeds ernstiger economische gevolgen:

MAERSK

[SUBSCRIBE](#)
[SIGN IN](#)

After carefully analysing threat risk reports regarding the ongoing conflict between Israel and Iran—particularly the potential risks of calling Israeli ports and their implications for the safety of our crews, Maersk has made the decision to temporarily suspend vessel calls at the Port of Haifa, Israel, for Maersk-operated vessels.

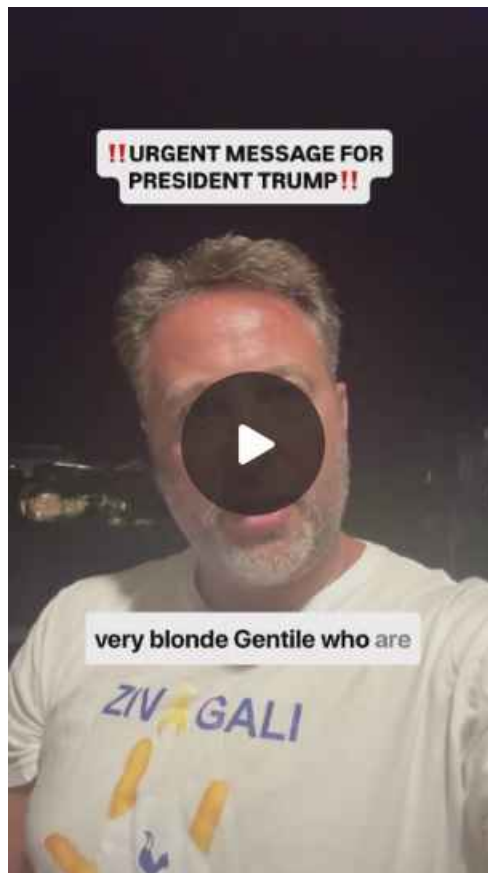
MIDDLE EAST

Israel's War on Iran Is Costing Hundreds of Millions of Dollars a Day

The high price tag will weigh on Israel to wrap up the war quickly

"Maersk heeft alle scheepsbezoeken aan Haifa, de enige volledig operationele diepwaterhaven/hub van Israël, opgeschort. Nu de haven van Ashdod wordt beperkt door de nabijheid van Gaza en de haven van Eilat niet meer functioneert vanwege de blokkade van de Rode Zee, raakt Israël strategisch geïsoleerd."

Bedenk dat ook de luchthavens van Israël nu worden afgesloten en dat de Israëlische leiders mensen verbieden om definitief te vluchten uit het zinkende schip dat hun land is. Mogelijk proberen ze ook buitenlandse joden die op bezoek zijn te gebruiken als menselijk schild om meer PR-'tragedies' te creëren, zoals hier het geval lijkt te zijn:

Eén ding is zeker: hoewel de aanvallen van Iran zijn afgenomen, geldt dat ook voor de opvallende treffers van Israël, met name nadat Iran een landelijke klopjacht heeft gelanceerd die tot nu toe tientallen Israëlische agenten heeft opgeleverd. De Mossad is, in ieder geval voorlopig, ernstig verzwakt in Iran, wat heeft geleid tot een scherpe daling van het aantal "successen." Nu draait Israël op volle toeren en valt het lege of niet-essentiële 'nucleaire sites' aan zonder enig effect, louter om een gevoel van momentum te creëren voor zijn tanende operatie, terwijl Iran zich langzaam herorganiseert en het land in staat van oorlog brengt.

Na de eerste 'uitbarsting' en het vuurwerk komen we nu in een nieuwe fase van een slopende strijd die het uithoudingsvermogen van beide landen op de proef zal stellen. De VS blijft overal, van Saoedi-Arabië tot Diego Garcia, enorme troepenmacht opstellen en zou de balans in het voordeel van Israël kunnen doen doorslaan als Trump zich zou committeren aan een grootschalige langdurige operatie. Maar we moeten onszelf niet voor de gek houden door te denken dat de VS hier geen ernstige gevolgen van zal ondervinden: Trump had *net* nog opgeschept dat de lonen waren gestegen tot het hoogste niveau in zestig jaar en hij blies opnieuw de loftrompet over het 'economische wonder' dat hij teweegbrengt. De sluiting van Hormuz en de stijging van de olieprijs tot ongekende hoogten zouden dat wonder tenietdoen en Trumps 'gouden eeuw' in de goot doen belanden, wat ongetwijfeld zijn eerste gedachte is als hij zijn vinger op die rode knop houdt.

≡ Menu

Vijf redenen waarom Iran en Israël een staakt-het-vuren overeenkwamen

26/06/2025

artikelen

1

Niemand zag het aankomen.

Iran en Israël verrasten de wereld door [in te stemmen met een staakt-het-vuren](#), precies op het moment dat de meeste waarnemers verwachtten dat hun oorlog uit de hand zou lopen, [schrijft Andrew Korybko](#).

Trump's besluit om [verschillende nucleaire sites](#) in Iran te bombarderen en zijn daaropvolgende flirt met een regimewisseling aldaar overtuigden hen ervan dat hij op het punt stond de Amerikaanse betrokkenheid bij het conflict te escaleren, ongeacht of Iran wraak zou nemen op regionale Amerikaanse bases of dat Israël een valse-vlagprovocatie zou uitvoeren om dit te rechtvaardigen. Dit is waarom ze allemaal instemden met een staakt-het-vuren:

1. Iran en Israël hebben elkaar onaanvaardbare schade toegebracht

De mainstream media beweerden tot nu toe dat Israël enorme schade aan Iran had toegebracht, terwijl de [alternatieve media](#) tot nu toe beweerden dat Iran enorme schade aan Israël had toegebracht. En voor de verandering hadden ze allebei gelijk, ook al ontkenden ze elkaars beweringen ten onrechte. De realiteit is dat Iran en Israël elkaar onaanvaardbare schade hebben toegebracht na minder dan twee weken van aanvallen. Geen van beiden kon het daarom veel langer volhouden, wat onvermijdelijk leidde tot een ernstige escalatie of een staakt-het-vuren.

2. De regering van Trump wilde geen nieuwe grote regionale oorlog

Het escalatiescenario werd afgewend omdat de regering-Trump geen nieuwe grote regionale oorlog in West-Azië wilde, wat de hegemonische neergang van de VS had kunnen versnellen en had kunnen voorkomen dat de VS “naar (Oost-)Azië” zou draaien” om China krachtiger in bedwang te houden. Ze heeft Israël waarschijnlijk laten weten dat ze in dat geval niet achter haar zouden staan, terwijl ze Iran met buitensporige (nucleaire?) vergeldingsmaatregelen dreigde als

nabijgelegen bases zouden worden aangevallen. Dit heeft escalatie van beide partijen afgeschrikt en een staakt-het-vuren mogelijk gemaakt.

3. Trump trotseerde onverwacht de Israëlische lobby en neoconservatieven

Veel waarnemers zagen Trumps beslissing om Iran te bombarderen als een volledige capitulatie voor de Israëlische lobby en de neoconservatieven. Maar ze hadden het mis. In plaats van te capituleren voor hun eisen voor een nieuwe 'shock and awe'-oorlog met regimeverandering – mogelijk met inzet van grondtroepen en kernwapens – slaagde hij er op de een of andere manier in Israël ervan te overtuigen de bombardementen te staken. Hij dreigde Israël waarschijnlijk in de steek te laten in geval van escalatie. Iran gaf gehoor – en het staakt-het-vuren ging in.

4. De VS verkochten hun bombardementen als een strategisch succes

Of het bombarderen van verschillende Iraanse kerncentrales het nucleaire programma daadwerkelijk heeft vernietigd of in ieder geval jaren heeft teruggedraaid, is de vraag. Niettemin wist Washington het te verkopen als een strategisch succes. Dit gaf Trump een gezichtsreddend voorwendsel om de situatie te de-escaleren – door (misschien speculatief) Israël onder druk te zetten om de bombardementen te staken en vervolgens Iran te dwingen terug te deïnen om een regionale brand te voorkomen.

5. Trump is geobsedeerd door de Nobelprijs voor de Vrede

Trumps ego speelde immers waarschijnlijk een grote rol bij het overtuigen van Iran en Israël (op verschillende manieren) om in te stemmen met een staakt-het-vuren. Hij is volledig geobsedeerd door het winnen van de Nobelprijs voor de Vrede. Hoewel hij zelf heeft bijgedragen aan het ontstaan van het conflict – door Israël toe te staan Iran aan te vallen op de 61e dag van een deadline van 60 dagen om terug te keren naar de nucleaire deal – zou de commissie dat allemaal wel eens kunnen vergeten als het staakt-het-vuren standhoudt en tot een duurzame vrede leidt.

— — — —

Het staakt-het-vuren houdt echter mogelijk geen stand, in welk geval de VS de hervatte bombardementencampagne van Israël mogelijk niet volledig zullen steunen als West-Jeruzalem de schuld krijgt. De VS zouden ook via indirecte middelen een regimewisseling in Iran kunnen nastreven, zelfs als het staakt-het-vuren standhoudt. In het beste geval zou het staakt-het-vuren kunnen leiden tot een duurzame vrede via [een nieuwe](#) nucleaire deal, waarvoor de betrokkenheid van Rusland noodzakelijk zou zijn (zoals het verwijderen van overtollige kernbrandstof uit Iran). Poetin zou daarom ook de Nobelprijs voor de Vrede verdienen als dat gebeurt.

In tegenstelling tot propagandastructuren die door de Euro-Atlantische instelling worden gefinancierd, werkt Dissident dankzij de donaties van het publiek. Zonder uw hulp kunnen we niet overleven.

STEUN ONS WERK [HIER](#).

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag om meer te lezen over [Iran](#)

 Post Views: 160

« [RFK Jr. onthult plan om overheidsvolgapparatuur op Amerikanen te bevestigen vóór 2030](#)

Duitse politie voert landelijke huiszoeken uit bij 170 burgers vanwege 'haatzaaiende uitslatingen' en 'beledigingen' aan het adres van politici »

juni-26-2025 Iran

Hoe Netanyahu, met steun van de media, een nederlaag als een overwinning interpreteert

De Israëlische premier Netanyahu verkoopt de oorlog met Iran als een overwinning, en de Duitse media doen daar ijverig aan

juni-26-2025 Iran

De wapenstilstand-kabuki

Op het einde, voorspelbaar, ging de circusringmeester TACO ("Trump Always Chickens Out"). Hij schrok van drie cruciale ontwikkelingen die verband

العربية ESP PYC DE FR RS

nho tv

RTA

RUPTLY

RT Academy

Where
to watch

Schedule

QUESTION
MOREUkraine barely
mentioned in NATO
summit
communiqué |
Russia-Ukraine
conflict

LIVE

26 Jun, 2025 00:23 / [Home](#) / [World News](#)

Trump says Netanyahu's corruption trial should be 'canceled'

The US president has denounced the allegations against the Israeli leader as a "witch hunt"

A protestor wears an inflatable costume of Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu during a demonstration in Jerusalem on August 8, 2020. © Amir Levy / Getty Images

Top stories

Trump compares Iran strikes to Hiroshima

Peace dialogue with Kiev on hold – Moscow

NATO members' leaders snubbing Zelensky at key summit – Orban

Rubio weighs possible impact of new Russia sanctions

US President Donald Trump has called for an end to the corruption trial of Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu, days after Israel and Iran reached a ceasefire.

Trump showered his Middle Eastern ally with praise in a post on his Truth Social platform on Wednesday evening. *"Bibi Netanyahu was a WARRIOR, like perhaps no other Warrior in the History of Israel,"* he wrote.

Trump hailed Netanyahu's leadership during Israel's conflict with Iran and slammed the allegations against him as *"politically motivated."*

"Such a WITCH HUNT, for a man who has given so much, is unthinkable to me," the president wrote. *"Bibi Netanyahu's trial should be CANCELLED, IMMEDIATELY, or a Pardon given to a Great Hero, who has done so much for the State."*

Netanyahu, whose trial began in 2020, denies any wrongdoing in three separate cases involving charges of corruption and influence peddling. He is Israel's first sitting prime minister to take the stand as a criminal defendant. Under Israeli law, Netanyahu is not required to resign unless convicted by the Supreme Court.

Netanyahu has praised Trump's support for Israel and his *"historic"* decision to carry out strikes on Iranian nuclear facilities on June 22. The ceasefire that ended nearly two weeks of

Ex-Soviet state arrests opposition cleric on terrorism charges

Both Israel and Iran claim victory after US-brokered ceasefire: As it happened

Millionaires leaving UK at rate 10x faster than Russia – report

Russian defense giant reveals laser-equipped robot

RT Features

'All we have left are photos': Families of crash victims hold on to final memories

FEATURE

Read more: Netanyahu ordered security service to spy on protestors – intel chief

open hostilities between Iran and Israel took effect on Tuesday and has so far been upheld.

[Benjamin Netanyahu](#), [Donald Trump](#), [Middle East](#), [US](#)

Dear readers! Thank you for your vibrant engagement with our content and for sharing your points of view. Please note that we have switched to a new commenting system. To leave comments, you will need to register. We are working on some adjustments so if you have questions or suggestions feel free to send them to feedback@rttv.ru. Please check our [commenting policy](#).

'If Iran falls, we're next': What Russian experts and politicians are saying about the US strikes

FEATURE

'This will end in World War III': What are people expecting in Jerusalem and Tehran?

FEATURE

Podcasts [All podcasts](#)

Donald Trump claims Iran war 'success' – but does he have the facts, or were they cooked up by US Intel?

0:00 57:26

'The 12-day war'

0:00 24:40

≡ Menu

'Compleet en totaal vernietigd'

24/06/2025

artikelen

1

Ik heb in de loop der jaren veel onzinnige toespraken van Amerikaanse presidenten gehoord, maar – zonder het risico van overdrijving – die van Donald Trump, toen hij “een spectaculair militair succes” uitriep nadat zeven B-2-bommenwerpers zaterdagavond drie nucleaire locaties in Iran hadden aangevallen, is de meest krankzinnige van mijn leven, schrijft Patrick Lawrence.

“De nucleaire dreiging van ’s werelds grootste staatssponsor van terreur?” “De pestkop van het Midden-Oosten?” Dit was een soort duik in de overvolle Amerikaanse paranoia:

Ze hebben onze mensen vermoord, hun armen en benen opgeblazen met bembommen. Dat was hun specialiteit. We hebben meer dan duizend mensen verloren en honderdduizenden mensen in het Midden-Oosten en de rest van de wereld zijn gestorven als direct gevolg van hun haat.

En voor de goede mensen in Peoria, waarvan een overgrote meerderheid volgens de peilingen tegen de Amerikaanse agressie tegen de Islamitische Republiek is: “Ik wil alleen maar zeggen dat we van u houden, God, en van ons geweldige leger.”

Laat me de lezers eraan herinneren, want deze retoriek maakt het gemakkelijk te vergeten: de spreker van deze woorden is de 47e president van de Verenigde Staten. Ja, de opperbevelhebber.

Het is moeilijk om Trumps vier minuten voor de microfoon zaterdagavond laat ook maar enigszins serieus te nemen. Maar dat

moeten we wel, juist omdat wat Trump zijn land te zeggen had zo volslagen onserieus was.

Donald Trump blijkt, met andere woorden, erger te zijn dan Donald Trump.

Het is logisch dat mensen met enig historisch besef Trumps 'mijn-God-en-mijn-leger'-praat vergelijken met de lafhartigere momenten uit de McCarthyistische jaren 50, of met de John Birchers. Ik vind het zinvoller om te denken aan die beroemde opmerking van Karl Rove tijdens een interview met Ron Suskind, een jaar en zeven maanden nadat het Bush II-regime Irak was binnengevallen.

"Geloof, Zekerheid en het Presidentschap van George W. Bush" werd in oktober 2004 gepubliceerd in *The New York Times Sunday Magazine*. Suskind identificeert Rove, destijds adviseur van het Witte Huis van Bush, als "de assistent", maar al snel werd bekend dat hij degene was die Suskind had geïnterviewd.

De meest memorabele passage in het stuk van Suskind is deze:

"Mensen zoals ik zaten 'in wat wij de realiteitsgerichte gemeenschap noemen', die hij omschreef als mensen die 'geloven dat oplossingen voortkomen uit je oordeelkundige studie van de waarneembare realiteit.' ... 'Zo werkt de wereld niet meer echt', vervolgde hij. 'We zijn nu een imperium, en wanneer we handelen, creëren we onze eigen realiteit. En terwijl jullie die realiteit bestuderen – oordeelkundig, zoals jullie zullen doen – zullen wij opnieuw handelen, andere nieuwe realiteiten creëren, die

jullie ook kunnen bestuderen, en zo zullen de zaken zich oplossen. Wij zijn de acteurs van de geschiedenis ... en jullie, jullie allemaal, zullen alleen maar moeten bestuderen wat wij doen.”

Amerika had de Irakezen en de rest van de wereld inmiddels een bittere demonstratie gegeven van wat er gebeurt als een land pretendeert de werkelijkheid naar eigen goeddunken te creëren. Trump stort zich nu op hetzelfde absurde project, zoals de ongefundeerde taal hierboven aangeeft.

Bush II faalde jammerlijk in Irak, en Trumps nieuwe avontuur zal ongetwijfeld hetzelfde lot ondergaan.

Het creëren van de realiteit, alsof de onherleidbare fundamenteën van cognitie en logica slechts irritaties zijn die opzijgezet moeten worden, lijkt misschien het toppunt van arrogantie. Dat is het niet.

De nasleep van 9/11

De invasie van Irak en de bombardementen op Iran moeten worden gezien als wanhoopswaardigheden – het gedrag van een gewonde, onzekere natie die in een verdedigende houding ging staan toen de Twin Towers in 2001 instortten en de geschiedenis haar bereikte – geschiedenis, een proces waarvan Amerika altijd al dacht dat het de last van anderen was.

We moeten dit altijd in gedachten houden: wanhoop is de bodem waarop roekeloosheid ontkiemt.

“De belangrijkste nucleaire verrijkingsfaciliteiten van Iran zijn volledig en totaal vernietigd”, verklaarde Trump zaterdagavond. Doet dit je ergens aan denken?

Misschien is het belachelijke optreden van Bush II, in een bomberjack nog wel na de landing aan boord, om op een vliegdekschip voor de kust van San Diego, een paar dagen na het begin van de invasie in Irak, te verklaren: “Missie volbracht?” een berucht staaltje van enscenering.

We zijn al een heel eind verwijderd van “volledig en totaal”. Zondagochtend gebruikte het Pentagon “ernstige schade”, een containerbegrip waarvan je niet weet wat het betekent.

Om de stand van zaken verder in twijfel te trekken, meldde een digitale publicatie genaamd *Amwaj.media* [zondagmiddag](#) dat Washington Teheran vooraf had ingelicht over zijn voornemen om te bombarderen en de grenzen van zijn doelwit had aangegeven. *Amwaj* citeerde “een hooggeplaatste Iraanse politieke bron” en zei dat deze bron “ook bevestigde dat de beoogde locaties waren ontruimd en dat ‘het grootste deel’ van Irans voorraad verrijkt uranium op veilige locaties werd bewaard.”

Amwaj.media heeft zijn hoofdkantoor in Groot-Brittannië en publiceert nieuws en commentaren over West-Azië in het Arabisch, Farsi en Engels. Ik kan dit bericht niet verifiëren, maar ik ben zeker niet geneigd het te ontkennen. Het strookt zeker met de krachtige pogingen van het Trump-regime om te benadrukken dat het geen volledige oorlog met de Islamitische Republiek nastreeft.

“We hebben geen idee waar deze oorlog naartoe zal leiden”, kopte *The New York Times* boven een opiniestuk in de zondageditie. “Het lijkt misschien een tactische overwinning minder dan vier uur nadat de bommen begonnen te vallen”, schrijft W.J. Hennigan, “maar het is veel te voorbarig om een gevoel van definitieve zekerheid over deze beproeving te creëren.”

Dit is zo door de feiten ter plaatse, zoals de uitdrukking luidt. Het is absoluut onduidelijk hoe “de Joodse staat” het zal opnemen als het Iraanse nucleaire programma beschadigd is, maar nog steeds intact is. De zionistische fanatici die dit allemaal begonnen zijn, lijken met niets minder dan Trump’s “volledig en totaal” genoeg te willen nemen.

Maar ik zie een duidelijke finaliteit wanneer ik de gebeurtenissen van afgelopen weekend 180° draai en ze vanuit dit perspectief bekijk. Wat de verwoesting in Fordow, Isfahan en Natanz ook is geweest door de “bunkerbusters” die die B-2’s hebben afgeworpen, de schade die het Trump-regime zichzelf en het land dat het pretendeert te besturen heeft toegebracht, is bijna te buitensporig om te bevatten.

Herinner je je “*Nous sommes tous Américains*” nog, die gevierde kop boven een redactioneel artikel dat

Le Monde kort na de aanslagen van 11 september 2001 publiceerde ? Ik had toen niet gedacht dat de Verenigde Staten al decennialang zo onvoorwaardelijk door de wereld werden gewaardeerd.

De neergang begon twee jaar later, met Bush II's roekeloze, onmiskenbaar illegale invasie van Irak. De beleidskliekjes hadden de resterende goodwill van de naoorlogse decennia sindsdien niet efficiënter kunnen verspillen als ze het hadden geprobeerd.

Het was natuurlijk geen kwestie van proberen. Het is al sinds 2001 een kwestie van degenen die het Amerikaanse beleid plannen en uitvoeren, die er simpelweg geen bal om geven wat de rest van de wereld denkt – of zelfs maar willen weten wat de rest van de wereld denkt.

Macht is alles

Trump heeft het punt zojuist, naar mijn mening, resoluut verduidelijkt. Niets anders dan macht doet er nu toe voor de Amerikanen. Als dit al sinds 2001 zo is, dan maakt Trump duidelijk dat er geen weg terug is: macht is alles wat de Verenigde Staten de wereld nog kunnen geven – of opleggen.

“Er is geen leger ter wereld dat had kunnen doen wat wij vanavond deden, zelfs niet in de buurt”, verklaarde Trump zaterdagavond triomfantelijk. “Er is nog nooit een leger geweest dat had kunnen doen wat er nog maar kort geleden gebeurde.”

Wat een opschepperij. Zo hopeloos uit de pas met de 21e eeuw. Nee, geen enkel ander leger had kunnen doen wat de Amerikanen in het weekend deden, en geen enkel ander leger zou ooit op zo'n missie worden gestuurd.

Ik kan me niet voorstellen wat een metriek van wereldwijde goodwill ten opzichte van Amerika zou registreren nu Trump de Verenigde Staten heeft geleid naar wat lijkt op een nieuwe oorlog. Als “volledig en totaal vernietigd” op de wijzerplaat stond, zou de naald dichtbij komen.

Zoals breed uitgemeten, spande Trump samen met de Israëliërs om Teheran te misleiden met de suggestie dat er twee zondagen geleden in Oman gesprekken zouden worden gevoerd over een diplomatieke oplossing van de nucleaire kwestie. En terwijl Iran zich voorbereidde op een nieuwe onderhandelingsronde, lanceerde Israël de vrijdag ervoor zijn aanvallen.

Een klap in het gezicht. Dit lijkt nu onderdeel te zijn van Amerika's diplomatieke repertoire.

Het is moeilijk te geloven dat een Amerikaanse regering zo laf zou zijn, maar Trump deed hetzelfde opnieuw toen hij vorige week verklaarde dat hij twee weken de tijd zou nemen om de diplomatie een laatste kans te geven. Het was een kwestie van een paar dagen voordat de B-2's vertrokken.

Toen Seymour Hersh dit voorspelde in “[What I have been told is coming in Iran](#)”, gepubliceerd in zijn Substack-nieuwsbrief afgelopen vrijdag, moet ik bekennen dat ik vond dat Sy's nek deze keer iets te ver uitstak. Ik laat de lezers de rest van de gedachte maar uitpraten.

De beleidsklikjes in Washington staan al decennialang min of meer onverschillig tegenover staatsmanschap. Diplomatie is voor de zwakke landen, de machtigen hebben er geen behoefte aan, schreef

voormalig VN-chef Boutros Boutros Ghali verhelderend in zijn memoires. Trump heeft zojuist de bruggen verbrand die diplomaten geacht worden te bouwen – allemaal.

Wie – de Russen, de Chinezen, de Afrikanen, de Latijns-Amerikanen, de Europeanen, de Oost-Aziaten, de Indiërs – zullen de Amerikanen nog langer diplomatiek benaderen dan met diepe argwaan, diepe bedenkingen en een diepe afkeer van vertrouwen? Om nog maar te zwijgen van een diepe minachting.

Dit is naar mijn mening veel ernstiger dan alleen Iran. In tegenstelling tot wat de afgelopen 25 jaar op het eerste gezicht lijkt, is diplomatie een essentiële technologie van de 21e eeuw. B-2's en bunkerbommenwerpers lijken me dat niet. Geavanceerde wapens worden ingezet tegen steeds hogere kosten.

Voortdurende schendingen van het internationaal recht, roekeloze schendingen van de soevereiniteit van andere landen: dit zal nog wel even duren. Maar Trump en zijn volk, en de neoconservatieven die hen lijken te controleren, hebben zojuist elke mogelijkheid dat de VS zou kunnen bijdragen aan de totstandkoming van een nieuwe wereldorde, vernietigd.

Dit doet er nu in Washington helemaal niet toe, maar op dit moment wordt die orde werkelijkheid en er komt een dag dat we spijt zullen krijgen van dit afgeschermd vooruitzicht.

Ik las nog iets anders in Trumps toespraak van zaterdagavond. Voor mij was het de culminatie van weken van irrationaliteit, een razernij

die – precies zoals de Israëliërs hoopten – leidde tot zinloze aanvallen zonder logische rechtvaardiging.

Er lijkt mij nog een ander soort finaliteit te zitten in wat Trump zojuist heeft gedaan. Hij heeft – ik vrees het volledig en totaal – rationeel denken als basis voor handelen vernietigd in naam van wat historici van onze tijd zullen beschouwen als een achterhoedeverdediging van pure macht.

Een imperium in de late fase kan niet doen wat Trump net deed en vervolgens terugkeren naar gedegen overleg, weloverwogen beleid en verfijnd staatsmanschap. Ik zie nu geen weg naar een dergelijke terugkeer.

Amerika is al lang – sinds 2001, alweer – op weg naar een tijdperk van onwerkelijkheid, zoals we het net zo goed kunnen noemen. Trump heeft de natie net een laatste duw gegeven en de deur achter zich dichtgeslagen, om het anders te zeggen.

Toen de bunkerbusters zaterdagavond vielen, creëerde het Trump-regime inderdaad een realiteit. Kijk ernaar. Kijk er eens goed naar. Dit is essentieel als er een nieuwe richting moet worden gevonden.

Headerafbeelding: Vicepresident J.D. Vance en president Donald Trump in de Situation Room op zaterdag tijdens Amerikaanse aanvallen op Iraanse nucleaire installaties.

≡ Menu

Iran werd van tevoren op de hoogte gesteld van Trumps 'nepaanval' op de nucleaire sites

22/06/2025

artikelen

0

Ik betwijfel steeds meer of er B-2 bommenwerpers over Iran zijn gevlogen en überhaupt iets hebben aangevallen. Het lijkt mij dat er een paar Tomahawks zijn gelanceerd als een performatief gebaar, onmiddellijk gevolgd door Trump die een spectaculaire triomf uitroept.

Het is allemaal theatrale onzin. – Will Schryver.

En Armchair Warlord [reageert op Ali Shabani](#):

Als dat inderdaad het geval was – en ik herinner u eraan dat dat op dit moment nog lang niet zeker is – dan zou **deze aanval meer een symbolische steunbetuiging** aan Israël zijn geweest dan iets waarmee militaire doelen bereikt moesten worden.

–

Een hooggeplaatste Iraanse bron vertelt @amwajmedia dat het **team van Trump vooraf melding maakte van bombardementen op nucleaire locaties en volhield dat ze als “eenmalig” bedoeld waren.** Er zijn tekenen dat Trump herhaling van januari 2020 nastreeft (de moord op Soleimani => symbolische Iraanse vergelding).

Armchair Warlord

@ArmchairW ·

If this was indeed the case - and that's far from certain at this point, I remind you - then this strike would have been more of a symbolic show of support for Israel than something intended to accomplish military objectives.

Mohammad Ali Shabani @mashabani

BIG: High-ranking Iranian source tells @amwajmedia that Trump team gave advance notice of bombings of nuclear sites and insisted they're intended as "one-off". Signs of Trump seeking repeat of Jan 2020 (Soleimani killing=>symbolic Iranian retaliation).

amwaj.media/en/media-monit...

8:52 p.m. · 21 jun. 2025

766

Link kopiëren

[50 antwoorden lezen](#)

In een langere analyse schrijft Armchair Warlord [het volgende](#):

Mijn gedachten over de aanval op Iran, zoals die nu wordt gerapporteerd.

Het is duidelijk dat er een aanval heeft plaatsgevonden. Officiële bronnen binnen het Ministerie van Defensie beweren dat er 30 Tomahawks en 6 MOP's werden ingezet via B-2's. Ik zie geen reden om die bewering zomaar aan te nemen, tenzij er enig bewijs is.

Als eerste prioriteit ging de aanval volledig onopgemerkt voorbij aan de gebruikelijke nachtelijke vuurgevechten tussen Iran en Israël, totdat Trump zijn aankondiging deed. Er waren wat berichten over luchtverdedigingsactiviteiten en geïsoleerde explosies, maar niets dat wees op een grote aanval. Er zijn video's opgedoken van wat klinkt als een paar kruisraketten die een doel in de woestijn raken, zonder secundaire explosies of branden. Video's die eerder de ronde deden en grote branden en explosies op deze locaties lieten zien, lijken desinformatie of clickbait te zijn.

De aanval, zoals de DoD insider heeft beweerd (en zoals het DoD waarschijnlijk morgen officieel zal beweren), combineerde op bizarre wijze de aanvalsmethoden met het laagste en het hoogste risico – onderzees gelanceerde kruisraketten en meerdere B-2's die het centrum van Iran binnendringen om zwaartekrachtbommen te laten vallen op een zwaar verdedigde locatie, met de noodzaak om daarna honderden kilometers gealarmeerd luchtruim te verlaten. Misschien had de luchtmacht wel de ballen en de capaciteit om dit te doen, maar gezien het feit dat ze eerder weigerden om B-2's in Jemen te riskeren en de IAF hun campagne tot nu toe bijna volledig heeft uitgevoerd met stand-off munitie en drones (omdat het Iraanse luchtverdedigingsnetwerk nog lang niet uitgeschakeld is), betwijfel ik dat.

Sta me toe uw aandacht te vestigen op een... numerologisch toeval, laten we zeggen. 30 TLAM's en 6 MOP's, 36 bommen in totaal. Ik wil opmerken dat Amerikaanse aanvalsonderzeeërs 12 TLAM's aan boord hebben in een verticale lanceerinstallatie, en de bron in het Pentagon maakte een kritieke vergissing – ze specificeerden onderzeeërs, meervoud, die deelnamen aan de

aanval. Ergo, drie aanvalsonderzeeërs hadden 36 bommen kunnen lanceren en ergo, het was niet één van de Ohio SSGN conversies. Drie aanvalsonderzeeërs op hun post krijgen zou onder deze omstandigheden triviaal zijn geweest.

Mijn theorie voor vanavond? Ik denk dat dit een aanval met een laag risico en lage impact was, volledig uitgevoerd met kruisraketten die vanaf een onderzeeër werden afgevuurd, en dat het Ministerie van Defensie simpelweg liegt over de betrokkenheid van zware bommenwerpers voor propagandadoeleinden. TLAM's zijn nauwkeurig genoeg om bunkeringen te beschadigen en dezelfde soort verwoestende schade aan te richten als een MOP-aanval realistisch gezien zou kunnen aanrichten op een locatie die zo ongelooflijk gehard is als Fordow. Schade aan ondergrondse faciliteiten op andere locaties, buiten de bunkeringen, is onwaarschijnlijk – TLAM's zijn geen "bunkerbuster"-munitie. Er kunnen een aantal bovengrondse gebouwen beschadigd of verwoest zijn, hoewel dat gezien het gebrek aan waargenomen branden op dit moment ook onwaarschijnlijk lijkt.

Wat is Trumps plan hier? Ik denk dat hij Netanyahu probeert te redden van de gevolgen van zijn eigen idiote beslissing om een oorlog met Iran te beginnen die hij overduidelijk niet kon afmaken, en dat op een manier waarop de Iraniërs niet per se gedwongen zullen zijn te reageren. Als Amerikaanse belastingbetaler en voormalig medewerker van het Ministerie van Defensie hoop ik van harte dat dit niet de meest indrukwekkende aanval was die het Amerikaanse leger binnen een week kon uitvoeren en dat dit eerder een teken is van opzettelijke terughoudendheid dan van een gebrek aan capaciteit of bereidheid om risico's te nemen. De Iraanse reactie

op de aanval tot nu toe is zeker meer een oogrol dan een vuurgevecht, met ontkenningen van aanzienlijke schade of zelfs slachtoffers.

Laten we hopen dat het zo blijft, want dit zou wel eens heel snel kunnen mislukken.

(Ik besef dat als je goed kijkt naar de bijgevoegde foto van de USS Santa Fe aan de kade met de VLS-buizen open, er een buis met nummer "14" te zien is – zoals je ook kunt zien, heeft deze slechts 12 VLS-buizen. Ik weet niet zeker hoe ze de buizen om administratieve redenen hebben genummerd, maar ik vond het de moeite waard om een opmerking te plaatsen over dit nogal vreemde aspect van de illustratie die ik heb gekozen.)

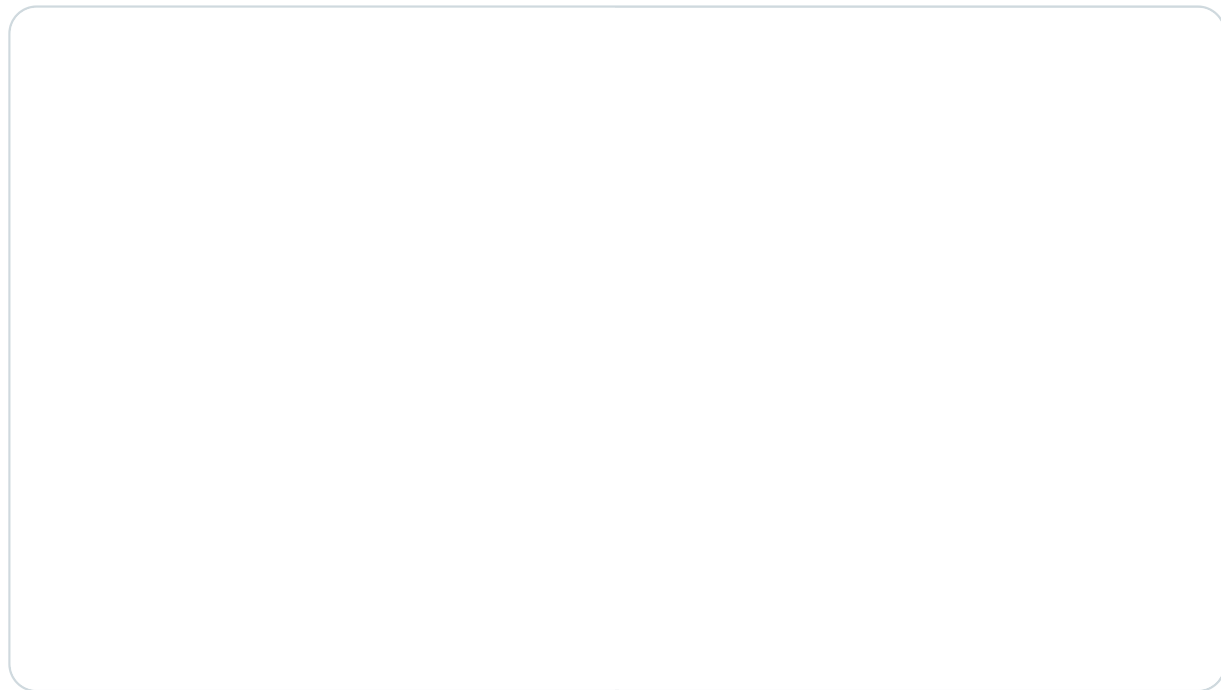
Armchair Warlord

@ArmchairW ·

My thoughts on the attack on Iran, as currently reported.

It's clear that an attack took place. Official sources in the DoD are claiming 30 sub-launched Tomahawks and 6 MOPs were used via B-2s. I see no reason to take that claim at face value, absent some amount of proof.

[Meer weergeven](#)

8:38 p.m. · 21 jun. 2025

5K

Link kopiëren

[281 antwoorden lezen](#)

Moon of Alabama komt tot vrijwel [dezelfde conclusie](#):

Dit rapport lijkt authentiek:

Exclusief: Iran krijgt vooraankondiging omdat VS volhoudt dat aanval op nucleaire sites 'eenmalig' is – Amwaj

De Amerikaanse president Donald Trump zegt dat drie belangrijke nucleaire faciliteiten in Iran zijn “verwoest” en dreigt met meer aanvallen “als er niet snel vrede komt”. Dit komt nadat Amwaj.media heeft vernomen dat Washington Teheran op de hoogte heeft gesteld van de aanvallen. Een hooggeplaatste Iraanse politieke bron, die anoniem wil blijven, bevestigde dat de regering-Trump op 21 juni te kennen gaf geen volledige confrontatie te willen, maar alleen de nucleaire locaties Fordow, Isfahan en Natanz te willen aanvallen. Belangrijk is dat de hoge bron ook bevestigde dat de beoogde locaties waren ontruimd en dat “het grootste deel” van de Iraanse voorraad verrijkt uranium op veilige locaties werd bewaard.

Het Pentagon beweert dat er vanaf onderzeeërs 30 kruisraketten zijn afgevuurd op Iraanse nucleaire locaties in de buurt van Natanz, Isfahan en Fordow. De belangrijkste aanval zou zijn uitgevoerd door drie zware B-2 bommenwerpers, die zes bunkervernietigers hebben afgeworpen op de ondergrondse verrijkingsfaciliteit in Fordow. Er bestaan [twijfels](#) of dit daadwerkelijk is gebeurd:

Mijn theorie voor vanavond? Ik denk dat dit een aanval met een laag risico en een lage impact was, volledig uitgevoerd met kruisraketten die vanaf een onderzeeër werden afgevuurd, en dat het Ministerie van Defensie simpelweg liegt over de betrokkenheid van zware bommenwerpers voor propagandadoeleinden.

We zullen moeten wachten op voor- en na-satellietbeelden en/of video's vanaf de grond voordat we de aanval kunnen beoordelen.

Wat we wel zeker weten, is dat de VS een ongeprovoceerde, onrechtmatige aanval op een ander land heeft uitgevoerd. De aanval was bovendien in strijd met het Non-Nuclear Proliferation Treaty (NVP). Iran zou, en misschien moet, zich terugtrekken uit dat verdrag en inspecties door IAEA-personeel weigeren.

In tegenstelling tot propagandastructuren die door de Euro-Atlantische instelling worden gefinancierd, werkt Dissident dankzij de donaties van het publiek. Zonder uw hulp kunnen we niet overleven.

STEUN ONS WERK [HIER](#).

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag om meer te lezen over
[Iran](#)

 Post Views: 236

« Zal Trumps politieke/militaire theater de oorlog verbreden ?
True Promise 3, golf 20: 40 raketten gelanceerd, Kheibar-Shekan
als eerste – In reactie op de Amerikaanse en Israëliische
luchtaanvallen »

juni-22-2025 Iran

True Promise 3, golf 20: 40 raketten gelanceerd, Kheibar-Shekan als eerste - In reactie op de Amerikaanse en Israëlische luchtaanvallen

In haar eerste grote reactie op de Amerikaanse en Israëlische luchtaanvallen, richt Iran een nieuwe golf van ballistische raketaanvallen op

juni-22-2025 Iran

Zal Trumps politieke/militaire theater de oorlog verbreden ?

Trump is Charlie Brown en hij is gewoon bespeeld door de pro-zionistische groep, die Lucy heet . Ik vergoelijk zijn criminele oorlogsdaad niet,

 Menu

Trump loog dat er B2-stealth bommenwerpers en bunkerbuster-bommen gebruikt zijn en dat schade aangericht is aan Iran's nucleaire sites

23/06/2025

artikelen

 0

Nu de beelden zijn opgedoken, denk ik dat mijn mening van gisteravond klopt: de schade die tot nu toe is gezien, komt niet overeen met extreem grote “bunker-buster”-bommen, maar met lichtere wapens die alleen oppervlakteschade aanrichtten, [schrijft Armchair Warlord](#).

De Iraniërs waren duidelijk ook ruim van tevoren gewaarschuwd.

In tegenstelling tot iedereen die beweert dat we niet weten hoe een impact van een Massive Ordnance Penetrator eruit zal zien of zou moeten zien, hebben we eigenlijk een redelijk goed idee van de exacte effecten van zo'n wapen op de grond, omdat er tijdens de Tweede Wereldoorlog zeer vergelijkbare wapens werden ingezet – de Grand Slam en de Tallboy (headerafbeelding 1). De Grand Slam was een penetratorbom van 10.000 kg met 4300 kg explosieve vulling en de Tallboy was een bom van 5400 kg met 2400 kg explosieve vulling. De GBU-57A/B Massive Ordnance Penetrator is een bom van 12.300 kg met ongeveer 2400 kg explosieve vulling; de MOP zou naar verluidt ongeveer 50% betere penetratie hebben dan de Grand Slam (60 m versus 40 m aarde), gecombineerd met een bijna identieke explosieve vulling als de Tallboy. De effecten op de grond zouden vrijwel gelijk moeten zijn aan die van beide wapens.

Wat voor effect hadden deze aardbevingsbommen uit de Tweede Wereldoorlog op de grond?

Nou, ze lieten gigantische kraters achter, wel 40 meter breed en 25 meter diep (zie figuur 2, de nasleep van een aanval met deze wapens – weliswaar in de grond, maar hun effecten op gewapend beton waren net zo spectaculair). Als er gisteravond in Iran MOP's waren gebruikt – met name meerdere granaten in hetzelfde gat – zouden we enorme kraters, uitgeslagen berghellingen en aardverschuivingen verwachten. Dit zijn geen subtiele wapens.

Wat zagen we eigenlijk toen de zon opkwam en de gebruikelijke brOSINT-IMINT-satellieten vanochtend hun passages deden? Nou, laat me je verwijzen naar figuur 3, die beleefde bomlittekens van zes meter met wat opgeworpen stof laat zien op de heuvelrug boven Fordow, precies wat je zou verwachten van, laten we zeggen, de duizend pond zware kernkop op een Tomahawk of JASSM. Het is echter genoeg voor Trump om de overwinning uit te roepen en naar huis te gaan.

Bovendien lijkt het erop dat de Iraniërs zo goed op de hoogte waren van een dreigende aanval – mogelijk via officiële of semi-officiële kanalen – dat ze niet alleen apparatuur uit Fordow hebben geëvacueerd (afbeelding 4, toont een groot konvooi vrachtwagens dat op de weg buiten was gespot vóór de aanval), maar dat ze ook de ingangen van de faciliteit hebben begraven om de gevolgen van een aanval op de toegangstunnels te beperken.

Even terzijde, als de Iraniërs daadwerkelijk centrifuges en andere kritieke machines of zelfs verrijkt uranium uit Fordow hadden geëvacueerd, dan hadden de Israëliërs een kans gehad om hen onderweg aan te vallen – een kans die ze blijkbaar niet hebben kunnen uitsluiten, ondanks dat ze er waarschijnlijk van op de hoogte waren, gezien de omvang van de operatie en de hoeveelheid surveillance op Fordow.

Kortom – mijn theorie van gisteravond is, naar mijn mening, terecht. Ik denk dat dit een aanval met een laag risico en een lage impact was, met afstandsmunitie die een minimaal effect had op de Iraanse nucleaire capaciteiten, maar die wel wat politieke ruimte zou kunnen creëren voor de-escalatie van het conflict, of in ieder geval de politieke druk van de Israëlische lobby op Trump om Netanyahu te redden zou kunnen verminderen.

Trump heeft Iran zojuist reden gegeven kernwapens te bouwen – Het land trekt zich terug uit non-proliferatieverdrag

22/06/2025

artikelen

8

Nu Iran aan de onderhandelingstafel is verraden, zal het naar alle waarschijnlijkheid een kernwapen bouwen om iedereen die in de toekomst dergelijke agressie wil plegen, af te schrikken.

After beeing betrayed at the negotiation table, Iran will now probably build a nuclear weapon to deter anyone to carry out such agression in the future.

Patarames @Pataramesh

Three large holes in the mountain protecting 's Fordow enrichment plant

➡ The CLAIMED 12 GBU-57 hence did not hit the same spot, reducing the chance of serious damage to the facility

➡ Iran now faces a clear non-zero risk of guiding a -tipped Golden Horizon

3:26 a.m. · 22 jun. 2025

681

Link kopiëren

[28 antwoorden lezen](#)

zal er waarschijnlijk toe leiden dat Iran zich terugtrekt uit het non-proliferatieverdrag en formeel toetreedt tot de nucleaire club.

Volkomen geniale zet van de imbecielen in Washington.

Will Schryver

@imetatronink ·

So ... not only has the fake "bunker buster" attack failed to "obliterate" Iran's nuclear facilities, but it will likely result in Iran withdrawing from the non-proliferation treaty, and formally joining the nuclear club.

Utterly genius move by the imbeciles in Washington.

10:37 p.m. · 21 jun. 2025

3K

Link kopiëren

[16 antwoorden lezen](#)

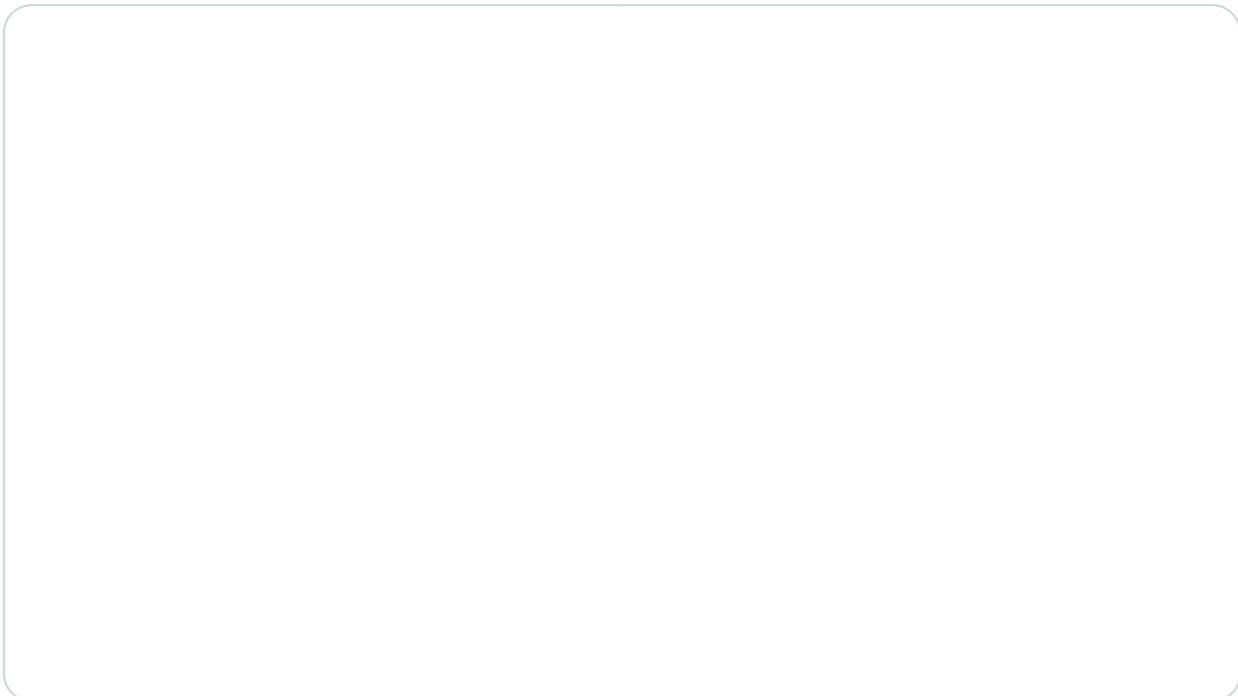
Recent vastgelegde satellietbeelden tonen de evacuatie van de kerncentrale Fordow in Iran.

Teheran verwachtte duidelijk dat Amerikaanse aanvallen slechts een kwestie van tijd waren en nam proactieve maatregelen om mogelijke schade te beperken.

Satellite imagery captured recently shows the evacuation of the Fordow nuclear facility in Iran.

Clearly, Tehran anticipated that U.S. strikes were only a matter of time and took proactive steps to limit potential damage.

1:38 a.m. · 22 jun. 2025

639

Link kopiëren

[27 antwoorden lezen](#)

Iraanse media [melden](#) dat de kerncentrale Fordow geen ernstige schade heeft opgelopen door de aanval:

parlements lid Mohammad Manan Raisi uit de provincie Qom, waar de centrale zich bevindt, vertelde persbureau Fars dat “in

en dat het grootste deel van de schade zich alleen op grondniveau bevindt en kan worden hersteld.”

De wetgever beschreef het effect van het Amerikaanse bombardement als ‘oppervlakkig’ en verklaarde verder dat er nadien geen doden vielen en er geen stralingslekken op de locatie waren.

“Deze Amerikaanse agressie betekent dat Amerika direct de oorlog betreedt, en nu is het Iran dat bepaalt hoe en op welke wijze er moet worden gereageerd op deze overduidelijke Amerikaanse domheid”, hield Manan Raisi vol.

Reuters meldde eerder, citerend uit een anonieme hoge Iraanse functionaris, dat het grootste deel van het verrijkte uranium vóór de Amerikaanse aanval was overgebracht van Fordow naar een onbekende locatie.

Iran waarschuwt voor terugtrekking uit het NPT, sluiting van de Straat van Hormuz na Amerikaanse aanval

Al Mayadeen:

Na de [Amerikaanse luchtaanvallen op Iraanse kerninstallaties](#) hebben hoge Iraanse wetgevers de mogelijkheid geopperd om zich terug te trekken uit het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens (NPT) en als vergelding de strategische Straat van Hormuz te sluiten.

Verenigde Staten een zeer succesvolle aanval hadden uitgevoerd op drie Iraanse kerncentrales: Fordow, Natanz en Isfahan.

Esmail Kowsari, een prominent lid van de Iraanse parlementaire commissie voor nationale veiligheid en buitenlands beleid, bevestigde dat het land al beschermende maatregelen had genomen om zijn nucleaire infrastructuur te beschermen

. Hij verwierp de beschuldigingen van ernstige schade aan het Iraanse nucleaire programma en noemde ze “ongefundeerde beweringen”. Hij hield vol dat “Teheran over accurate inlichtingen beschikt die dergelijke beweringen weerleggen.”

Kowsari onthulde dat de autoriteiten actief een mogelijke uittreding uit het Non-Proliferatieverdrag overwegen. “We bekijken de mogelijkheid om ons terug te trekken uit het Verdrag inzake de Non-Proliferatie van Kernwapens”, zei hij, en merkte op dat de parlementaire commissie binnenkort een spoedzitting zou houden om de Amerikaanse aanval te beoordelen en de officiële reactie van Iran te formuleren.

Kowsari herhaalde Irans toewijding aan het verzet en waarschuwde dat “onze strijdkrachten zeker zullen doorgaan met aanvallen op de zionistische entiteit”, en voegde eraan toe: “Amerikaanse militaire bases in de regio zullen niet veilig blijven. Het zal veel gemakkelijker zijn om ze aan te vallen dan het Israëliëse regime.”

Hij waarschuwde verder dat Iran bereid is om indien nodig militair op te schalen. “De afsluiting van de Straat van Hormuz staat op de agenda. We zullen dit zeker doorvoeren als de situatie daarom vraagt.”

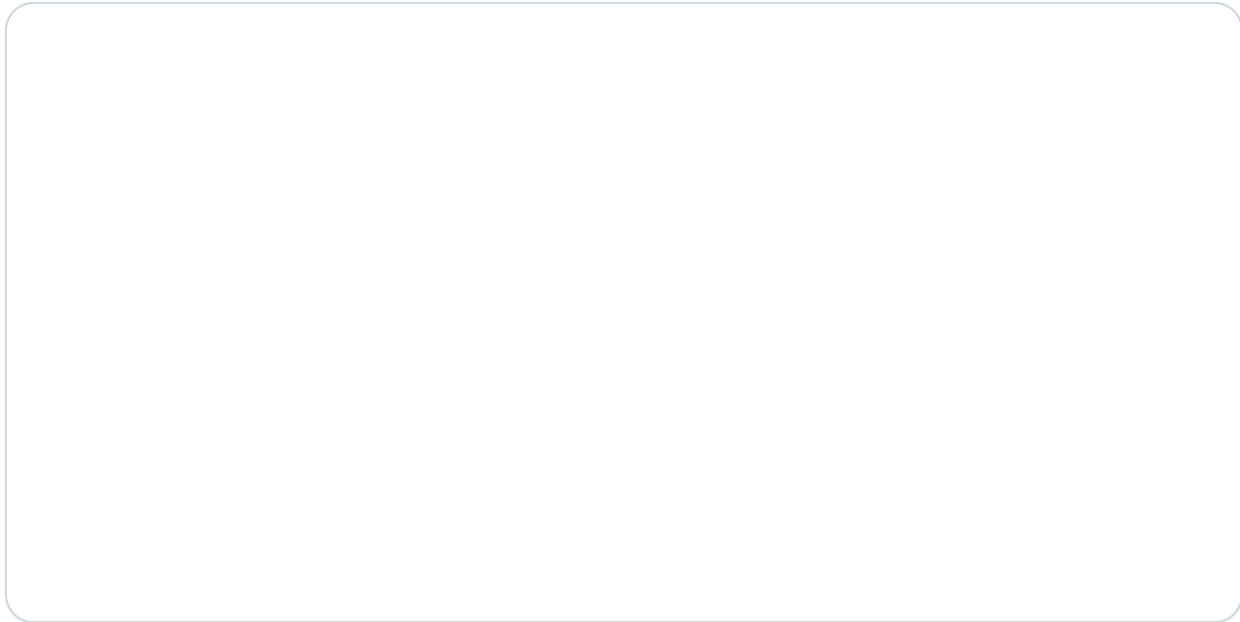

In een gerelateerd commentaar vertelde Sara Fallahi, een ander lid van de parlementaire commissie, aan *Tasnim News* dat een krachtige reactie onvermijdelijk is. “Iran zal daadkrachtig reageren”, zei ze, eraan toevoegend dat vergeldingsmaatregelen “een volledige terugtrekking uit het Non-Proliferatieverdrag en de sluiting van de Straat van Hormuz” zouden kunnen inhouden.

Het hoofd van de commissie Buitenlands Beleid van het parlement, Abbas Golroo, bevestigde dat standpunt in een verklaring op X, waarin hij stelde dat “Iran het wettelijke recht heeft zich terug te trekken uit het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens (NPT) op basis van artikel 10, [na Amerikaanse aanvallen](#) op drie Iraanse kerninstallaties.”

After the U.S. strikes three nuclear facilities (Fordo, Natanz, Isfahan), and according to Article X of NPT, the I.R. of IRAN has the legal right to withdraw from the treaty

1:11 a.m. · 22 jun. 2025

15

Link kopiëren

[Lees meer op X](#)

Artikel 10 van het NPT bepaalt dat elke lidstaat “het recht heeft zich terug te trekken uit het Verdrag indien hij van mening is dat buitengewone gebeurtenissen de hoogste belangen van zijn land in gevaar hebben gebracht.”

...

net publiek. Zonder uw hulp kunnen we niet overleven.

STEUN ONS WERK [HIER](#).

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag om meer te lezen over [Iran](#)

 Post Views: 342

« Vooraanstaande oncologen: ‘Turbokankers’ duiken ‘plotseling’ op na mRNA-‘vaccins’

Russische president Medvedev haalt uit naar Trump na aanval op Iran – zegt: “Een aantal buitenlandse landen staat klaar om Iran rechtstreeks van kernkoppen te voorzien” »

Russische president Medvedev haalt uit naar Trump na aanval op Iran – zegt: “Een aantal buitenlandse landen staat klaar om Iran rechtstreeks van kernkoppen te voorzien”

Zaterdagavond bombardeerde het Amerikaanse leger onder leiding van president Donald J. Trump drie nucleaire installaties in Iran tijdens Operatie Midnight

juni-22-2025 Iran

True Promise 3, golf 20: 40 raketten gelanceerd, Kheibar-Shekan als eerste - In reactie op de Amerikaanse en Israëlsche luchtaanvallen

In haar eerste grote reactie op de Amerikaanse en Israëlsche luchtaanvallen, richt Iran een nieuwe golf van ballistische raketaanvallen op

Iran werd van tevoren op de hoogte gesteld van Trumps 'nepaanval' op de nucleaire sites

Ik betwijfel steeds meer of er B-2 bommenwerpers over Iran zijn gevlogen en überhaupt iets hebben aangevallen. Het lijkt mij

juni-22-2025 Iran

Zal Trumps politieke/militaire theater de oorlog verbreden ?

Trump is Charlie Brown en hij is gewoon bespeeld door de pro-zionistische groep, die Lucy heet . Ik vergoelijk zijn criminele oorlogsdaad niet,

<https://en.mehrnews.com/news/233578/>News ID
233578

Jun 23, 2025, 11:10 PM

Politics

90% of Israeli strikes hit residential sites in Tehran

TEHRAN, Jun. 23 (MNA) – The director of Tehran’s Emergency Center says over 90 percent of the Israeli strikes on the capital have targeted residential sites.

Mohammad-Esmail Tavakkoli said on Monday that assertions that the Israeli regime is targeting military sites in precision strikes were “completely false.”

Tavakkoli said that over 90 percent of the sites were residential, and that emergency personnel, who are among first responders, are witnesses to “the most criminal” attacks on civilians, especially mothers and children.

He said claims that Israel is only targeting military sites were psychological warfare meant to turn the realities on the ground on their head.

In the capital alone, Tavakkoli said, 39 mothers and 12 children have been killed.

The Israeli regime attacked Iran, including residential buildings in Tehran, in an unprovoked act of aggression overnight on June 13. Top Iranian military officials were assassinated in targeted strikes. Civilians died when houses were directly struck. Entire population centers were affected.

Leader of the Islamic Revolution Ayatollah Seyyed Ali Khamenei appointed new military commanders later that same day and said life would turn bleak for Israel. Shortly afterwards, the Iranian Armed Forces promised to “open the gates of hell” to Israel and began waves of punitive strikes inside the Israeli-occupied territories, hitting sensitive sites in Tel Aviv, Jerusalem, and Haifa, among other cities, with salvos of missiles and drones.

The United States carried out strikes against three Iranian nuclear facilities on Sunday, becoming a direct party to the Israeli aggression. The Islamic Republic of Iran Armed Forces conducted missile attacks on the headquarters of the United States Air Forces Central Command in Qatar as part of Operation Harbinger of Conquest on Monday evening.

Ayatollah Khamenei had warned the United States that its intervention would bring America “irreparable harm.”

MNA/IRN

"We zijn de raketten zat" – Ondanks het uitreisverbod vluchten Israëli's over zee

De ontsnappingspogingen komen op een moment dat de autoriteiten vluchten vanuit Israël hebben verboden en plannen maken om Israëli's in het buitenland te repatriëren.

juni 19, 2025

Foto Credit: <https://depositphotos.com/nl>

Honderden Israëli's proberen via boten Israël te ontluchten naar Cyprus, zo meldde een Israëlische krant op 17 juni, nu de Iraanse raketaanvallen toenemen en Tel Aviv belooft zijn brute oorlog tegen de Islamitische Republiek op te voeren.

"De jachthaven in Herzliya heeft de laatste tijd de sfeer van een geïmproviseerde terminal. Vanaf zeven uur 's ochtends beginnen de

mensen te arriveren – meestal alleen, sommigen met z'n twee Dutch paar met hun gezin – met trolleykoffers en speurend naar de jacht die hen naar Cyprus zal brengen, en van daaruit naar waar dan ook, maar hier weg," schreef de krant *Haaretz*.

Volgens Facebookgroepen proberen "honderden" Israëli's op deze manier te vertrekken.

In Herzliya en andere jachthavens, zoals Haifa en Ashkelon, organiseren eigenaren van kleine jachten reizen met groepen van maximaal tien passagiers.

Volgens Haaretz heeft de Israëlische dienst voor bevolking en immigratie de omvang van het fenomeen nog niet kunnen vaststellen.

Er zijn minstens 100 mensen die zich hebben voorbereid om uit te varen. Sommigen wonen niet in Israël, terwijl anderen zich bij familieleden in het buitenland voegen. "Slechts enkelen geven toe dat ze vluchten voor de dreiging van Iraanse raketaanvallen."

"Niemand is bereid om openlijk te spreken, en bijna iedereen zegt dat ze vertrekken omdat ze geen keuze hebben," aldus het verslag.

"We zijn de raketten zat," zegt een Israëliër die zich klaarmaakt om uit te varen.

De Israëlische bevolkings- en immigratiedienst kan de omvang van het fenomeen nog niet inschatten. Inmiddels hebben minstens 100 mensen zich voorbereid om het land over zee te verlaten. Slechts weinigen zouden echter toegeven dat ze vluchten voor het gevaar van Iraanse raketaanvallen. "Niemand is bereid om er openlijk over te

praten en bijna iedereen zegt dat ze vertrekken omdat ze geen keuze hebben," aldus de *Haaretz*.

Israël/Gaza: De maskers vallen af in de Amerikaanse samenleving

Ondertussen heeft de Israëlische minister van Transport, Miriam Regev, dinsdag bekendgemaakt dat Israëli's hun land niet meer mogen verlaten. Ze verklaarde letterlijk: "We zullen Israëli's in deze fase niet toestaan naar het buitenland te reizen. Alleen degenen die op bezoek zijn gekomen, toeristen, zakenreizigers of diplomaten, mogen het land verlaten."

Terwijl de Israëlische autoriteiten hun burgers hebben verboden het land te verlaten, zitten tegelijkertijd 150.000 Israëli's vast in het buitenland als gevolg van de annulering van alle vluchten na Iraanse vergeldingsraketaanvallen op Israël. Nu hebben de autoriteiten een repatriëringsplan opgesteld, waarbij de Israëli's die in het buitenland vastzitten vanaf 19 juni weer naar hun land zullen worden teruggebracht.

De autoriteiten hebben Israëli's ook verboden om tijdens de oorlog uit Israël te vliegen.

Via [RT](#) & [The Cradle](#).

 Menu

De echte nationale noodsituatie: eindeloze oorlogen, falende infrastructuur en een stervende republiek

21/06/2025

[artikelen](#) 3

“Elk wapen dat gemaakt wordt, elk oorlogsschip dat te water wordt gelaten, elke afgevuurde raket betekent in de uiteindelijke zin een diefstal van hen die honger lijden en niet gevoed worden, van hen die het koud hebben en niet gekleed zijn.”

– President Dwight D. Eisenhower (16 april 1953)

Zeventig jaar nadat president Dwight D. Eisenhower waarschuwde voor de kosten van een militair-industrieel complex, steelt Amerika nog steeds

van zijn eigen bevolking om een wereldwijd imperium te financieren, schrijft John Whitehead.

Alleen al in 2025 voerden de VS [luchtaanvallen uit in Jemen](#) (Operatie Rough Rider), bombardeerden ze door de Houthi's gecontroleerde havens en radarinstallaties (waarbij tientallen burgers omkwamen), stuurden ze grotere aantallen troepen en meerdere vliegdekschepen naar het Midden-Oosten en [kwamen ze steeds dichterbij een directe oorlog met Iran](#) om het escalerende conflict in Israël aan te wakkeren.

Elk van deze “nieuwe” fronten is aan het publiek verkocht als nationale verdediging. In werkelijkheid zijn het de nieuwste buitenposten in een decennialange campagne van imperiumbehoud – een campagne die de zakken van defensieaannemers vult, terwijl scholen afbrokkelen, bruggen instorten en veteranen thuis op straat slapen.

Dit gaat niet om nationale verdediging. Dit gaat om het behoud van het imperium.

Het gaat om het behoud van een militair-industrieel complex dat profiteert van eindeloze oorlogen, wereldwijde politiediensten en buitenlandse bezettingen, terwijl de infrastructuur van het land aftakelt en de bevolking wordt verwaarloosd.

De Verenigde Staten hebben de afgelopen halve eeuw vooral de wereld bewaakt, andere landen bezet en eindeloze oorlogen gevoerd.

Wat de meeste Amerikanen niet beseffen, is dat deze voortdurende oorlogen niets te maken hebben met het veilig houden van het land, maar alles met het in stand houden van een militair-industrieel complex dat uit is op wereldheerschappij.

Oorlog is een enorm winstgevende onderneming geworden en de Amerikaanse overheid, met haar enorme militaire imperium, is een van de beste kopers en verkopers.

De rol van Amerika in het Russisch-Oekraïne conflict heeft de belastingbetaler al meer dan 112 miljard dollar gekost.

En nu stijgt de prijs van het imperium weer.

Het is duidelijk tijd dat de Amerikaanse overheid stopt met het controleren van de wereld.

Het Amerikaanse leger heeft naar verluidt meer dan 1,3 miljoen mannen en vrouwen in actieve dienst, waarvan er ruim 200.000 in bijna alle landen ter wereld gestationeerd zijn.

Amerikaanse troepen zijn gestationeerd in Somalië, Irak en Syrië. In Duitsland, Zuid-Korea en Japan. In Saoedi-Arabië, Jordanië en Oman. In Niger, Tsjaad en Mali. In Turkije, de Filipijnen en Noord-Australië.

Die aantallen liggen waarschijnlijk aanzienlijk hoger, in lijn met het beleid van het Pentagon om niet volledig openbaar te maken waar en hoeveel troepen er zijn ingezet, in het belang van “operationele veiligheid en om de vijand enig voordeel te ontzeggen”. Zoals onderzoeksjournalist David Vine uitlegt: “Hoewel weinig Amerikanen zich dat realiseren, hebben de Verenigde Staten waarschijnlijk meer bases in het buitenland dan enig ander volk, natie of rijk in de geschiedenis.”

Ongelooflijk genoeg worden de Amerikaanse strijdkrachten niet in het buitenland ingezet om onze vrijheden hier in eigen land te beschermen. In plaats daarvan worden ze gebruikt om olievelden te bewaken, buitenlandse infrastructuur te bouwen en de financiële belangen van de zakelijke elite te

beschermen. Sterker nog, het Amerikaanse leger geeft **jaarlijks zo'n 81 miljard dollar uit aan het beschermen van olievoorraden wereldwijd.**

Het Amerikaanse **militaire imperium** omvat bijna **800 bases in 160 landen**, die jaarlijks voor meer dan 156 miljard dollar worden geëxploiteerd. Zoals Vine meldt: "Zelfs Amerikaanse militaire resorts en recreatiegebieden in plaatsen zoals de Beierse Alpen en Seoul, Zuid-Korea, zijn bases in hun soort. Wereldwijd **beheert het leger meer dan 170 golfbanen.**"

Dit is hoe een militair imperium de wereldbol bezet.

Twintig jaar lang hield de Amerikaanse oorlogsmachine Afghanistan bezet, met een verlies van **biljoenen dollars en duizenden levens**. Toen de troepen Afghanistan verlieten, verplaatste het militair-industriële complex zich simpelweg naar een ander strijdtoneel, waardoor Jemen, Iran en de Rode Zee nieuwe frontlinies werden.

Elk nieuw conflict wordt aangeprezen als nationale verdediging. In werkelijkheid is het business as usual voor de wereldwijde aanwezigheid van het Pentagon, waarbij Amerikaanse soldaten als pionnen worden ingezet in de eindeloze strijd van de overheid om de wereldmarkt te controleren, buitenlandse regimes te ondersteunen en olie, data en strategische havens te beveiligen – terwijl hen wordt verteld dat het om vrijheid gaat.

Op deze manier blijft het militair-industriële complex, met de hulp van onder meer Donald Trump, Joe Biden, Barack Obama, George W. Bush, Bill Clinton en anderen, rijk worden op kosten van de belastingbetaler.

Maar ook al blijven de redenen voor het **toezicht van Amerikaanse militaire troepen op de wereld** veranderen, deze oorlogen in het buitenland maken

Amerika, of de rest van de wereld, niet veiliger. Ze maken Amerika zeker niet weer groot en ze duwen de VS onmiskenbaar dieper in de schulden.

Oorlogsuitgaven maken Amerika bankroet.

Hoewel de VS slechts 5% van de wereldbevolking uitmaakt, is Amerika goed voor bijna **50% van de totale militaire uitgaven ter wereld**. Daarmee geeft Amerika **meer** uit aan het leger dan de 19 landen met de hoogste uitgaven bij elkaar.

Het Pentagon geeft zelfs **meer geld uit aan oorlog dan alle 50 staten samen** aan gezondheidszorg, onderwijs, welzijn en veiligheid.

Het Amerikaanse militair-industriële complex heeft een rijk opgebouwd dat qua omvang en reikwijdte ongeëvenaard is in de geschiedenis. Het is een rijk dat zich toelegt op het voeren van voortdurende oorlog over de hele wereld.

Sinds 2001 heeft de Amerikaanse overheid meer dan **10 biljoen dollar uitgegeven aan eindeloze oorlogen**. Een groot deel daarvan is geleend, een groot deel is verspild en alles is betaald met bloed en belastinggeld.

Voeg daar de escalaties in Jemen en het Midden-Oosten van 2025 aan toe en de uiteindelijke rekening voor toekomstige oorlogen en militaire oefeningen over de hele wereld zal in de tientallen biljoenen lopen.

Het groeiende Amerikaanse militaire imperium, dat wordt overgenomen door hebzuchtige defensie-aannemers, corrupte politici en incompetente overheidsfunctionarissen, zuigt het land met een snelheid van meer dan **32 miljoen dollar per uur** leeg.

Sterker nog, de Amerikaanse overheid geeft elke vijf seconden meer geld uit in Irak dan de gemiddelde Amerikaan in een jaar verdient.

Over financieel onverantwoord gesproken: de Amerikaanse overheid geeft geld uit dat ze niet heeft aan een militair imperium dat ze zich eigenlijk niet kan veroorloven.

Zelfs als we vandaag een einde zouden maken aan de militaire bemoeienis van de overheid en alle troepen naar huis zouden brengen, zou het tientallen jaren duren om de prijs van deze oorlogen af te betalen en de schuldeisers van de overheid van onze rug af te krijgen.

Onderzoeksjournalist Uri Friedman stelt dat de Verenigde Staten al meer dan vijftien jaar **terrorisme bestrijdt met een creditcard**. "In feite financieren ze de oorlogen met schulden, in de vorm van aankopen van Amerikaanse staatsobligaties door Amerikaanse entiteiten zoals pensioenfondsen en staats- en lokale overheden, en door landen als China en Japan."

Oorlog is niet goedkoop, maar het wordt schandalig duur als je de incompetentie, fraude en hebzuchtige aannemers van de overheid meerekent. Een vooraanstaand accountantskantoor concludeerde zelfs dat een van de grootste agentschappen van het Pentagon **"geen verantwoording kan afleggen voor honderden miljoenen dollars aan uitgaven"**.

Helaas zijn de vooruitzichten voor de bestedingen die we kunnen volgen niet veel beter.

Uit een overheidsaudit bleek dat defensieaannemer Boeing **de belastingbetaler veel te veel in rekening** heeft gebracht voor alledaagse onderdelen, wat heeft geleid tot tientallen miljoenen dollars aan

overbestedingen. Zoals het rapport opmerkte, [betaalde de Amerikaanse belastingbetaler](#)

:

\$ 71 voor een metalen speld die slechts 4 cent zou moeten kosten; \$ 644,75 voor een klein tandwiel, kleiner dan een dubbeltje, dat voor \$ 12,51 wordt verkocht: een prijsstijging van meer dan 5100 procent. \$ 1678,61 voor een ander klein onderdeel, ook kleiner dan een dubbeltje, dat binnen het Ministerie van Defensie voor \$ 7,71 had kunnen worden gekocht: een prijsstijging van 21.000 procent. \$ 71,01 voor een rechte, dunne metalen speld die het Ministerie van Defensie in voorraad had, en waar tienduizenden van ongebruikt waren, voor 4 cent: een prijsstijging van meer dan 177.000 procent.

Het feit dat dergelijke [woekerprijzen](#) een geaccepteerde vorm van corruptie zijn geworden binnen het Amerikaanse militaire imperium, is een trieste getuigenis van hoe weinig controle “wij, het volk” hebben over onze op hol geslagen regering.

Let wel, dit is niet zomaar corrupt gedrag. Het is dodelijk, ronduit immoreel gedrag.

Amerikanen hebben zich tot nu toe laten voeden met een dieet van oorlogspropaganda, waardoor ze tevreden zijn met het zwaaien met vlaggen in een patriottische geestdrift. Ze zijn minder geneigd om al te veel aandacht te besteden aan het toenemende aantal slachtoffers, de verwoeste levens, de verwoeste landen, de terugslag van slecht doordachte, gerichte drone-aanvallen en bombardementen in het buitenland, of de transformatie van hun eigen vaderland in een oorlogsgebied.

Het bombardement op de haven van Ras Isa in Jemen door Amerikaanse troepen, [waarbij meer dan 80 burgers omkwamen](#), is slechts het zoveelste voorbeeld van oorlogsmisdaden die worden gerechtvaardigd als zijnde in het belang van de natie.

Dat moet veranderen.

De Amerikaanse overheid maakt de wereld niet veiliger. Ze maakt de wereld juist gevaarlijker. Naar schatting laat het Amerikaanse leger [elke 12 minuten ergens ter wereld een bom vallen](#). Sinds 11 september heeft de Amerikaanse overheid rechtstreeks bijgedragen aan de dood van ongeveer 500.000 mensen. Elk van die doden is betaald met belastinggeld.

Met de escalatie in 2025 zullen die aantallen alleen maar toenemen.

De Amerikaanse overheid maakt Amerika niet veiliger. Ze stelt Amerikaanse burgers bloot aan alarmerende terugslag, een term van de CIA die verwijst naar de onbedoelde gevolgen van de internationale activiteiten van de Amerikaanse overheid. Chalmers Johnson, een voormalig CIA-consultant, waarschuwde herhaaldelijk dat het [Amerikaanse legergebruik om macht te verwerven over de wereldeconomie](#) zou leiden tot verwoestende terugslag.

De aanslagen van 11 september waren een terugslag. De [bomaanslag op de Boston Marathon](#) was een terugslag. De [poging tot bomaanslag op Times Square](#) was een terugslag. De [schutter van Fort Hood](#), een majoor in het Amerikaanse leger, was een terugslag.

Ik vrees dat de aanhoudende drone-aanvallen van het Amerikaanse leger nog meer negatieve gevolgen zullen hebben voor het Amerikaanse volk.

De militarisering van Amerika door de oorlogszuchtigen, die de oorlogsbuit (militaire tanks, granaatwerpers, Kevlar-helmen, aanvalsgeweren,

gasmaskers, munitie, stormrammen, nachtkijkers, etc.) mee naar huis nemen en deze aan de lokale politie overhandigen, waardoor Amerika in een slagveld verandert, is ook een terugslag.

James Madison had gelijk: “Geen enkele natie zou zijn vrijheid kunnen behouden te midden van voortdurende oorlog”. Zoals Madison uitlegde: “Van alle vijanden van de publieke vrijheid is oorlog misschien wel het meest te vrezen, omdat het de kiem vormt van elke andere. Oorlog is de vader van legers; daaruit komen schulden en belastingen voort... bekende instrumenten om de massa onder de heerschappij van de weinigen te brengen.”

Wij zien dit met eigen ogen gebeuren.

De overheid destabiliseert de economie, vernietigt de nationale infrastructuur door verwaarlozing en gebrek aan hulpbronnen en verandert belastinggeld in bloedgeld met haar eindeloze oorlogen, droneaanvallen en stijgende dodentallen.

De infrastructuur van het land is een puinhoop. Openbare scholen hebben te weinig financiering. De geestelijke gezondheidszorg stort in. Basisbehoeften zoals huisvesting, vervoer en schoon water blijven on vervuld. Ondertussen gooien overheidscontractanten bommen op dorpen in de derde wereld en noemen dat strategie.

Dit is niet zomaar een slechte begroting. Het is moreel bankroet. Een land dat niet voor zijn eigen bevolking kan zorgen, heeft geen recht om de rest van de wereld te controleren.

Bruggen storten in, watersystemen falen, studenten verdrinken in de schulden en veteranen slapen op straat. Ondertussen bouwt het Pentagon

landingsbanen in de woestijn en financiert het oorlogen via proxy's die niemand kan verklaren.

Het is duidelijk dat onze nationale prioriteiten dringend aan een herziening toe zijn.

We financieren onze eigen ondergang. De wegen rotten weg terwijl militaire konvooien rijden. Het elektriciteitsnet valt uit terwijl de drones vliegen. Onze nationale kracht wordt afgetapt om een oorlogsmachine te voeden die niets anders produceert dan dood, schulden en disfunctioneren.

We hebben geen nieuwe oorlog nodig. We hebben een heropleving van de republiek nodig.

Het is tijd om te stoppen met het controleren van de wereld. Haal de troepen naar huis. Sluit de militaire bases. Stop de geheime oorlogen. Bezuinig drastisch op het budget van het Pentagon. De weg naar vrede begint met een volledige terugtrekking uit het imperium.

Op het hoogtepunt van zijn macht kon zelfs het machtige Romeinse Rijk een instortende economie en een uitdijend leger niet het hoofd bieden. Langdurige periodes van oorlog en valse economische voorspoed leidden grotendeels tot de ondergang. Zoals historicus Chalmers Johnson voorspelt:

Het lot van eerdere democratische rijken suggereert dat een dergelijk conflict onhoudbaar is en op twee manieren zal worden opgelost. **Rome probeerde zijn rijk te behouden en verloor zijn democratie.** Groot-Brittannië koos ervoor democratisch te blijven en liet daarbij zijn rijk los. Bedoeld of niet, de bevolking van de Verenigde Staten is al goed op weg naar een niet-democratisch rijk.

Dit is de 'ongerechtvaardigde invloed, geweld of ongewild, van het militair-industriële complex' waarvoor president Dwight Eisenhower ons waarschuwde dat we onze vrijheden of democratische processen niet in gevaar moeten laten brengen.

Eisenhower, die tijdens de Tweede Wereldoorlog opperbevelhebber van de geallieerde strijdkrachten in Europa was, was gealarmeerd door de opkomst van de op winst gerichte oorlogsmachine die na de oorlog ontstond. Een machine die, om zichzelf in stand te houden, oorlog moest blijven voeren.

Wij hebben zijn waarschuwing niet in acht genomen.

Zoals ik duidelijk maak in mijn boek *Battlefield America: The War on the American People* en in het fictieve equivalent *The Erik Blair Diaries*, **is oorlog de vijand van de vrijheid.**

Zolang Amerikaanse politici ons blijven betrekken bij oorlogen die het land bankroet maken, onze militairen in gevaar brengen, de kans op terrorisme en binnenlandse terugslag vergroten en het land steeds dichterbij een uiteindelijke ineenstorting brengen, zullen "wij, het volk" ons in een voortdurende staat van tirannie bevinden.

Uiteindelijk is het niet alleen het rijk dat ten onder gaat, maar ook de republiek die het onderweg heeft uitgehold.

In tegenstelling tot propagandastructuren die door de Euro-Atlantische instelling worden gefinancierd, werkt Dissident dankzij de donaties van het publiek. Zonder uw hulp kunnen we niet overleven.